Emma Darcy - Bana Hayır Diyemezsin

Güzel bir akşamdı Patrick, iyi geceler.
Seninle tanışmak benim içm bir zevkti Ruth. İyi geceler. Genç kadın hiç arkasına bakmadan girişe doğru yürüdü. Hâlâ Patrick'in elkisindeydi. O çok güçlü ve yakışıklı bir panterdi, ama asla onun avı olmayacaktı. İhtiyaçlarını Patrick gibi bir gönül avcısı kesinlikle karşılayamazdı.

Bölüm Bir

Ruth alnına düşen saçları kaldırıp eynadam görüntüsüne baktı. Yüzünün iki yanındaki saçları uzatmak istercesine çekelken, Tanrım ne hale getirdiler saçlarımı, diye homurdandı. Ne kadar uğraşsa boşunaydı. O güzelim buklelerin yerinde yeller esiyordu. Kuaför makası saçlarına her değdirişinde

genç kadm panik halinde yerin, den sıçramişu. Bukleleri yerlere dökülürken yü. reği burulmuştu.
'Clive'in bana bunu yapmasına izin vermeme-liyd'm,' diye düşündü. 'Ya ağzımı açıp tek kelime söyleyemeyeceğim ya da çenem düşecek saçma sapan konuşup duracağım. Sonuçta rezil olacağım. Seyredenlerin hepsi benimle alay edecek. Tanrım çıplak kalmışım gibi geliyor, şu halimle kırpılmış bir koyundan hiç faikım yoli.'
Kapının tıklatılmasıyla düşüncelerinden uzaklaştı. Aynadaki görüntüsüne yeniden bakıp, derin derin içini çekti ten sonra gelenin içeri girmesi için seslendi.
Clive, Harikasın, diye bağımken gözlerinin içi gülüyordu. Ruth, hayatım. Bu gece bütün bakışlar senin üzerinde olacak.
Tabii ben yorgunluktan bir yerdo çöküp kalmazsam.
Hey Ruth. Bu gece için pek istekli değilsin galiba?
Yo, hayır. Lütfen hemen buradan gidelim yoksa yatıp kalacağım ve korkarım beni kaldıramayacksın. Tanrım şimdiden milyonlarca bakışı üzerimde hissediyorum.
Clive gülümseyerek, Tabii hayatım Hepsi de kitabının okuyucuları, diye onu rahatlatmaya çalıştı.
Çok ümitlisin bakıyorum. Genç kadın çanta-sini ve anahtarlarını alıp kapıya yürüdü.
Genç adam onu talkip ederken, Televizyon kadar etkili bir tanıtım aracı yoktur, dedi. Göreceksin satışlar yarm çığ gibi büyüyecek.
Ruth kapıyı kilitleyip garaja indi. Onun söylediklerini pök inanarak dinlemiyordu. Televizyon gerçekten iyi bir tanıtım aracıydı, amr bu gece kendi görüntüsünün iyi bir etki bırakmayacağından emindi. Modaya uyacak diye saçlarım kısa-ı ;lk 1 estirmiş ve kendini bir aptal yerine koymuştu.
Clive'in yeni Jaguar'ına oturduğunda, 'Acaba ben de böyle bir spor araba alsam nasıl olur?' diye düşündü. Belki hayatına bir canlılık bir değişiklik gelirdi. Aslında geçici değil kalıcı bir şeye ihtiyacı vardı. Sıcacık, samimi her an destek alabileceği bir şey. Hayatı bomboştu, bu yüzden devam] ' yazıyordu. Gerçeklerden uzakta, yarattığı hayal dünyasında yaşıyordu. Çünkü onun gerçeği John ve David'le beraber kaybolmuştu. Anılardan uzaklaşmaya çalıştı. Bu gece mutlaka başarmalıydı çünkü şu an sahip olduğu tek şey kitaplarıydı.
Motorun sesiyle kendine geldi. Clive arabayı yoğun trafikte sürerken Ruth'a bakıp, Boşuna endişeleniyorsun, dedi. Şimdiye kadar hiçbir şey ters gitmedi ve Brad Parsons çok iyi bir ko. nuşmacıdır. Röportaj m başarılı olacağından eminim.
Ruth, Umarım, diye iç geçirdi.
Öyleyse problem nedir? Tatriok Hagan'dan mı çekiniyorsun?

Hayır. Genç kadın gerçekten de programa ka-tılacalk diğer yazan hiç akima getirmemişti.

Onun yayımcısı olmayı çok isterdim. Adam ne yazsa olay oluyor. Çok güçlü ve etküeyici biri Kitapların hepsi leblebi çekirdek gibi satılıyor.

Bunu hiç kimse inkâr edemezdi. Patrick Ha-gan'ın şu ana kadar yazdığı altı kitap da hep best seller olmuştu. Üç kitafbı filme çekilmişti. Tartış-maşız çok iyi bir yazardı.

Clive, Onunla tanışmaya can atıyor olmalısın, diye genç -kadına takıldı.

Hiç de öyle değil, yaralıyorsun.

Genç adamın meraklı bakışlarını görünce sözlerini açıklama gereğini hissedip, devam etti.

Onun kitaplarını pek beğenmiyorum

Fakat hepsi .birer şahaser.

Ruth bu cevaba kahkahalarla güldü. Üzgünüm Clive, ama sen ona hayransın diye benim de olmamı 'bekleyemezsin.

Clive onun rahatlamasına sevinmişti. Önemli değil, derken uzanıp genç kadının elini tuttu (Senin yazdıkların da inşam çok etkiliyor. Günün birinde en az onun kadar meşhur olacağına eminim. Ben akmtıya kürek çekmem. Olacaksın diyorsam, bu bir gün mutlaka gerçekleşecektir. Sadece bu akşam biraz gayret göstermen yeterli. Noel'e kadar kitabın piyasayı altüst edecektir

Ruth, 'Senin beni dinlediğini bildiğim sürece başarılı olmamam için bir neden yok, derken elini yavaşça çekti.

Clive her zaman genç kadına yakınlık göstermişti. (Dnün sadece menejeri olmak genç adama yetmiyordu. Fakat Ruth hiçbir zaman onun kur. larına karşılık vermemişti. Aslında çok çekici bir erkekti. Henüz otuz yaşlarındaydı. Ruth onu severdi, ama sadece bir dost olarak. Onun bitmek tükenmek bilmeyen enerjisine, şakacı kişiliğine hayrandı. Fakat dünya görüşleri öylesine farklıydı ki beraber olmaları mümkün değildi. Çok tatlı bir insandı, ama Rutıh'a göre değildi.

Genç kadın, 'Bu dünyada bana göre biri var mı acaiba?' diye düşünürken yeniden hüzünlendi. John'un ölümünden beri hayatında hiç kimse olmamıştı. Etrafında pervane gibi dönen hayranları onu hep dul olduğu için kolay elde edilebilecek bir av olarak görmüşlerdi. Daha ilk buluşmalarında çirkin tekliflerde bulunmaktan çekinmemişlerdi. Ruth bu tiplerden tiksindiği için onlarla bir daha görüşmemişti. Onun istediği sadece vücuduna değer veren bir erkek değildi. Hayatına girecek kişi onu önce bir insan olarak kabul etmeli ve değer vermeliydi. Belki de bu hiçbir zaman gerçekleşmeyecekti. Düşüncelerini sadece daktilosuyla paylaşarak ömrünü tüketip gidecekti.

Stüdyoya vardıklarında hemen Brad Parson'm programının yönetmenine haber verildi. Jean Trimble ufak, tefek bir hanımdı. Saatine bir göz attıktan sonra Clive'ye dönüp, Mr. Atkins, dedi. Ben Miss Devlin'i makyaj odasına

götürüyorum. Siz bizimle gelmeyi mi tercih edersiniz yoksa salondaki yerinizde programın başlamasını mı bekleyeceksiniz?

Ne dersin Ruth?

Sen salona git Clive. Yalnız kalsam daha iyi olacak.

Pekâlâ. Daha sonra görüşürüz. Bol şans. Genç adam gülümsedi ve koridorda uzaklaşırken dönüp ona el salladı.

Jean Trimble, Ruth'a yolu gösterdi ve beraber yürümeye başladılar.

Makyaj mızın yapılması için sadece yirmi dakikanız var. Daha sonra sizi bekleme odasma alacağım ve sıranız gelene kadar orada kalacaksınız. Sormak istediğiniz herhangi bir şey var mı?

Hayır, teşekkür ederim.

Elbiseniz çok güzel. İyi 'bir görüntü verecek, siniz.

Teşekkürler.

Ruth'a önceden beyaz ya da kırmızı giymemesini tembihlemişlerdi. Elbisesinin pembe ve mor tonları kamera için gerçekten uygundu. Kıyafetinin parlak renkleriyle esmer teni tam bir uyum içindeydi. Kıyafeti için hiçbir masraftan kaçınmamıştı. Çünkü öncelikle görüntüsüyle okuyucuların gönlünde taht kurabileceğini biliyordu.

Buradan lütfen.

Ruth, Jean Trimble'ın açtığı kapıdan içeri gir-di. Makyaj uzmanı hemen işe başladı. Ruth aynanın karşısına otururken Jean kapıya dayanmış onu seyrediyordu. Bir süre sessiz kaldıktan sonra, Bev, Miss Devlin'i iyicene renklendirip parlatsan iyi olacak herhalde, deyip kızın cevap vermesine fırsat bırakmadan dışan çıktı.

Ruth, Bev'in önünde duran makyaj malzemelerine bir göz attıktan sonra içini çekti. Kendisini palyaço gibi boya küpüne sokmalarını istemiyordu.

Endişeyle, Miss Trimble ne demek istedi? di. ye sordu.

Bev gülümseyerek, Merak etmeyin, dedi. Sa. dece cildinize parlaklık vermeye çalışacağım. O kadar. Zor olmayacak çünkü harika gözleriniz var. Kemikleriniz de çok muntazam.

Kemiklerim mi?

Evet, yüz kemikleriniz. Eğer göz çukurlan, yanaklar, burun ve çene bir uyum içinde olmazsa bizim işimiz bir hayli zorlaşır. Fakat sizde böyle bir problem yok.

Ruth yüzüne temizlik losyonunun sürülmesini bekledikten sonra, Ben ağır makyajdan pek hoşlanmam, dedi.

Merak etmeyin, aşırıya kaçmayacağım. Genç kız fondöten sürerek anlatmaya devam etti. Parlak spot lambalarından etkilenmemeniz için yüzünüzün 'biraz renklendirilmesi gerek. Yoksa elbisenizin odak noktası olmasını sağlayamayız. Gözlerin görünümü çok önemli, onları ön plana çıkarmamız gerek. Belki de Jean, Patrick Hagan' ın yanında silik kalmamanız için öyle konuşmuştur.

Ruth iyice meraklanmıştı. Bu kadar etkileyici biri mi? diye sormaktan kendini alamadı.

Etkileyici ne demek. Çarpıcı, muhteşem bir erkek. Ben hayatımda onun gibisini görmedim. Bir bakışıyla elektriğe tutulmuş gilbi titriyorum. Bir iki kere stüdyoya geldi, her zaman etrafında bir sürü 'kadın olur. Hepsine öyle davetkâr bakar ki anlatamam. Tanrım anlatmakla olmaz, onu görmeniz gerek.

Ruth ister istemez bu sözlere güldü. Adamı göz. lerinin önünde oanlandıramamıştı. Ayrıca kitap, larında kadınlan daima küçük gören ve onları yatak arkadaşı olarak niteleyen bu adamı çekici bulabileceğine de hiç ihtimal vermiyordu.

Bev, Biraz önce onun makyajını yaptım, dedi. Yamnda iki kadın vardı. Çeneleri hiç durmadı. Patrick hayatım şöyle yap, Patrick şekerim böyle dur, diye konuşup durdular. Ona dokunabilmek için b'jbirleriyle yanştılar. Ama o ne yaptı biliyor musunuz?

Hayır, ne yaptı?

Hiç aldırış etmedi. Aynada bana göz kırpıp gülümsedi. Kadınlar umurunda bile değildi. Öyle ya elini sallasa yüzlercesi peşinden geliyor. Mesela bana bir gülmesi içimin yağlannm erimesine yetti de arttı bile.

Bev konuşmaya devam ediyordu. Ruth, 'Ben böyle bir şeyin olmasına asla izin vermem,' diye düşündü. Bu arada makyajı bitmiş, sıra ruj sü-rülmesine gelmişti. Mavi gözleri, rimellenen kirpikleri sayesinde iyice irileşmişti. Elmacık 'ke. miklerine fazlaca allık sürülmüştü ve Bev şimdi de kıpkırmızı bir ruju dudaklarına sürüyordu.

İşi bitince, Evet işte harikasın. Makyajın elbi. seni tamamlıyor artık, dedi.

Ruth aynadaki görüntüsüne bir daha alıcı gözüyle bakıp genç kıza hak verdi. İzleyicileri fet-hedebilirdi artık. Gülümseyip, Teşekkür ederim Bev, dedi.

Jean Trimble içeri girip Ruth'a bir göz attıktan sonra, Harika olmuş Bev, dedi. Hazır mısınız Miss Devlin?

Ruth başını sallayıp yerinden kalktı. Jean, Sizi Mr. Hagan'la beraber bekleme odasına alacağım. Programın ikinci yansında kamera karşısına geçeceksiniz. O zamana kadar siz de biraz birbirinizi tanımış olursunuz, dedi.

Ruth, Evet, haklısınız teşekkür ederim, diye mınldandı.

Koridorda biraz yürüdükten sonra bir kapının önünde durdular. Jean'la 'beraber içeri girdiklerinde üç çift meraklı göz kendilerini süzmeye başladı.

Jean, Mr. Hagan korkanm arkadaşlarınızdan ayrılmak zorundasınız, dedi. Hanımlar sizi stüdyoya götürebilir miyim?

Kadınlar gayet isteksiz ayağa kalktılar. İkisinin de pahalı birer süs bebeğinden farkı yoktu. Patrick ise tahmin ettiğinden daha gençti. Zayıf ve uzun boyluydu. Elbisesi çok şıktı ve bütün atletik yapışım gözler önüne seriyordu. Yüz hatları çok keskindi, burnu ve çenesi sert çizgilerle belirlenmişti. Genç adamın gözlerinde bir an bir şaşkınlık görüldüyse de tou

biraz sonra yerini hayranlığa bıraktı. Bakışları Ruth'un üzerinde dolaştıkça gözbebeklerinin parıltısı iyice belirginleşiyordu.

Onun yanındaki iki hanım da Ruth'u süzüyordu, ama onların bakışları buz gibiydi. Patrick'e birkaç iltifat sıraladıktan sonra dışarı çıktılar.

Ruth yanından geçen kadınlara bakıp, 'Kendini beğenmiş 'boyalı bebekler,' diye aklından geçirdi.

Jean ikisini birbirine tanıttıktan sonra odadan çıktı.

Ruth, Sizi tanıdığıma memnun oldum, diye mırıldandı.

Asıl ben bundan zevk duydum.

Genç adamın ses tonu derin ve etkileyiciydi. Gülerken inci gibi bembeyaz dişleri göze çarpıyordu. Elleri birleştiğinde Ruth ürpermekten kendini alamadı. Daha bir dakika önce tanıştığı birinden bu kadar etkilenmek onu hayrete düşürdü. Patrick'in dudaklarındaki alaycı kıvrımlar onun bu özelliğinin farkında olduğunu gösteriyordu.

Ruth, Bir insanın kitabı okurken onun yazarını gözünün önüne getirmesi çok zor oluyor, diye sessizliği bozdu. Bu yüzden sizinle tamşmak ilginç oldu.

Bence sizin giıbi güzel ve akıllı bir kadınla tamşmak daha ilginç.

Stüdyo makyajına aldırmayın Mr. Hagan. Güzel biri değilim. Affedersiniz elimi çekebilir miyim?

Genç adam onun elini hemen bırakmadı. Aksine baş parmağını, etine iyice bastırdı. Bakışları yüzünde sabitleşmişti. Neden sonra yavaşça onu seıbest bırakırken, Akıllı olduğunuzu inkâr etmiyorsunuz, dedi.

Ruth elini çekip, kendini toparladı. Kafasız biri değilim Mr. Hagan, dedi. Bu adamın kendini beğenmişliğine bozulmaya başlamıştı.

Genç kadın ondan uzaklaşıp, koltuğa oturdu. Patrick ise masanın kenarına dayanıp gözlerini onun dolgun göğüslerine ve muntazam bacakları-na dikti.

Ruth çok rahatsız olmuştu. Adam sanki bakışlarıyla kendisini soyuyordu. Daha fazla dayanamayıp, Beni incelemeniz bitti mi? diye sordu Yoksa ayağa kalkıp odada bir tur atmamı da is ter misiniz?

Genç adamın yüzünde arsız bir gülüş belirdi. Aklınıza her geleni böyle dobra dobra söyler misiniz? Ben daha değişik biri olacağınızı sanmıştım.

öyle mi? Halbuki siz tam tahmin ettiğim gibisiniz.

Sizi hayal kırıklığına uğratmadığıma memnun oldum.

Ruth onun yılışıklığına, yüzsüzlüğüne tahammül edemiyordu. Onu önemsemediğini belli etmek istercesine, Aslında adınızı duymuştum, diye konuşmaya başladı. Fakat sizinle ilgili bir şey bilmiyordum. Makyajımı yapan kız sizin hakkınızda pek çok şey anlattı. Çok etkileyici ve seksi biri olduğunuzu söyledi. Bazı özelliklerinizi be-lirtti.

Ne gibi özellikler?

Ruth sahte bir gülümseyişle, Sizin hayal gücünüz oldukça geniş M. Hagan, dedi. Kolaylıkla tahmin edebileceğinizi umuyorum. O tanım-lan kitaplanmda kullanmak üzere saklayacağım.

Genç adam gözlerini ondan hiç ayırmadan gülmeye başladı. Bu tepkisinin genç kadım nasıl etkileyeceğini anlamak ister gibiydi. Sizin kitaplarınızı hiç vakit geçirmeden okusam iyi olacak Miss Devlin.

Olabilir, ama ilgilendiğiniz konuları bulabil, mek için benim kitaplarımı okumanıza gerek yok. Sizinkiler tartışmasız ilk sırayı alır.

Hepsini okudunuz mu?

Birkaçını.

Herhalde fazla etkilenmediniz ki hepsini oku. ma ihtiyacım hissetmemişsiniz.

Konular çok akıllıca seçilmişti. Fakat...

Patrick kaşım kaldırarak alaycı bakışlarla onu süzdü. Ruth'un durakladığını görünce, Haydi Miss Devlin gerçekçi olun. Kitaplarımı eleştirmek için can atıyorsunuz. Beni merakta bırakmayın da bir çırpıda söyleyiverin, dedi.

Aksine siz benim düşüncelerimi öğrenmek için yamp tutuşuyorsunuz. Fakat sizin benim eleştiri, lerime hiç ihtiyacınız yok. Zaten büyük bir kitle, yi etkilemiş durumdasınız.

Genç adam bir an konuşmadan onu süzdü. Daha sonra, Lütfen Miss Devlin beni iyice merak, landırdınız, derken samimi görünüyordu. Ta. hammülsüz biriyim ve beklemeye hiç gelemem. Ne olur düşüncelerinizi söyleyin bana.

Ruth istediğini elde etmişti. Herkesin gözünde büyüttüğü bu adamın da bazı açık yönleri bulunduğu ortadaydı. Onun havasım söndürmek için eline çok iyi bir fırsat geçmişti. Bunu yerinde kullanmalıydı. Ben bir kitabı okurken genellikle içindeki bir karakterin etkisinde kalırım, diye konuşmaya başladı. Sizin karakterleriniz hep çok mükemmel kişiler oluyor. Bu da bana biraz gerçek dışı geliyor. Bir antipati oluşuyor. Konu ilerledikçe beni kitaba bağlayamıyor. Bir başka romanda beğenmediğim karakterin başına gelenler beni etkilerken, sizin romanlarınızda ne olursa olsun ilgilenmiyorum.

Başka sizi rahatsız eden şeyler var mı?

Ruth daha fazla konuşmak istemiyormuş gibiydi. Patrick ellerini cebine sokup ona bakmaya devam etti. Sabırsızlandığı her halinden belliydi. Lütfen Miss Devlin, derken sesini biraz yükseltti. Şimdiye kadar hep coşkulu iltifatlar işitmek, ten bıktım. Gerçekleri duymaya ihtiyacım vars Lütfen devam edin.

Eğer öğrenmek istiyorsanız söyleyeyim. Aşk sahneleriniz çok sıkıcı, insan okurken rahatsız oluyor.

Ama nasıl olur? Benim kitaplarımın can alıcı noktası o sahneler. Ayrıca o sahneler sıkıcı olmayacak kadar ilginç olaylarla süslüdür.

Olabilir, fakat sizin karakterlerinizin hiçbirinde duygu öğesi yer almıyor. İnsanlar bildirlerinin sadece bedenleriyle ilgileniyorlar.

Patrick kıkırdamaya başlayınca Ruth da gülümsedi. Onun havasını söndürdüğünden emindi, fakat genç adam onun gözlerindeki zafer parıltısını hemen fark edecek kadar zeki biriydi.

Bu sohbete devam etmek isterdim, programdan sonra benimle yemek yer misiniz?

Ruth böyle bir daveti beklemediği için bir an şaşırdıysa da kendini hemen toparladı. Bir şeyi unutmuyor musunuz Mr. Hagan? diye sorarken sesi son derece nazikti.

Patrick’in gülüşü dudaklarında dondu. Sanmıyorum. Sizinle beraber olmak çok hoşuma gidecek. Eleştirilerinizi dinlemek istiyorum. Birlikte yemek yememiz çok mu garip olur sizce?

Ben yanınızdaki hanım arkadaşlarınızı kastetmiştim. Onlar bu akşam size refakat etmeyecekler mi?

Genç adam elini ‘onları 'boş ver’ der gibi salladıktan sonra, O kadar çok gelmek istediler ki onları kıramadım, dedi. Ama atlatmak pek zor olmayacak. Yemek davetim sadece sizin için geçerli.

Ruth onun delici bakışlarıyla ürperdiğini lıis-setti. Kısa bir süre büyülenmiş gibi kalakaldı. Fakat hemen kendini toparlayıp başını salladı.

Hayır, teşekkür ederim.

Ama neden?

Korkarım sizin tipiniz değilim Mr. Hagan. Be nim bu görünüşüme aldanmayın. Sadece televizyon programına çıkacağım için böyle giyindim. Alıştığınız kadınlar gibi güzel ve sakımlı değilin, ve arkadaşlığımızdan beklediklerinizi size kesinlikle veremem.

Patrick reddedildiği için şaşırmıştı. Belli ki genç kadından böyle bir tepki beklemiyordu. Ben sadece dış görünüşe önem veren biri değilim, derken Ruth’un konuşmasının yarattığı şaşkınlığı üzerinden atamamıştı. Beni böyle tanımış olmanıza üzüldüm.

Sizin hakkınızda çok şey duydum Mı. Hagan. Bence siz kadınlarla olan arkadaşlığını hep yatak odasına taşıyan tiplerdensiniz. Ben böyle bir ilişkiye kesinlikle karşıyım.

Kapı aniden açıldı ve Jean içeri girdi. Vakit geldi. Lütfen beni takip edin ve mümkün olduğu kadar ses çıkarmamaya dikkat edin. Kamera karşısına geçinceye kadar konuşmanız yasak.

Ruth ayağa kaİKip, eiiDisesini çemştirai. Birden çok heyecanlanmıştı. Gözünün ucuyla Patrick’in gülüşünü yakaladığında kalbi deliler gibi çarpmaya başladı. Genç adam ne kadar rahattı. Prog-î amde onun ön plana çıkacağı her halinden belliydi. Stüdyoya doğru yürürken korkusu iyice arttı.. Başaramayacaktı. Dişlerini sımsıkı kenetledi.

Stüdyoya vardıklarında kamera bir şarkıcı top luluğunun çekimini yapıyordu. Jean Trimble yerdeki kablolara dikkat etmelerini işaret ederek onlan Brad Parsons’m yamna götürdü. Sunucu-nun yanındaki koltuklara oturup sıralarım beklediler. Brad’in inşam rahatlatan bir havası vardı. Ruth onu selamlarken biraz olsun gevşediğini hissetti. Tüm hazırlıkları bir daha gözden geçiren sunucu Ruth’un elini tutup, Biraz sakin olun, dedi. Önce

Patrick’le konuşacağım, çünkü o kamera karşısında konuşmaya alışkın, hem siz de o zamana kadar biraz sakinleşirsiniz.
Heyecanlı olduğum o kadar belli mi?
Hayır, benimki sadece bir tahmin. Çok güzelsiniz. Harika bir program olacak. Merak etmeyin, ben size yardımcı olacağım.
Kameranın üstünde yeşil ışık yanınca program başladı. Sunucu birkaç formalite sorudan sonra sohbeti meşhur konuğunun üzerinde yoğunlaştırdı. Ruth, Patrick’i dinlerken hayran olmaktan kendini alamıyordu. Kendisine fazlaca güvenen ve çok düzgün anlatımı olan biriydi. Yabancı ülkelere seyahatlerini, oralarda tanıştığım film yıldızlarım anlatırken mutlaka genç yazar hayranlarının gözünde bir kere daha devleşmişti. Ruth onun karşısında hiç şansı olmadığım kendi kendine defalarca tekrarladı. Onunki gibi renkli bir kişilik çizmesine imkân yoktu.
Nihayet Ruth’un sırası geldi. Brad Parsons ona doğru dönünce genç kadın nefesini tutup bekledi. Kendini seyreden ailesini, arkadaşlarını, öğrencilerini görür gibiydi. Mutlaka hepsi de gözlerini kırpmadan neler diyeceğini bekliyorlardı. Bir an gözleri Clive’i aradı. Sanki ondan destek alacaktı, ama kuvvetli ışıkların arkasındaki seyircilerin içinden onu seçebilmesine imkân yoktu.
Brad, Patrick’in aksine sizin dış gezileriniz çok az değil mi? diye ilk sorusunu yöneltti. Sanırım bir kere Japonya’ya gitmiştiniz.
Ruth, Evet, diye cevaplarken sesinin titremesine engel olamıyordu .
Hayat tecrübenizin sadece tek bir kültürle sınırlı olması sizi kitap yazarken zorlamıyor mu?
Bir anlamda belki, fakat insanlar nerede ve nasıl yaşarlarsa yaşasınlar duyguları aynı. Hepsi seviyorlar, âşık oluyorlar, nefret ediyorlar, kıskanıyorlar. Bence duyguların kültürle hiçbir alakası yok. Belki davranış biçimleri ve nedenleri değişebilir, ama temelde duygular aynı kalıyor. Bu yüzden çok yer gezmemiş olmamı sınırlayıcı bir etken olarak görmüyorum.
Fakat başka yerler görmeyi istersiniz değil mi? Örneğin Patrick, ‘Keşke imkânım olsa da devamlı değişik ülkeleri gezip yeni yerler görsem, yeni insanları tamsam, başka başka kişiliklere gi. rebilsem,’ dedi. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?
Ben onun düşüncesine katılmıyorum. Nerede olursanız olun yine kendi kişiliğinizde kalırsınız. Ben bu halimden çok memnunum.
Şu an bir okulda öğretmenlik yapıyorsunuz değil mi?
Evet.
Bu kız ve erkek öğrencilere aynı zamanda eğitim veren bir okul değil mi?
Evet.
Siz de böyle karma bir okulda mı okudunuz?
Evet.

Okulların karma olması mı yoksa kızlarla erkeklerin ayrı ayrı öğrenim görmesi mi daha iyi sizce Miss Devlin?

Ben sırf erkek ya da sırf kız okullarına kesinlikle karşıyım. Çünkü bu öğrencilerde karşı cinse aşın bir ilgi beliriyor.

Brad Parsons, Hangi açıdan Miss Devlin? diye sordu. Ben erkek okulunda okudum ve sanırım karşı cinsle son derece sağlıklı bir ilişkim var.

Euth, yönetmenin salondaki kıkırdamaları durdurmasını bekledikten sonra, Yani şimdi siz bana karşılaştığınız her kızı bir seks unsuru olarak göımediğinizi mi söylemek istiyorsunuz? diye sordu.

Tannm. Talbii ki öyle düşündüm Normal ola. m da bu değil mi?

Peki, kızların sizi aynı şekilde görmelerini nasıl karşılardınız?

Bende o şans ne arar.

Salondakiler gülmekten yerlere yatıyorlardı. Ruth nihayet kendine gelmişti. Birkaç soru daha geçince aralarındaki buz tamamen erimişti. Genç kadın artık takılmadan rahat rahrt konuşabiliyor ve espriler yapabiliyordu.

Brad Parsons, Bu konuyu ilk kitabınızda işlemiştiniz değil mi? diye sordu. Sanırım kitabın adı 'Mutluluğun Yollan'ydı Miss Devlin.

Evet. Bu kitalbımda cinsel yönden çok bask: altında yetiştirilen bir kız veya erkeğin sonuçta çok tatsız ilişkilere girebileceğini ve hiçbir zaman mutlu olamayacağını yazmıştım.

Sizin bir karakteriniz beni çok etkilemişti. Hani şu masum profesör. Bu tip gerçek miydi, yoksa sizin hayal ürününüz müydü? Biraz bana hayal gibi gelmişti, çünkü bu devirde sadece Seni istiyorum,' diyen birine tapacal-kadın olamaz diye düşünüyorum.

Bence yanılıyorsunuz, böyle tipler çevremizde fazlasıyla var. Size çok basit geldi değil mi? Bir erkek saf bir kıza devamlı, 'Seni istiyorum,' derse kız ister istemez kendini ona kaptıracaktır. Fakat karışık okulda erkek öğrencilerle beraber okumuş bir kız böyle bir lafa sadece güler geçer. Kendi arzusuyla bu teklifi yapan insana bir şeyler duymadıkça onunla ilişkiye kesinlikle yanaşmayacaktır.

Size bir şey sorabilir miyim? Bunu kendi tecrübelerinize dayanarak mı söylüyorsunuz? Yoksa izlenimlerinize mi dayanıyorsunuz? Patrick Hagan daha fazla dayanamayıp soruyu patlatmıştı.

Ruth şu an seyircilerin ilgisinden öylesine memnundu ki bu soru bile keyfini kaçırmadı. Ayrıca soruyu soranın Patrick olması ona meydan okuyabilme şansını da doğuruyordu.

Her ikisi de, diye cevaplarken son derece sakindi.

Brad Parsons yeni bir konu yakalamış olmanın verdiği sevinçle, Bunu biraz açabilir misiniz Miss Devlin? diye sordu.

Feminist olarak bu duruma bakarsak böyle bir teklifin amacına ulaşması beni çok sinirlendirir. Ben bu teklifle karşılaştığımda onu niye istemediğimin nedenlerini tek tek yüzüne söylemekten büyük bir zevk duyarım.

Ruth, Patrick'in yüzüne bakmaya cesaret edemiyordu. Genç adam bir başka soru yöneltirken gülümsemeye devam etti.

Peki siz onu reddedince dizlerinize mi kapandı?

Hayır, gelecek için bir sürü vaatte bulunmaya başladı.

Aptal adam.

Ruth bu cevaba kahkahalarla güldü. Bir an izleyicilerin karşısında olduğunu unutmuştu. Neyse ki hemen kendini toparlayıp Brad Parsons'un yeni sorusunu beklemeye başladı.

Brad, Son kitabınızın adı, 'Hanımlar Bekliyor/ Miss Devlin, dedi. Ben henüz okuyamadım, ama okuyanlar yine insan ilişkilerini anlattığınızı söylediler.

Tam olarak öyle denemez.

Patrick Hagan, Bu hammlar neyi bekliyor? diye yine lafa karıştı.

İhtiyaçlarının karşılanmasını bekliyorlar.

Bunun için erkeklere mi güveniyorlar?

Pek sayılmaz, Mr. Hagan. İnsanoğlu birbirine destek olmadan yaşayamaz. Karşılıklı dayanışma içinde yaşarsak mutlu olabüiriz. Hiçbir erkek ya da kadın kendini toplumdan soyutlayıp yaşayamaz. Hayatımızın her döneminde birine güven-mişizdir ve ihtiyaç duymuşuzdur. Genelde istediklerimizi elde ederiz, fakat yine de gizli gizli bir şeyler beklemeye devam ederiz.

Siz ne bekliyorsunuz Miss Devlin?

O kadarcık sırrım olsun artık Mr. Hagan.

Brad Parsons konuşmaya, Peki, sen ne bekliyorsun Patrick? diye katıldı.

Ben bir an önce Miss Devlin'in son kitabını elime alabilmek için bekliyorum. Çünkü okunmaya değer, gerçek bir şahaser olduğuna inanıyo. rum.

Evet hanımlar, beyler! Duydunuz milyonların sevgilisi Patrick Hagan sizin önünüzde Ruth Devlin'in kitaplarına övgü yağdırıyor.

Salon alkıştan inliyordu. Brad Parsons alışıla gelmiş konuşmalarla programı bitirip genç kadına döndü, Harikaydınız Miss Devlin. Biraz tutuk başladınız, ama sonra bomba gibiydiniz.

Teşekkür ederim, fakat bu başarımda Mr. Ha-gan'm büyük rolü olduğu bir gerçek.

Miss Devlin sanırım birazcık yalan söyledim. Kitaptan çok yazarıyla ilgilendiğimi itiraf etmeliyim. Yemek davetimi kabul etmenizi istiyorum.

Genç adamın küstahlığı hoşuna gitmeye başlamıştı. Fakat ne olursa olsun davetini kabul etme, yecekti. Çünkü bu, ateşle oynamaktan farksızdı.

Sizi hayal kırıklığına uğratacağım için üzgünüm.

Lütfen Miss Devlin, bu akşamın güzelliğini bozmayın.

Brad Parsons, Hayal mi ediyorum yoksa burada anormal bir elektrik akımı mı var? diye takıldı.

Ruth, Sadece kısa bir devre, diye yanıtladı. Pozitif ve negatif akım karşılaştığında genellikle böyle olur, ama sonuç hep negatiftir.

Patrick kendini nasıl hissediyorsun?

Paramparça Brad. Fakat hemen pes etmem. Sonuna kadar direneceğim.

Bu sizin bileceğiniz bir şey Mr. Hagan. Ben gidiyorum.

Benim üstüme basıp gitmeye gönlünüz razı olacak mı?

Gençlik heyecanlarını çok geride bıraktım ben Mr. Hagan. Böyle şeylerle uğraşacak vaktim yok.

Brad Parsons hayretle onları dinliyordu. Jean' m geldiğini görünce, Tüh, Jean geliyor. Hikâyenin sonunu göremeyeceğim, diye hayıflandı.

Bir şey kaybetmiş sayılmazsınız Mr. Parsons. Kararım kesin, davetini kabul etmiyorum.

Ruth, Jean'm gelmesini fırsat bilip Brad'e teşekkür ettikten sonra makyaj odasının yolunu tuttu. Çok başarılı bir program olmuştu.

Bölüm tki

Koridor boyunca ilerlerken Ruth sessizliğini bozmadı. Stüdyonun kapısında Clive onu bekliyordu. Genç adam onu görür görmez iltifatlara boğmaya başladı.

Harikaydın Ruth. Bu kadar başarılı olacağını tahmin etmezdim. Bebeğim, seni kutlarım. Bir rüya gibiydin.

Bana bebeğim deyip durm? Clive, biliyorsun hoşlanmıyorum. Ayrıca sakin ol. Evet iyiydim, ama bu denli aba. tmana gerek yok.

Çök saçma. Bence bu kutlanması gereken bir başarı.

Lütfen Clive, haydi sakinleş de gidelim.

Fakat genç adam onu dinlemiyordu bile. Bakışlarım kendilerini ilgiyle izleyen Patrick Hagan'a çevirmişti. Clive ona yaklaşıp, Siz de harikaydınız Mr. Hagan, diye konuşmaya başladı. Fakat kendi yazarımı daha iyi bulduğumu söylersem herhalde beni bağışlarsınız.

Gayet tabii. Siz Misi Devlin'in yayımcısı ıru siniz?

Evet, adım Clive Atkirıs. İki adanı el sıkışırlarken arkalarından Dir bayanın, Patriok hayatım, muhteşemdin, dediğini duydular.

Genç hanım Patrick'i kucaklayıp öptükten sonra mübalağalı iltifatlarına devam etti.

Ruth, Jean Trimble'in bakışlarını yakaladığında gülmekten kendini alamadı. Yönetmenin karşısındaki sahte yılışıklıktan hiç hoşlanmadığı her halinder belliydi.

Ruth hiç değilse kendilerinin onu rahatsız etmemelerinin yerinde bir davranış olacağını düşünüp, Siz hiç rahatsız olmayın Miss Trimble, dedi. Biz yolu kendimiz bulabiliriz.

Emin misiniz?

Tabii.

Peki o halde. İyi akşamlar.

Ruth, hiç kıpırdamadan Patrick’i seyretmekte olan Clive'i kolundan çekip, Benimle geliyor musun? diye sordu.
Evet tabii. Haydi çıkalım.
Makyaj odasına doğru yürümeye başladıklarında Patrick’in arkalarından, Durun bir dakika Clive, diye seslendiğini duydular. Bu güzel geceyi kutlamaya ne dersiniz? Beraber biraz eğlenirsek programın verdiği gerilimi üstümüzden atabiliriz.
Clive, Çok iyi bir fikir, diye cevapladığında onun ne kadar istekli olduğunu fark eden Ruth sinirden dişlerini gıcırdatmaya başladı. Hele onun bu halinden haberdar olmayan Clive, Sen de aynı fikirdesin değil mi Ruth? diye sorunca öfke, si doruğa çıktı.
Tam karşı çıkacakken Patrick’in yanındaki sarışınlardan biri, Ama hayatım unuttun mu. Sher. manlar'm partisine davetliydik. Gitmezsek çok ayıp olur, deyince genç kadın da rahat bir ne. fes aldı.
Sizin programınıza engel olmayalım. Herhalde o partiye gitmezseniz pek çok kişi hayal kırıklığına uğrar, derken Ruth muzip muzip gülüm, süyordu. Genç kadın Clive’in şaşkm bakışlarını görmezden gelip, Belki başka bir akşam yemek davetinizi yeniden konuşuruz Mr. Hagan, dedi. Haydi Clive gidiyoruz.
Fakat Patrick Hagan, Ben bu geceyi sizlerle beraber geçirmeye kesir, kararlıyım, diye ısrar edince mecburen durmak zorunda kaldı.
Genç yazar yanındaki hanıma dönüp, Üzgünüm Lisa, ama benim adıma program yapmana izin veremem, dedi. Siz isterseniz partiye gidin, isterseniz 'bizimle gelin o sizin bileceğiniz iş. Ben, Miss Devlin ve Mr. Atkins’le yemeğe gideceğim.
Hanımlar birbirine bakıp kalakaldılar. Bu durur Ldan hiç n emnun olmac ıklan belliydi. Liss, içini çekip, Scott’u bilirsin Patrick,- dedi. Eğer gitmezsem kıyametleri kopanr.
Kate’Je buruk bir ses tonuyla, Trevor da dünyayı başıma yıkar. Lütfen (bizimle partiye gel. Çok eğleneceğiz göreceksin.
Lütfen Patrick. Bunlan söylerken Lisa’nın gözlerinde çok şey vaad eden ıbakışlar vardı.
Ruth ve Clive ses çıkarmadan seyrediyorlardı. İkisi de bu manzaradan sıkılmışlardı. Cnianı bık. kinliğini fark eden Patrick, Bu geceyi sakin bir biçimde bitirmeye kararlıyım, diyerek tartışmayı noktaladı. Kar&nmzi verin. Geliyor musunuz? Gelmiyor musunuz?
Hammlar çaresiz, İyi akşamlar, deyip- dışan çıktılar Onların hayal kırıklığına karşın Patrick' in hiç üzülmüş gibi bir hali yoktu. Gülümseyerek, Beni yemekte yalnız bırakmıyorsunuz değil mi? diye sordu.
Clive, Hiç kaçış şansım yok, diye cevapladı.
Ya siz Miss Devlin?

Ruth itiraz edecekti, ama bunun Clive'i çok üzeceğini bildiğinden gitmeve razı oldu. Pekâlâ, fakat erken dönmek istiyorum beyler.

Ruth, Patrick'in alaycı bakışlarından kurtulabilmek içm kısa kesip -makvaj odasına doğru yürüdü. Fakat Patrick ona yetişip, koluna girdi. O arada, Biz makyajımızı silerken sen de şu yeni açılan restoranda yer ayırtır mısın? diye Clive'e seslendi. Eğer adımı söylersen zorluk çıkarma, yanaklarından eminim.

Patrick genç kadını makya,, odasına kadar götürüp Bev'e seslendi. Sen Miss Devlin'in makyajını sil, ben kendi işimi ke dim hallederim.

Ruth kısa bir süre de olsa onun yanından uzaklaştığına serindi. Patrick'in yanında kendini hiç rahat hissetmiyordu. Çünkü son derece küstah terbiyesiz olmasının yanı sıra çok da çekici biriydi. Sanki insanları kendine çeken gizli bir gücü vardı. Onunla beraber olursa başına çok büyük dertler açacağını biliyordu. Genç adam ondan hoşlandığını açıkça belirtiyordu, ama Ruth bu beğeninin kısa bir sürede yok olacağını, tahmin ediyordu. Tüm duygusal yakınlıkları göz ardı ederek bu akşam hoşça vakit geçirmek çok yerinde bir hareket olacaktı. Bir yemekten kimseye zarar gelmezdi.

Bev, Hafif bir makyaja ne dersiniz': diye sordu.

Hayır, teşekkür ederim. Hiçbir şey istemiyo rum. Doğal halimle olmayı tercih ederim.

Bu sözlere Patrick gü'erek, Yanılıyorsunuz, diyerek karşı çıktı.

Ne demek yanılıyorum?

Sizi makyajsız beğenmeyeceğimi düşünüyorsunuz Onun için'böyle dediniz, ama yanılıyorsunuz nasrl olursanız olun yine de benim beğenimi kazanacaksınız.

Benirme boşuna vakit kaybediyorsunuz.

Aksine çok sağlam bir (beraberlik , inşa etmeye çalışıyorum Bakarsınız etrafımzı çevreleyen duvarları yıkar size ulaşırım.

Bunun için cok uğraşmak zorunda kalacağınızı şimdiden söylesem iyi olacak.

Önemli değil. Sizi kazanabilmek için her şeyi yaparım.

Ruth kendini tutamayıp kahkahalarla gülmeye haşladı. Bev'in hayretten irileşmiş gözlerim görünce zorla kendini tutmaya çabaladı. Keşke partiye gitseydiniz. Orada oyalanacak daha güzel şeyler bulabileceğinizden eminim.

Sizinle beraber olmayı hiçbir şeye değişmem.

Lütfen Mr. Hagan. Unutmayın ki ben Clive'le beraberim.

Ah, tabii anlıyorum. Aramzda duygusal bir bağ var mı?

Hayır, sadece çok iyi bir arkadaştır. Kendi menfaatim için onu kesinlikle kullanmam.

Asıl o beni kullanmak istiyor.

O sizin fikriniz. Ben sadece size karşı dürüst davranmak istiyordum. Sonradan sizi aldattığım fikrine kapılmanız durumu daha da zorlaştırır.

Pekâlâ, Miss Devlin. Anlaştık, ben sınırı aşmadan size harika bir gece yaşatmak istiyorum. Bakarsınız fikrinizi değiştirebilirim.
Genç adamın sözleri samimi gibiydi. Ruth biran yumuşadıysa da onun gözlerinde parıldayan kıvılcımları görünce yeniden huzursuzlaştı. Tam o sırada Clive içeri girip odadaki gerginliği yok etti.
Her şey ayarlandı. Senin araban var mı Patrick?
Hayır, eğer senin de yoksa taksiyle gideceğiz.
Arka koltukta gitmeye razıysan iki kapılı bir Jaguar'ım var.
Hiç önemli değil. Nerede olursa olsun oturabilirim. Arabandan memnun olmalısın. Geniştir ve yolu tam olarak kavrar.
Onu can alıcı noktasından vurmuştu. Arabasına hayran olan Clive, Patrick'in bu sözleriyle mest olmuştu. Dışarı çıkıp otoparka doğru ağır ağır yürüdüler.
Ruth, Ben arkada oturabilirim Clive, diyerekön koltuğu -kaldırdı. Orada daim rahat edeceğimden eminim.
Doğru mu söylüyorsun, Ruth?
Pek doğru değildi aslında, ama genç kadın onu sevindirmek için böyle bir teklifte bulunmuştu. Fatrick'in önde oturması Clive'i çok mutlu edecekti. Genç adam nayran olduğu yazarla sohbet etmeye can atıyordu.
Ruth yerine yerleştikten sonra diğerleri de öne bindiler ve yola koyuldular.
Bir ara Patrick'in, Rahat mısın? sorusunu genç kadın sadece, Evet, demekle geçiştirdi.
Yol boyunca ikisi konuştular, Ruth ise arkadan sadece onları dinlemekle yetindi. Patrick, Clive'in tüm sorularına gayet olumlu, aklı başında cevaplar veriyordu. Ayrıca onun iş hayatına ilgi göstererek aralarında bir dostluğun yaratılmasına çalışıyordu. Kendi tecrübelerine dayanarak değişik bazı tekliflerde bulundu. Clive hay: tmdan çok memnundu.
Patrick Hagan çekiciliği ve cömertliğini Ruth' un çevresindekilere göstererek öncelikle onları etkilemeyi planlıyordu. Bunda da son derece başarılıydı. Onda insanı heyecanlandıran bir şey vardı. Ruth etkilenmemek için kendisiyle ne kadar mücadele ederse etsin yine de beyninde bir kıvılcımlı, oluşmasına mani olarmyc rdu.
Aralarındaki etkileşim arabadan inerken doruk noktaya vardı. Genç adam inmesi için onun kolunu tutmuştu. Bileğine dokunan parmakları genç kadının cildini alev alev yaktı. Ruth içinin bu temasla bulandığım hissedip kendini ondan kurtarıp adımlarını sıklaştırdı. Bu adam yürüyen bir cephanelikti. En ufak bir kıvılcım ikisini de kül etmeye yeterdi.
Gittikleri restoran Sydney'in en iyi yerlerinden biriydi. Baş garson onları masalarına kadar götürdü vo siparişlerini almak için : lönüleri verip beklemeye başladı. Burada herkes Patrick': tanıyor gibiydi. Ruth ne yiyeceğine karar verdikten sonra mönüyü kapatıp etrafını incelemeye başladı.
Kırmızı mı, beyaz mı şarap içersiniz Miss Devlin?

Genç kadın bird in irkilerek Patrick'e baktı. Genç adamın 'Miss' kelimesini ısrarla vurgulamasına sıkılmıştı. Yüzündeki hayal kırıklığını yenip gülmeyi çalışarak, Tercihi size bırakıyorum Mr. Hagan, dedi.

Devlin sizin kızlık soyadınız mı?

Evet, kitaplarımı la da bunu kullanırım.

Ya, demek kocamz sizin yazar olmamzı pek tasvip etmiyor. Böyle bir gecede sizi yalnız bıraktığına göre.

Clive 'kendini tutamayarak araya girdv Lütfen Patrick...

Önemli değil Clive, diye Ruth onun sözünü kesti. Mr. Hagan macera peşinde koşan evli kadınlara alışık olduğundan beni de onlardan biri zannetti.

Clive, Ruth, diye bağırdı. Ondan böyle bir cevabı kesinlikle beklemiyordu Patrick'in gözlerinde gördüğü öfke kıvılcımları genç adamı iyiden iyiye telaşlandırdı. İkisinin arasındaki düşmanlığın nedenlerini anlayamıyordu. Ama bu çok saçma, diye çıkıştı. Ona gerçeği söylemelisin Ruth.

Özel nayatım kimseye açmaya niyetim yok.

Lütfen yapma Ruth. Ser.1 yanlış anlaması sana ne kazandırır ki?

Doğruydu, gerçekten bir şey kazandırmazdı. Genç kadm bir ah sessiz kaldrktar sonra, Kocam burada değil çünkü öldü Mr. Hagan, dedi.
Bu ıkonuda daha fazla konuşmak istemiyorum. Başını eğmişti ve sesi titriyordu.

Çok üzgünüm. Böylesine hassas bir konuya değindiğimi fark edemedim. Lütfen Ibeni affedin.

Ruth başını sallayarak özürünü kabul etti. Bakışları masanın üzerinde sabitleşmişti. Genç adamın sesi üzgündü, ama olup olmaması da onun için önemli değildi. Hatıralar yeniden canlanmış, tı. Bilmeden Patrick Hagan acı bir noktaya par. mak basmıştı. Gerçekten John onun yazmasından hiç hoşlanmazdı. Karısının her şeyini paylaşmasını isterdi, oysa yazarlık sadece Ruth'a ait bir dünyaydı. Çok tutucuydu, eğer hayatta olsaydı bu geceki televizyon programına kesinlikle izin vermezdi.

Tüm evli çiftler gibi farklı düşündükleri pek çok konu vardı, fakat John öylesine sıcak, sevecen bir insandı ki. Güzel bir gelecek için var gücüyle çalışırdı. Hayatta en değer verdiği insanlar karısı ve oğluydu. Ruth kaza gününü hatırlayınca içinden yine bir şeylerin koparıldığını hissetti. Bir anda tüm hayatı mahvolmuştu. John ve Da-vid ölmüşlerdi. Gözlerini kapatıp içini çekti. Da. vid'i hatırladıkça yüreği bir başka türlü buruluyordu. Onun acısı azalacağına gün geçtikçe çoğalıyordu.

Clive, Ruth iyi misin? deyince kendine geldi.

Efendim? Ne oldu?

İki erkek de endişeli gözlerle ona bakıyorlardı. Ruth onu bekleyen garsonu fark edip aceleyle ne istediğini söyledi. Patrick bakışlarını hâlâ ondan ayırmamıştı. Genç kadın bundan rahatsız olmuştu. Aralarındaki çekim yok

olmuş gibiydi. Genç adam belki çok çekici, enteresan bir tip olabilirdi, ama John'un yerini asla dolduramazdı.

Patrick birdenbire ‚Ne düşünüyorsunuz? diye sordu.

Söylesem hiç hoşunuza gitmeyeceğinden eminim.

Clive, Israr etme Patrick, diye söze kanştı. Gerçekten acımasızdır. Eğer hoşuna gitmeyeceğini söylediyse mutlaka öyledir.

Onu çok iyi tanıyor olmalısın.

Clive manalı manalı başını sallayınca Ruth gül. mekten kendini alamadı. Doğruydu, Clive yıllardır 'her konuda tek sırdaşı olmuştu, iyi bir dosttu.

Patrick sonuç ne olursa olsun genç kadının hak. kında ne düşündüğünü merak ediyordu. Yine de öğrenmek istiyorum, dedi.

Ruth, Senin bir panter olduğunu düşünüyordum, deyince Patrick'in gözleri hayretle büyüdü. Genç kadm hiç istifini bozmadan, İnsanları hayvan olarak karakterize etmek çok hoşuma gider, diye devam etti. Örneğin Clive bir ayıdır. Kendini hep tüylü, minicik bir oyuncak ayı gibi göstermek istemesine rağmen aslında kuvvetli ve vahşi bir boz ayıdır.

Peki, ben niye panterim?

Sadece bir tahmin benimkisi. Narin bir yapı, kaygan ve parlak bir ten, yırtıcı ama vahşi olduğu kadar da güzel bir hayvan. Sezdirmeden avına yaklaşır, birden üstüne atlar, istediğini alır ve kalanı kaderin# terk eder.

Genç adam hiç sesini çıkarmadan bu tanımlamayı dinledi. Sonra, Yerinde bir tanım mı sizce? diye sordu.

Ruth, Evet, çok uyuyor, diye yanıtladı. Lütfen Mr. Hagan. Alçakgönüllü davranmayın. Ben ne kadar güzel olmadığımı biliyorsam, siz de yakışıklı olduğunuzu biliyorsunuz. Ayrıca size boş yere iltifat edip, övmeye hiç niyetim yok.

Bunun farkındayım 'konuşmaları Clive'in, Keşse biri de bana güzel olduğumu söylese, demesiyle kesildi. Bu sözle masalarından kahkahalar yükseldi.

Sonra yemekleri geldi ve konuşmalar havadan, sudan konulara dönüştü. Yeme. Lirasında Patrick defalarca özel 'konulan açmak istediyse de Ruth büyük bir ustalıkla soruları geliştirmeyi başardı.

Kahvelerini içerken Clive ıbir ara ikisini yalnız bıraktı. Patrick hemen bunu fırsat bilip, Yarın ne yapıyorsun? diye sordu.

Kitap imzalayacağım ve belki sonra Noel için alışveriş yapanm.

Peki ya gece?

Bu yarın akşam nadi olacağıma bağlı, ama herhalde parmağımı oynaıtamayacak kadar yor. gun olacağım ve hemen uyuyacağım

Ne zamandan beri dulsun?

Bu ani soru genç kadını şaşırtmıştı. Biı an cevap vermemeyi düşündüyse de Fatriok'in ısrarlı bakışları karşısında, Üç yıl kadar oluyor, diye mınldandı.

O kadar çok mu?

Evet. Bazen bana s^nki dünmüş gibi geiiyor, bazen de sanki uzun yıllar geçmiş gibi hissediyorum.
O günden beri yalnız mısın?
Hayır, ailem ve birçok arkadaşım var. Çevrem geniştir.
Onu demek istemedim. Duygusal bir beraberliğin oldu mu?
Ruth arkasına yaslanıp, uzun uzun genç adamı süzdü. Bu adam kendim ne sanıyordu da özel hayatına karışma küstahlığını gösterebiliyordu.
Çök soru soruyorsun Patrick Hagan.
Sen de cevaplamamaktan büyük bir zevk duyuyorsun.
Herkesin kendine ait bir dünyası vardır. Bu. raya kimseyi sokmak istemez. Her neyse kutlama yemeği boşuna gitti mi?
Evet, oldukça zevkliydi.
Bana karşı dürüst ol Patrick. Ne yapmak istiyorsun?
Beni etkiledin Ruth, hâlâ da etkiliyorsun. Neden aramızdaki duvarı yıkmama izin vermiyorsun?
Sana güvenemem Patrick.
Neden? Belki sana geçmişini unutturabilirim
Ben hiçbir şeyi unutmak istemiyorum.
Yüzündeki izdi rap maskesini atmak zorundasın. Henüz çok gençsin. Önünde yaşanacak uzun yıllar var.
Ruth hiç cevap vermeden gözlerini sol elindeki alyansa dikti.
Seni iyi tanıdığıma eminin Ruth. Ben artık insan sarrafı oldum.
Gerçekten mi? Genç kadın sinirlenmişti. Yani beni kolaylıkla yatağa atabileceğini mi düşünüyorsun?
Hayır, ilişkimiz boyunca ne istersen onu yapacaksın. Seni hiçbir şeye zorlamayacağım. Örne ğin bu gece Clive'e iltimas yapmak istedin. Ben de kabul ettim, ama artık ona olan borcunu ödedin. Şimdi sadece sen ve ben varız. Aramızdaki etkueşimi inkâr edemezsin, Ruth.
Dayanılmaz biri değilsin Patrick. Sana teslim olmayacağım.
Neden boşuna direniyorsun? Aslında bunu sen de benim kadar istiyorsun.
Birden Ruth kendini çok yorgun hissetti. Ge ce boyunca süren gerginlikten sıkılmıştı. Zırhım indirip açık açık konuşmaya karar verdi Bakışlarında acı bir ifada vardı.
Çünkü bana önem vermeyeceksin. Şimdiye kadar hayatında kimseye değer verdiğini sanmıyorum. Bunu kitaplarım okurken anlamıştım. Za ten bu geceki davranışların da bunu doğruluyor. Bana sevgiLn olmamı teklif ediyorsun. Bir süre oyalanacaksın sonra sıkılınca başından atmanın yollarım aramaya başlayacaksın. Bu arada benim incineceğimi hiç düşünmüyorsun, bana acı çek-tireceksin oysa artık acı çökmek istemiyorum. Çünkü yeterince çektim. Benim duygularımı an-amanı da beklemiyorum, ama bu ilişki yürümez. Bundan eminim.

Haklısın, anlayamıyorum. Seni incitebileceği me nasıl bu kadar emin olabilirsin? Beraberliğimizin çok zevkli olacağım sana garanti edebilirim.

Bu o kadar ıbasit değil. Dünyaya bakışımız çok farklı. En iyisi bu akşamı ve karşılaşmamızı unutmak.

Ya unutmak istemezsem?

Bu senin sorunun.

Clive masaya döndüğünde konuşmaları devam ediyordu. Genç adam, Ne o, beni mi çekiştiriyorsunuz? diye takıldı.

Evet, Patrick'le senin ortak vönlerinizd sövlü-yordum. Beyler mümıcünse artık kalkmak istiyorum, bir hayli geç oıau.

Hesabı kimin ödeyeceği münakaşası Patrick'in üstünlüğüyle bittikten sonra dışarı çıktılar. Dönüşte Ruth önde oturdu, çünkü ilk olarak onu oteline bırakacaklardı.

Genç kadın otele vardıklarında inmesine yardım etmek isteyen Clive'i, Lütfen hiç gerek yok, diıre durdurdu. Her şey için teşekkür ederim.

Yarın öğlen yemeği için gelip seni alayım mı?

Yo Clive, vaktim olacağım niç sanmıyorum.

Peki, o zaman gece seni otelden ararım.

Oldu. Genç kadın kapıyı kapamadan arka kol. vuğa doğru eğilip, Güzel bir akşamdı Patrick, iyi geceler, dedi.

Seninle tanışmak benim için bir zevkti, Ruth. İyi geceler.

Genç kadın hiç arkasına bakmadan girişe doğ ru yürüdü. Hâlâ Patrick'in etkisindeydi. O çok güçlü ve yakışıklı bir panterdi, ama asla onun avı olmayacaktı. İhtiyaçlarını Patrick gibi bir gönül avcısı kesinlikle karşılayamazdı.

Bölüm Üç

Okurları akın akın gelmeye devam ediyordu. Masasının önünde uzun kuyruklar oluşurken Ruth yüzünden tebessümü eksik etmemeye çalışıyordu. Okuyucular sadece imzayla yetinmeyip mutlaka ekstra bir iki sözcük de yazdırıyorlardı. Genç kadın robotlaşmış gibi sadece gülümsüyor ve yazıyordu. Brad Parsons\uı programındaki başarısını kutluyorlardı. Ruth, bir televizyon programının bu denli etki yapacağını söylediğinde Clive'e inanmamıştı, ama şimdi tüm kalbiyle hak veriyordu. Bugün onun günüydü, başarısını yavaş yavaş yudumluyordu.

Saat iki sıralarında mağaza sahibi gelip sürenin tamamlandığım söyledi. Kalabalık söylene söylene dağılırken Ruth derin bir nefes aldı. Ayağa kalkıp uyuşmuş mafsallarım açmaya çalışırken arkasından birinin, Bunaldın mı? diye sorduğunu duydu.

Patrick'in sesini tanımıştı. Döndüğünde onun güleç bakışlarıyla karşılaştı. Genç kadın şaşkınlığını üzerinden atamadan o hemen el çantasını kapıp, onu kapıya doğru sürüklemeye başladı.

Yemek için pek fazla vaktin olmadığını biliyorum, bu yüzden sana bir şeyler ayarladım. Gideceğimiz restoran hemen şuracıkta. Şampanya soğutuldu bile, yemek istediğin ne varsa özel olarak birkaç dakikada hazırlanacak. Yani anlayacağın yarım saat sonra Noel alışverişine çıkabiliriz.

Genç adam itiraz etmesine fırsat vermiyordu.
İşi oldu 'bittiye getirmek istediği her halinden belliydi. Bir ara ondan kendini kurtarıp, Bunu dün akşam açık açık konuşmuştuk, hâlâ niçin ısrar ediyorsun Patrick? diye sordu.

Her şey senin arzuladığın gibi olacak. Sana ters gelen tüm davranışlarıma artık son veriyorum.

Çok akıllıca bir taktik. Beni çok yorgun olduğum zamanda yakalayıp, kaçma şansımı yok ediyorsun değil mi?'

Yo hayır. Sadece çantaları taşımana yardım edebilirim diye düşünmüştüm.

Çok inatçısın Patrick.

Sen ne dersen de. Tüm kitaplarım okumaya kesin kararlıyım ve onları bitirene kadar yanından ayrılmayacağım.

Ruth genç adamın Sözlerine inanamıyordu. Tüm vaktini kadınların peşinde koşmakla geçiren biri nasıl olur da samimi duygularla birine bağlanabilirdi. Acaba kendisinde ne bulmuştu da bu denli ısrar ediyordu. Halbuki ona hiç cesaret vermemişti.

Restoran çok sakin bir yerdi. Masalardaki müşteriler mırıldanarak konuşuyorlardı. Patrick'in içeri girmesiyle aniden göze çarpan bir hareketlenme oldu. Garson hemen yanlarına gelip, onlara masaya kadar refakat etti. Oturmalarına yardımcı olduktan sonra şampanyalarım açtı. Bu arada bir başka garson deniz ürünlerinden yapılmış ordövr tabaklarını getirdi. Servis yapıldıktan sonra Patrick'in bir işaretiyle garsonlar çekildi ve baş başa kaldılar.

Patriok, Vakit kazanmak için yemekleri önceden söyledim, dedi. Öğlen ağır şeyler yemek istemeyeceğini düşünmüştüm.

Hepsi güzel. Teşekkür ederim.

Ruth istiridyelerden birini açıp, sosa batırdıktan sonra yemeye başladı. Çok lezzetliydi. Hiç nefes almadan tabağmdakileri süpürdükten sonra şampanyasını yudumlarken arkasına yaslandı. Patrick'i süzmeye başladı. O da yemek sırasında hiç konuşmamıştı. Şimdi bile konuya girmeyi ondan bekliyor gibi bir hali vardı.

Genç kadın nihayet dayanamayarak, Çok güzel bir plan, ama ya kabul etmeseydim ne olacaktı? diye sordu.

Bir kumar oynadım, ama kazanacağımı biliyordum.

Ruth eliyle çevresini gösterirken, Aynca gel-meseydim boşuna harcayacağın para da senin için önemli değildi, değil mi? diye sordu.

Para yaşamak için kullanılır, ama sen benimle beraber olabilmek için böyle bir çılgınlık yapmazdın değil mi?

Bende ne buluyorsun da Ibu kadar ilgileniyorsun Patrick?
Genç adamın dudaklarındaki alaycı tebessüm birden donuverdi. Bakışları ciddileşti. Konuşmaya başladığında son derece ciddiydi.
Çok değişik birisin Ruth. Diğer kadınlardan belirgin bir ayrıcalığın var. Bu dünyada senden etkilenmeyecek birinin varlığına inanamam.
Bu açıklama Ruth'u iyiden iyiye rahatsız etmişti. Biraz daha üstelerse genç adama karşı dayanacak gücünün kalmayacağım çok iyi biliyordu. Hemen konuyu değiştirip, Acalba hangi dükkânlara baksam? dedi.
Ben de fikrini değiştirdiğini düşünüp üzülüyordum. Paket taşımaya bayılırım.
Sıkılmayacağından emin misin?
Seninle değil. Neler alacaksm?
Noel hediyeleri.
Kime?
Aileme. Annem, babam, ağabeyim, yengem ve altı tane yeğenim var. Hâlâ gelmeye niyetli misin?
Yavaş yavaş kalalbalık ailelerin problemlerine alışsam iyi Olacak.
Sen hiç Noel alışverişine çıkmaz mısm?
Benim için Noel'in diğer günlerden bir farkı yok.
Ailen yok mu?
Balbam şu an New York'da son metresiyle oturuyor. Annem ise dördüncü kocasıyla Florida'da. Ben onların gençlik hatasıyım ve beş yaşımdan sonra hayatımı yatılı okullarda ve onlardan ayrı geçirdim. Bugüne kadar hediye almaya hiç hevesim olmadı. Kime alacaktım ki?
Ruth onun vurdumduymaz, maceraperest yaşantısına hak verdi. Genç adam hiçbir zaman sevecen bir aüe ortamında yaşamamıştı. Hiç kök salmamıştı, kimseye gerçek bir aşkla bağlanmamıştı. Üzüldüm, derken genç kadın ona gerçekten acıyordu. Her zaman onların yokluğunu his-setmişsindir.
Bazen. Fakat bağımsız yaşayabilmek de güzel bir duygu.
Hiç evlenmeyi düşünmedin mi? Herhalde şimdiye kadar birçok kadınla beraber olmuşsundur. Kaç yaşındasın?
Otuz dokuz ve müzmin bir bekârım. Şimdiye kadar özenebileceğim bir evliliğe rastlamadım. Seninki nasıldı?
Ruth yine hiç beklemediği bir anda bu soruyla karşı karşıya kalmıştı. Midesine yumruk yemiş gibi olduğu yerde irkildi. Düşünecek zaman kazanabilmek için şampanyasını yudumladı. Benimki son derece tatmin ediciydi. Anlaşabiliyorduk. Her şeyimizi paylaşırdık. En çok bunu özlüyorum. Bir de sahiplenme var tabii. Çok güzeldi.
Fakat mükemmel değildi değil mi Ruth?
Hiçbir şey mükemmel değildir. Önemli olan iyi bir dialog kurabilmöktir, ondan sonrası kendiliğinden rayına oturur.

Peki şimdi ne bekliyorsun? Mükemmeli mi, yoksa hiç gerçekleşmeyecek bir rüyayı mı?
Belki.
Elindekiyle yetinmeyi niye denemiyorsun? Gelecek için hayal kurmaktansa bugünü dolu dolu yaşamak daha iyi değil mi?
Bu sözler bir bıçak gibi Ruth'un kalbine saplandı. Kendini yalnız hissediyordu. Acaba gerçekten beyaz atlı prensi beklemeyi bırakıp kendisine yapılan teklifi kabul mü etmeliydi?
Ruth bunları düşünürken tabaklan değiştirilmiş, söğüş etleri gelmişti. Garson bardaklarım doldurup yanlarından uzaklaştı. Ruth aralann-da neler olup bittiğini düşünecek zaman kazanmak için yemeğini yemeye başladı. Patrick Ha-gan'ın arkadaşlığından hoşlanıyordu. Aralannda duygusal bir yakınlaşma olduğu aşikârdı. Acaba bu ilişkiyi reddetmekle aptallık mı ediyordu? Bel. ki de katı kurallarını unutup kendini onun kollarına atsa çok daha iyi olacaktı. Aslında böyle bir değişime çok ihtiyacı vardı. Bunlan düşünürken elinde olmadan gülümsedi.
Patrick, Niye güldüğünü bana söylemeyecek misin? diye sordu.
Ruth derin derin içini çekip, Benimle ne yapmayı düşünüyorsun? diye sordu.
Alışverişe çıkacağını söyledin ya. Beraber çarşıyı gezeceğiz. Baksana alacağın şeylerin bir listesini yaptın mı, yoksa beğendiğin bir şey olursa onu mu alacaksın?
Her ikisi de geçerli. Ruth ona gülümserken kararını vermişti. Patrick'le ilişkiye girecekti. Götürebildiği kadar bu oyunu yaşayacaktı.
Alışverişleri oldukça neşeli geçti. Ruth annesine değişik renklerde ipek kumaş ve işlenecek goblen örtüler aldı. Patriok'in tavsiyelerine uyarak ığabeyine bir olta takımı, yengesine ise bir gecelik aldı. Çocuklara ne alabileceğine zor karar verdiler. Öylesine değişik oyuncaklar vardı ki. So nunda erkeklere birer elektronik oyun, kızlara ise Barbi bebek takımlarından aldılar.
Ruth alacaklarının tamamlandığım söylediğin de Patrick, Babana bir şey almadın, diye onu i'kaz etti.
Babam pul biriktirmekten ve .müzik dinlemekten hoşlanır. Onun için bazı plaklar ısmarladım Noel'de eve postalayacaklar.
Hyde Paık'ın önündeki taksi durağına vardıklarında elleri kollan paketlerle doluydu.
Patrick, Ben olmasam bunca şeyi nasıl taşıyacaktın? diye ona takıldı.
O zaman hepsini b.rden almayacaktım tabu ki. Kendine fazla güveniyorsun.
Hey Ruth. Dur biraz.
Ne oldu?
Şuna bak.

Genç adam telaşla bir butiğin vitrinim gösteriyordu. İşte senin Noel hediyen. Sana çok yakışacağından eminim. Hayaı lütfen şunu alalım.
Ruth elbiseyi alıcı gözlerle inceledi. Mavi şifon bir kıyafetti. Bedeni, derin göğüs dekoltesinin altından başlayan drapelerle beldeki geniş kemere oturtulmuştu. Plili eteği ise elbisenin şıklığını tamamlıyordu. Güzel, ama böyle bir elbiseye ihtiyacım yok.
Ne demek yok. Bir an için mantıklı davranmaktan vazgeç ve bu elbiseyi a i. Senin Noel heyecanın nerede kaldı?
Onun itiraz etmesine fırsat vermeyen Patrick hemen butiğe girdi, elindeki paketleri bir iskemlenin üstüne yığıp beklemeye başladı. Çaresiz kalan Ruth istemeye istemeye butiğe girdi.
Genç adam tezgâhtara vitrindeki elbiseyi göstererek, Onu denemek istiyoruz, dedi.
Ruth hâlâ kararsızdı. Ben bu elbiseyi nerede giyeceğim? diye söylendi.
Kolay. Bu gece bunu giyersin, dansa gideriz. Eminim helkesin gözü sende olacak. Başka mazeret bulamazsın artık Ruth. Bunu alacaksın.
Genç kadın bocalıyordu. Aslında elbise çok güzeldi, hem dansa gitme teklifi de hoşuna gitmişti. Ne yapmalıydı. Patrick'le geçen şu bir iki saatin nasıl eriyip gittiğini anlayamamıştı. Çok şakacı ve renkli biriydi. Ruth kendini tamamiyle rüzgâra bırakıp nereye sürükleneceğini görmek istiyordu. Bu gece çok eğlenecekleri kesindi. Elbisenin çok pahalı olması hiç önemli değildi. Asıl mesele onu almak ya da almamaktı. Alırsa Patrick'in arkadaşlık teklifini açıkça kabul etmiş olacaktı. Sonunda elbiseyi aldılar. Ruth parayı ödedi, butikten çıktılar ve genç kadın onun kendine otel odasına kadar refakat etmesine ses çıkarmadı.
Genç kadın elbiseyi gardıroba asarken, Bana bunu aldırmana izin vermemeliydim, diye hayıflandı.
Patriök bu siteme hiç cevap vermedi. Koltukta oturmuş, içkisini yudumlarken dikkatle onu süzüyordu. Getirdikleri paketleri yatağın üstüne yaymışlardı. Ruth kendini bir koltuğa atıp ayakkabılarım çıkardı. Elleriyle uyuşmuş ayaklarını ovuştururken, Seni uyarıyorum Patrick, dedi. Benim bu ayaklarla değil dans edecek, adım atacak halim bile yok.
Ilık köpüklü bir banyo seni dinlendirecektir. İki buçuk saatin var. Seni almaya gelene kadar toparlan. Hiçbir mazeret kabul etmem, bu gece aklımıza ne gelirse yapacağız. Çılgınlar gini eğleneceğiz.
Dediklerini yaparsam yarma beriim ölüm çıkar. Halbuki yine kitap imzalamaya gideceğim. Neyseki yarın son. Ondan sonra evime dönüp normal yaşantıma uevam edebilirim.
Evine mi? Ne zaman gidiyorsun?
Yarın 'belki de ertesi gün. Daim karar vermedim.
Sakın ha karar verme. Seni bulur bulmaz kaybetmek hiç işime gelmez. Senin giibi biri, insanın karsısına kolay kolay çıkmaz.

Bakalım, diye onaylarken Ruth, için için bu iltifattan hoşlandığını itiraf etti. Ayrıca kendisi de ondan hemen ayrılmak (istemiyordu. Yıllardır böylesine rahat olduğunu, içten kahkahalar attığını hatırlamıyordu.

Patrick, Ben bir an önce gideyim de sen de dinlen, diye ayağa kalktı. Sen hiç rahatsız olma. Sekizde görüşürüz ve öğleden sonra için teşekkürler Ruth. Çok güzeldi.

Gülümseyerek dışarı çıktı. Genç kadın yerinden kalkmadan gözleriyle onu takıp etti. Genç adam hayatı alaya alan biriydi, oysa kendisi şimdiye kadar sorumsuzca yaşadığını hiç hatırlamıyordu, /slında eğlenmenin zamanı çoktan gelmişti de geçiyordu bile.

Zilin çalmasıyla yerinden kalktı. Geleni Clive Atkins sanıyordu.

Kapıyı açmasıyla kocaman bir karanfil sepetiy. le karşılaşması bir oldu. Komi onu içeri taşıyıp tuvalet masasının üstüne koydu. Çıkarken küçük bir zarfı genç kadına uzattı. Çocuk gittikten sonra Ruth zarf1 açıp okumaya başladı. Karanfilleri PatricK göndermişti.

Mııtlu Noeller. Sana kırmızı güller gönderme yi düşünüyordum, ama yine yanlış anlayacağını bildiğimden karanfilleri seçtim. Saat sekizde görüşürüz. Zaman parmaklarımızın arasından kayıp gidiyor. Geç kalmadan güzellikleri yakalamaya bak. Patrick.

El yazısı kargacık burgacıktı. Tam ona göre bir yazıydı. Kişiliğini yansıtıyordu. Çiçekler hoşuna gitmişti. Aslında bunun, onun gibi bir gönül avcısının 'kadınlan fethetmek için oynadığı oyunlardan biri olduğunu biliyordu. Ama yine de bu hareket gururunu okşamıştı. Patriok bir kadım nasıl etküeyebileceğini çok iyi biliyordu, tabii bunu da tecrübelerinden yararlanarak yapıyordu.

Tam banyoya girecekken telefon çaldı. Arayan Clive'di. Günün nasıl geçtiğini, kitabevinde neler yaptığım sordu.

Benimle yemeğe çıkar mısın Ruth?

Hayır, teşekkür ederim Clive.

Yorgunsan ben otele geleyim. Orada yiyelim.

Bu akşam Patrick Hagan'la yemeğe çıkacağım.

Kısa bir sessizlikten sonra Clive, Evet, anlıyorum, dedi.

Aradığın için teşekkür ederim.

Bir saniye kapatma Ruth. Yarın öğle yemeğine ne dersin?

Ruth durakladı. Onunla bir program yapmak hiç işine gelmiyordu. Yarın ne yapacağımı bilemiyorum. Belki kitabevinden çıkar doğru eve giderim Clive. Bir dahaki gelişimde görüşürüz.

Programını Patriok Hagan mı yapıyor artık, yoksa yanılıyor muyum?

Öyle de diyebilirsin. Ruth açık açık konuşmayı yeğlemişti. Böylece Clive durumu daha kolay anlayacaktı. Ayrıca genç kadının özel yaşantısına karışmaya hiç hakkı yoktu.

Clive, Umarım ne yaptığım iyi biliyorsundur, diye çıkıştı.

Senin de ondan hoşlandığını sanmıştım. Bu farklı. Ben onun yazarlığıyla ilgileniyorum. 1 Dysa sen kendisiyle. Kadınlarla çok sıkı fıkı olduğunu biliyorsun Ruth. Devamlı bir ilişki bekliyorsan yanılıyorsun. Ayrıca dün akşam ona çok düşmanca davranıyordun. Böyle birdenbire nasıl fikir değiştirdin?

Tanrı aşkına Clive, ben çocuk değilim. Hayatım hakkınca kendim karar verebilirim

Öyleyse söyleyecek başka bir şey kalmıyor. Lütfen Clive, sadece yemeğe çıkıyoruz. O çok eğlenceli biri.

Ya öyledir. Aynı zamanda bir panterdir. Bu tanımı sen yapmıştın unutma. Xeodini apml ye line koydurma. Ama sen kendi arzunla onun kollarına atılıyorsan seni durduracak değilim Bunları söyledikten sonra Clive telefonu kapattı. Belli ki Ruth'a çok içerlemişti. Hareketini de tasvip etmiyordu. Söyledikleri doğruydu. Bunları kendi de biliyordu. Patrick’in etrafı kadınlar, la doluydu. Onları bırakıp kendisiyle devamlı bir ilişkiye girmesi beklenemezdi. Genç adam şaraba benziyordu. İnsan içtikçe susuyor ve daha fazla '.çmek istiyordu. Belli ki Ruth bu sefer iyice sarhoş olacaktı.

Bölüm Dört

Patriok toir süre sessizce genç kadını seyretti. Başka hiçbir elbise onun vücuduna bu denli yakışmazdı. Mavi gözleri iyice belirginleşmiş, ortaya çıkmıştı.

Enfessin Ruth.

Bu sözlerle eski düşmanlık birden canlandı. Beni sadece yemeğe ve dansa davet ettin Patrick. Eğer daha başka şeyler ümit ediyorsan hemen programı iptal edelim.

Genç adam gülerek, Tanrım, sana dinlenme fırsatı vermemem gerekirdi, dedi. Birkaç saat önce seni otele bıraktığımda ne kadar farklıydın. Neyse sana söz veriyorum, her şey senin isteğine bağlı olacak.

Ruth boşuna çok titizlendiğini anlamıştı. Güldü ve, Tamam anlaştık, dedi. Gidiyor muyuz?

Evet.

Nereye gittiğimizi söylemeyecek misin?

Patriok genç kadını asansöre götürürken, Ben kalabalık, gürültülü gece kulüplerinin bize uygun olduğunu sanmıyorum, dedi. Ne konuştuğumuzu anlayabilmek istiyorum. Yemeği, şarabı çok iyi olan ve müziği kulak tırmalamayan bir otel biliyorum. Oraya gitmeye ne dersin?

Otel kelimesi bir an şok tesiri yaptıysa da genç kadın kabul etmekte bir sakınca görmedi. Orada sadece yemek yiyip dans edeceklerdi. Ürkecek bir şey yoktu. Hem genç adamın davetini kabul ettiğine göre ona bazı haklar tanımış oluyordu.

Otelden içeri girdiklerinde Ruth diğer kadınların Patrick’e nasıl baktıklarını fark etti. Her bakımdan kusursuz bir erkekti. Krem rengi pantolonunu

kahverengili oranjlı gömleği tamamlıyordu. Üst düğmelerini iliklememişuı. Boynunda pı rıl pırıl parlayan bir altın madalyon dikkati çekiyordu. Çok yakışıklıydı ve ’srarlı bakışlara rağmen o saaece Ruth’ia ilgileniyordu. Çevresinde oluşturduğu ilgi çemberi umurunda bile değildi.
   Patrick’le beraber olmak bambaşka bir duy. guydu. Her gittikleri yerde olduğu gibi burada da saygıyla karşılandılar. Sanki herkes onlara hizmet edebilmek için koşuşturup duruyordu. Onları kapıda karşılayan garson hemen yerlerim gösterdi. Bir diğeri ordövr tabaklarını getirdi ve buzun içindeki şampanyayı patlatıp kadehlerini doldurdu.
   Garsonlar uzaklaşınca Ruth, Her zaman siparişlerini önceden mi verirsin? diye sordu.
   O gülümsedi ve Çok acıkmış olacağını düşün düm, demekle yetindi
   Çok düşüncelisin, teşekkür ederim. Genç ka-dm masadaki gülleri işaret ederek, Çiçekler için de teşekkür ederim, diye sözlerini tekrarladı.
   Güller böyle bir gece için en uygunu olur diye onları tercih ettim.
   Ruth, ‘Güller gerçek aşkı simgeler,’ diye dü şiindü. ‘Oysa Patriek’le bizim aramızda böyle bir şey olabilir mi? Bir süre benimle olacak, sıkıldı, ğında da sadece hosçakal deyip uzaklaşıp gide-cek. Peki ya sonra kendisi ne yapacaktı?’
   Senden ayrıldıktan sonra kitabını okuyup bitirdim Ruth.
   Oh, öyle mi? Çok hızlı 'bir okuyucusun.
   Çok merak ediyordum Kitabı., kahramanımda senden bir şeyler bulauileceğimi biliyordum.
   Ne buldun peki?
  Yalnızlık. Bu duyguyu öylesine güzel işlemişsın ki. Yalnızlığın insanda uyandırdığa şiddetli ıstırap her sayfada yeniden yaşanıyor.
   Ruth . sndini savunma ihtiyacı hissederek, Yazarken bazı duygular elde olmadan abartılıyor, dedi. Gerçek yaşamda ise daha farklı oluyor.
   Bu: iû söylediğine sevindim. O zaman sen de benim kitaplarıma fazla abartılı diyemezsin. Örneğin benim kahramanım Uç gün, üç gece gözünü kırpmadan işleriyle uğraşır ya da seyahat eder ve bu halde bile önüne çıkan güzel bir bayanla beraber olmaktan kaçınmaz. Bu fiziken mümkün değil. Fakat kitaplarda bu tipleri yaşatıyoruz.
   Ama mübalağanın temeli yine gerçeğe dayanır.
   Belki, örneğin sen dul kaldığında hayat çok anlamsız geldi değil mi?
   Ruth (bu soruya cevap vermek istemiyordu. Bir an duraladı, ama susmasının daha ters etki yapacağını düşündüğünden, Evet, dedi. Bu yüzden öğretmenlik yapmaya başladım.
   Neden öğretmenlik? Senin çevrende pervane olan ve tüm ihtiyaçlarım karşılayabilecek yüzlerce erkek olduğundan eminim.
   Ruth, Sadece bazı ihtiyaçlarımı, diye mırıldanarak arkasına yaslandı. Bakışları Patrick’in üzerinde yoğunlaştı Şimdiye kadar tanıdığı erkeklerden

ne kadar farklıydı. Beni olduğum gibi sevecek, sayacak Dirini aradım. İyi ve kötü yanlarımla kabul edecek ve cinselliğin ötesinde beni bir nisan olarak görebilecek biri. Günümüzde böylelerine pek rastlanmıyor.

Yeni tanıştığı birine kötü yanlarım gösoermez kı insan.

Doğru değil bu. Şimdiye kadar birinin senin gerçek yüzünü gördüğünü hissetmedin mi?

Ben seni nasıl görüyorum acaba, bunu söyleyebilir misin?

Biraz şakacı, eğlenmekten zevk alan biri, ama sinirlenince bir bıçak kadar keskin. Kısa bir macera olabilirim değil mi?

Pek tasa olmayabilir. Genç adam ayağa kalkıp elini uzattı. Haydi dans edelim.

Orkestra hızlı bir disko parçası çalıyordu. Birkaç çift küçük pistte değişik figürlerle dönüp duruyorlardı. Ruth bir an tam havaya giremediy-se de Patrick'in rahat hareketleri, usta figürleriyle biraz sonra müziğin ritmine kapılmıştı.

Dans ederken arkadan birinin çarpmasıyla Ruth sendeledi. Tam düşecekken Patrick onu yakalayıp kendine çekti. Genç kadın zoraki gülüm, seyerek, Yardımın için teşekkürler, dedi. Kendini onun kollarından kurtarıp, Biraz otursak iyi olacak, deyip masaya doğru yürüdü. Genç adamın yakınlığından garip bir rahatsızlık duymuştu.

Masaya döndüklerinde onun, Çok iyi dans ediyorsun Ruth, diye iltifat ettiğini de duymazlıktan geldi. Çok acıktım, diyerek hemen tabağm-daküeri yemeğe başladı. Şampanyasını yudumlarken genç adamın kendisi için ne denli büyük bir tehlike olduğunu düşünüyordu. Hafif bir sarılmayla bile başı dönmüştü, çok geç olmadan kendini ondan uzaklaştırması gerekiyordu.

Ruth onun, Kadınlar benden ne bekliyorlar sence? demesiyle düşüncelerinden uzaklaştı.

Bir an kendini toparlayamadığından, Anlayamadım, diyerek vakit kazanmaya çalıştı.

Dans etmeden önce erkeklerin kadınlarla sadece bir şey için ilgilendiklerini söylemiştin. Peki ya, sence kadınlar benimle niye beraber olmak istiyorlar. Ben söyleyeyim, onlar için önce zenginliğim ön planda. Benimle beraber olurlarsa bir şey koparabileceklerini sanıyorlar. Asalak gibi üzerime yapışıp kanımı emiyorlar.

Belki bu da doğru olabilir, ama bunlar azınlıkta olan tipler.

Fakat benim çevremdekiler hep böyle. Onlarla konuşabilecek bir şey bulamıyorum. Dışardan çok çekici görünebilirler, ama kafaları bomboş.

Ruth içini çekip, alaycı bakışlarla onu süzdü. Halinden bu denli şikâyetçi olmaman gerekir. Onların seni kullandığı kadar sen de onlan kullanıyorsun.

Sen beni nasıl biri olarak görüyorsun Ruth?

Ben de seni zengin ve çekici biri olarak görüyorum, ama demin bahsettiğin parazitlere benzemeye niyetim yok.

Zaten istesen de olamazsm. Sen bambaşkasın.
Gerçekten mi?
Kesinlikle.
Ruth bu iltifattan hoşlanmasına rağmen hemen konuyu değiştirdi. Çünkü özel konulara girmek istemiyordu. Sydney'de ne kadar kalacaksın? diye sordu.
Benim işim hiç belli olmaz. Aslında Noel ertesine kadar burada kalmayı düşünüyorum. Sonra Hong Kong'a gideceğim. Benimle gelir misin? Orada alışveriş yapmak çok zevklidir.
Yeterince alışveriş yaptım ben, teşekkür ederim.
Fakat beraber ne kadar eğlenebileceğimizi düşünemiyor musun?
Bir süre için eğlenceli olur belki, fakat istemem. Sen bir göktaşına benziyorsun Patrick. Nereye gideceğin, ne yapacağın belli değil. Uzayda sürüklenip duruyorsun, ayakların yere değmiyor. Bense sağlam bir zeminde yürümek isterim.
Nereye kadar yürüyeceksin peki? Sana sıcak, rahat, sevecen bir rüya, bol bol çocuk vaat eden birine rastlayana kadar mı?
Hiç de fena fikir değil.
Heyecan yok, macera yok, tekdüze bir yaşam.
Heyecan kısa sürelidir, ama demin bahsettiğin gibi bir ilişki ömür boyu sürer.
Saatler ilerledikçe Ruth iyice rahatlamıştı. Patrick'e düşüncelerini açık açık söylemişti. Kendini artık güvende hissediyordu. Havadan sudan konuşuyorlardı.
Bir ara Patrick, Sana bir şey soracağım Ruth? dedi.
Evet, dinliyorum.
Farz edelim günün birinde istediğin gibi birini buldun. Her şey harika, fakat bu şahıs seni hiç heyecanlandırmıyor, yani aranızda bir fiziki olay yök. Ne yapardın?
Sen benim söylediklerimi yanlış anladın.
Pek sanmam.
Eğer birini seversen onunla her şeyi paylaşırsın. Bu olay yüzeysel bir ilişki olmadığından fiziki yönde de bir başarısızlık söz konusu değildir.
Genç adam uzunca ıbir süre hiç konuşmadan onu seyretti. Sanki bakışlarında değişik bir ifade yakalamak ister gibiydi. Aldığı cevaptan tatmin olmamıştı. Şunu açıkça söylesene, diye konuşmaya başladı. Bir kadınla erkek arasındaki en büyük bağ fiziki olandır. O olmadan duygusal yakınlık da olmaz ve bunun aksini düşünen sadece kendini kandırır.
Genç kadının cevap vermesine fırsat bırakma, dan, Bizim şarkımız çalıyor, diye onu piste sürükledi.
Ruth, Bizim şarkımız da ne demek oluyor? diye itiraz ettiyse de kendini onun güçlü kollarından kurtaramadı.

Romantik bir parçaydı. Patrick usta bir dansçıydı, kıvrak hareketlerle pistin üstünde uçar gibi ilerliyordu. Ruth'un sırtını kavrayan eli onun bedenini kendininkine sıkı sıkı bastırıyordu. Genç kadın bu temastan rahatsız olup kendini çekmeye çalıştıysa da başarılı olamadı. Vücudunda önüne geçemediği bir elektriklenme meydana geliyordu. Kulağında Patrick'in dudaklarını hissettiğinde hızla başını geri çekip, ters ters ona baktı. Onun sinirlendiğini görmezlikten gelen genç adam ise sinsi sinsi gülüyordu. Sadece söylediklerimi ispata çalışıyorum, dedi. Çok basit değil mi? Bunu nasıl açıklıyorsun?

Ruth'un kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Nefes nefese kalmıştı. Tahrike cevap, başka bir şey değil. Herkes böyle bir temasta heyecanlanabilir.

Patrick kıkırdadı. Onu birkaç kez döndürüp yine kendine çekti. Saçlarının üzerinde dudaklarım gezdirirken sesi son derece davetkârdı. Bırak artık kendini Ruth, inat etme.

Hayır yanılıyorsun. Senin yaşına gelmiş bir erkeğin bir kadını nasıl tahrik edebileceğini bilmesi son derece doğal. Hiçbir anlamı yok Patrick. Beni etkilemiyorsun.

Fakat bedenin aksini söylüyor ve o yalan söylemez. Daha ne kadar yas tutacaksın? Üç yıl yetmez mi?

Ruth, 'Evet, yeter,' diye avazı çıktığı kadar bağırmak istiyordu. Her şeyi oluruna bırakmak ve Patrick'in sunduğu coşku seline kapılıp gitmek için dayanılmaz bir arzu duyuyordu. Artık dayanacak gücü kalmamıştı. Fakat onun kulağına, Eğer kocan iyi bir âşık olmuş olsaydı, diye fısıldadığında büyü bozuldu.

Sert bir hareketle onu kendinden uzaklaştırıp, Bu kadarı yeter, diye bağırdı. Sen benim koçanım tırnağı bile olamazsın. Bana bunu hatırlattığın için teşekkür ederim.

Masaya geri dönüp çantasını aldı. Genç adama dönüp, Yemek için teşekkürler. Bu işi burada bitirsek iyi olacak sanırım, derken sesi buz gibiydi.

Fatrick ona yaklaşıp, Lütfen Ruhh, dedi. Öyle demek istemedim, özür dilerim. Lütfen otur, bir kahve ısmarlayalım. Söz veriyorum, bir daha saçmalamayacağım.

Ruth yumuşar gibi oldu, ama dans pistinde yaptıklarını hatırlayınca yine eski haline döndü. Bütün sinirleri gerilmişti. Hayır, teşekkür ederim. Yeterince geç oldu. îyi akşamlar.

Genç kadın tokalaşmak için elini uzattı, ama Patrick cüzdanını çıkarıp bir deste parayı masanın üzerine attı ve Seni oteline götüreyim, dedi.

Hiç gerek yok, ben gidebilirim.

Belki kaba bir erkek olabilirim, ama şimdiye kadar refakat ettiğim her hanımı evine kadar gö-türmüşümdür.

Yol boyunca hiç konuşmadılar. Otele girip odaya çıktıklarında Ruth anahtarını çıkarıp kapıyı açtı. Elini yeniden uzatıp, Seninle tanıştığıma memnunum Patrick, dedi. İyi geceler ve bol şans. Vedalaşmayı kısa kesip bir an önce ondan kurtulmaya bakıyordu.

Neden bu kadar telaşlısın Ruth? Sana hemen iyi geceler demeye hiç niyetim yok.

Genç kadının yüzündeki tebessüm silindi. Konuşurken sesi buz gibiydi. Sen böyle düşünebilirsin, ama ben artık gitmem istiyorum.

Bu savunma taktikleri çok saçma Ruth. Seni bu durumda bırakamam, bana ihtiyacın var.

Patrick bunları söyledikten sonra onu iterek içeri soktu ve kendi de girip kapıyı kapattı. Ruth' un elinden çantasını alıp koltuğun üstüne atarken son derece rahat görünüyordu.

Nasıl buna cesaret edebilirsin?

Genç adamın onu dinlemeye hiç niyeti yoktu. Bu benim en doğal hakkım. Benden etkilendin Ruth, bunu inkâr edemezsin.

Genç kadm elleriyle onun göğsüne vurarak uzaklaşmaya çalıştı. Fakat onun kuvvetine yenik düştü. Patrick'in dudakları kendininkilere değdiğinde artık karşı koyacak hali kalmamıştı. İçinden yükselen açlığı bastırmak istercesine kollarım onun boynuna dolayıp kendim bıraktı.

Onun yumuşamasını fırsat bilen Patrick usta bir hareketle elbisesinin fermuarını açtı. Elleri tüm bedeninde geziniyordu. Ruth bir yaprak gibi titriyordu. Beceriksiz hareketlerle genç adamın gömleğinin düğmelerini açtı. Gözlerini kapayıp kendim bu coşkuya bıraktı.

Patrick'in iç çamaşırlarını çıkarmaya çalıştığını fark ettiği an gözleri faltaşı gibi açıldı. Neler olup bittiğinin bilincindeydi artık ve bu oyuna bir son vermeliydi. Hayır, dur, diye bağırdı.

Hayır Ruth. Bunu en az sen de benim kadar istiyorsun.

İstemiyorum.

İnanmıyorum, sana dokununca heyecanlanıyorsun.

Ruth tüm gücünü kullanarak kendini ondan ayırdı. Bu sevgi değildi, sadece fiziki açlıktı. Duygusallık içermeyen cinselliğe her zaman karşı çıkmıştı, şimdi de kabul edemezdi.

Patriök öfkelenmişti. Neden böyle davranıyorsun? diye sorarken biraz önceki romantik halinden eser kalmamıştı.

Sen bunu anlayamazsın.

Anlamaya çalışacağım.

Gurur.

Gurur mu? Vücutlarımız bıibirini istiyor. Beraberliğimizin gurur kırıcı ne yanı olabilir ki?

Düşüncesizce hareket ettim. Bir anlık zevk için önıüı tooyu pişmanlık duymak istemiyorum. Lütfen git ve beni yalnız bırak. Hayatında bir ke-recik olsun sana hayır' denmesini kabul etsen iyi olacak.
Bana bunu yapamazsın.
Ne demek yapamam. Tanıştığımızdan ben seni istemediği açık açık söylüyorum. Fakat sen benimle beraber olmak için ısrar ediyorsun. Yemek davetini kabul ederken de yatak oyunlarından uzak duracağımı belirtmiştim. Şimdi de seni içeri ben davet etmedim, zorla girdin. Seni istemi, yorum, herhalde bana zorla tecavüz etmevi dü. şünmüyorsun.
Genç adamın yüzü kâğıt gibi bembeyazdı. Onun yanından uzaklaşırken, Sen bir aptalsın Ruth Devlin, diye bağırdı. Ruth ağzını açamadan o çoktan kapıyı vurup, çıkıp gitmişti
Genç kadın yalnız kalınca bir süre oturup kendini toparlamaya çalıştı. Bir aptal gibi davrandığı doğruydu. Patrick gibi bir kaaın avcısıyla DÖy-le riskli bir oyuna gûmek bastan beri hataydı Kendini kullanılmış hissediyordu. Banyoya girdi. Ilık bir duş gerilen sinirlerine iyi gelecekti.
Banyodan çıkınca pijamalarım giyip yatağına uzandı. Mantığı doğru hareket ettiğim söylüyor du, ama duyguları hâlâ karışıktı. Bedeni Patrick'i arzuluyordu. Eğer koşullar farklı olabilseydi ona çılgınca âşık olabilirdi. Fakat genç adamın aşkla, duygularla kaybedecek vakti yoktu, sadece tek bir insana bağlanmak ona göre değildi. Günü birlik macera yaşayacak kadınlarla ilgileniyordu. İçini çekerek yastığına sarıldı Gözlerine dolan yaşları daha fazla kontrol edemedi ve hıçkırarak ağ lamaya başladı. Ateşle oynamış, çok büyük bir hata yapmıştı. Neyse ki tam zamanında tehlikenin farkma varıp kendini kurtarabilmişti. Bugü nü hep pişmanlıkla hatırlayacaktı.

Bölüm Beş

omzuna birinin dokunmasıyla sıçradı, patrick' in geldiğini düşünerek arkasını döndüğünde Cli-ve'in gülümseyen yüzüyle karşılaştı.
Vakit tamam Ruth. Kitabevi sahibi hayatından çok memnun. Satışiar müthiş bir artış göstermiş.
Buna sevindim, derken genç kadın hayal ki. rıklığının 'belli olmaması için büyük çaba harcıyordu. Patrick Hagan'm dün akşam olanlardan sonra onu araması için hiçbir neden kalmamıştı. Etrafım saran okurlarına gülümseyerek ayağa kalktı. Nihayet bu iş bitmişti, artık rahat evine dönebilirdi. Çantasını alıp dışarıya çıkarken Oli-vt 'e dönüp, Her şey için teşekkür ederim, dedi. Benim yüzümden çok yoruldun. Senin hakkım hiç ödeyemeyeceğim. Ben artık eve dönüyorum.
Eve mi? Halbuki ben... Daha fazla konuşamadı, çünkü Ruth'un gözlerindeki acıyı fark etmişti. Özür dilerim, dün gece öyle konuşmaya hiç vakkım yoktu, diye mırıldandı.
Hiç önemli değil Clive. Hem söylediklerin yanlış değildi. Sen çok iyi bir dostsun.

cGitmeden beraber bir yemek yiyeıım mi?

Teşekkür ederim, ama trafik daha fazla sıkışmadan yola çıkmak istiyorum. Kemen bir taksi bulup otele gitmeliyim. Arabam orada.

Öyleyse taks± durağına götüreyim seni.

Yürürken tatilde neler yapacı klanm konuştular. Ruth, Patrick'in Hong Kong'a gitme planını hatırlayıp için için güldü. Hayat onun için ne kadar kolaydı. Olaylar, seyahatler, aşklar, ilişkiler. Her şey geçiciydi. Çok yerinde 'bir karar verip Onun hayatına girmesine izin vermemişti.

Clive boş bir taksi çevirip binmesine yardım etti. Genç kadm vedalaşmayı kısa tutup hemen şoföre adresi söyledi. Bir an önce yalnız kalmak istiyordu.

Bir saat kadar sonra Ruth kendi arabasıyla ana yola çıkmıştı. Şehirden hızla uzaklaşıyordu. Patrick Hagan'ı ve kurtulmak istediği tüm anıları orada bırakmıştı. Tergola'ya 90 km.lik bir yolu vardı. Bunun çoğunluğu otoban olduğundan yolculuğu son derece rahat geçti. Arabayı garaja park ederken evine dönmenin mutluluğunu yaşıyordu.

Evi fazla büyük sayılmazdı, ama ona yetiyordu. İçeri girip her yeri gezdi. Sanki ayrılalı aylar olmuş gibi geliyordu. Bavulunu boşaltmaktan vazgeçip çalışma masasının taburesine oturdu. Pencereden görülen manzara her şeye değerdi. Tergola gözlerinin önünde uzanıyordu. Güneş ışınlarının pırıl pırıl parlattığı altın kumsalı, denizi, şirin evleriyle ona merhaba diyen bu kasabayı Ruth çök seviyordu. Dalgaların kayaların üstünde kırılırken çıkardığı seslerle iç içe yaşamak onu hep rahatlatırdı. Bahçedeki yüzme havuzu tek lüksüydü. Suyun üzerinde yüzen yapraklan görünce, 'Yüzmeden önce suyu temizlemem gerek,' diye düşündü.

İçini çekip bakışlarını yazı masasına çevirdi. Şu anda tertemiz olan masa çalışmaya başlayınca kâğıtlar, kalemler, müsvettelerle tam bir karmaşa halini alacaktı. Oturma odasına yeşil ve mavi tonlar hâkimdi. Sağda solda hatıralarını yaşatan irili, ufaklı eşyalar vardı. O buraya aitti. Sessiz, sakin yaşamı kendisine yetiyordu.

Noel'e birkaç gün kalmıştı. Biraz daha alışveriş yapması gerekiyordu. Mutfakta ağıza atacak hiçbir şeyi yoktu. İşe evi temizlemekle başladı. Ortalığı toparlayıp toz aldı, vazolara taze çiçek koydu. Oturma odasının bir köşesine küçük bir Noel ağacı yerleştirip onu süsledi. Aldığı hediyeleri de ağacın etrafına koyunca oturup biraz dinlendi. Sonra aklına balbası için ısmarladığı plaklar geldi. Alacaklarının listesini yaptıktan sonra arabasına atladığı gibi çarşının yolunu tuttu.

Plaklar daha gelmemişti. Diğer işlerini hallettikten sonra annesine uğramaya karar verdi. Eve vardığında hemen aralbadan inmeyip bir süre bu şirin yapıyı seyretti. Kırmızı tuğlalarla örülmüş duvarları ve gösterişsiz mimarisiyle tam bir orta sınıf eviydi. Bahçe son derece düzenli ve temizdi. Yer yer annesinin 'kendi diktiği çiçek öbekleri göze çarpıyordu. İşte burası

onun büyüdüğü, yetiştiği baba eviydi. Patrick Hagan'ın çalkantılı yaşantısından çok farklı bir hayat anlayışları vardı.

Arabadan çıkıp bahçe kapısına yaklaştı. Onun geldiğim gören Joyce Devlin kapıyı açıp ona doğru yürümeye başladı. Evin şirin köpeği de koşarak yanma vardı. Sevinçle havlayıp kuyruğunu sallayarak ona 'hoş geldin' diyordu. Bu küçük Terriyer köpek artık evlerinin maskotu olmuştu. Yıllardır onlarla beraberdi. Ruth onu kucağına alıp okşamaya başladı. Tuffy, merhaba hayatım nasılsın?

Genç kadın yanma gelen annesiyle kucaklaşıp, Merhaba anne, dedi. Alışveriş için inmiştim. Size de bir uğrayayım dedim.

Çok iyi düşünmüşsün Ruth, seni özlemiştik. Haydi gel. Baban her zamanki gibi pullarıyla uğraşıyor. Yaşlı kadın bunu söylerken oturma odasına doğru bakıp özellikle sesini yükseltmişti.

Babası onların sesini duyup masanın başından kalkmıştı. Hey rahat bırakın da şu televizyon yıldızına biraz da ben sanlayım.

Aman baba, takılmasan olmaz sanki.

Yaşlı adam gözlerini kırpıştırarak kızına baktı. Ruth ona doğru yürüdü ve sevgiyle babasına sanldı. Sanki ayrılalı aylar olmuş gibi onu özlemişti.

Mr. Devlin, Gitgide annene daha çok benziyorsun, ama itiraf etmeliyim ki ondan daha güzelsin, derken kızının alnına bir öpücük kondurdu.

Mrs. Devlin'in Martin, diye bağırarak tepki göstermesine her ikisi de dakikalarca güldüler.

Televizyon programını nasıl buldun baba?

Çok iyiydi, seninle gurur duydum.

Annesi, Ama o fikirleri senin gibi birine yakıştıramadım, diye lafa karıştı.

Biliyorum anne, ama ne yapabilirim. Kitaplarımda öyle konular işlediğim için satışlar iyi gidiyor.

Biliyorum, biliyorum. Neyse sana çay getireyim.

Ruth durgunlaşmıştı. Onun üzüldüğünü anlayan babası, Sen annene bakma kızım, diye onu teselli etmeye çalıştı. Bilirsin çok katı kuralları vardır. Şimdi biraz o röportajı anlat bana, mesela Patrick Hagan nasıl biri?

Etkileyici bir adam.

Oh, Ruth bu kadar basite alamazsın. Adamın hayranlan onu görebilmek için uzun kuyruklar oluşturuyor.

Aman baba, lütfen başka şeylerden konuşalım.

Yaşlı adam onun huzursuzlaştığım hissedip konuyu değiştirdi. Saçlarına nasıl kıyabildin Ruth? Onları kestirebileceğin hiç aklıma gelmezdi.

Saçım mı? Nasıl olmuş?

Güzel, ama annen söylemediğini bırakmayacak.

Balbası haklıydı. Joyce Devlin çayı getirip sehpaya bıraktıktan sonra damdan düşer gibi, Niye saçım kestin? diye sordu.

Baba, kız birbirine bakıp gülümsediler.

Değişme zamanım artık gelmedi mi anne? Hem Clive televizyonda daha iyi görüntü vereceğimi söyledi.
Fakat saçların çok güzeldi hayatım.
Haydi Joyce yapma. Onlar kızının saçı, iste, diği gibi uzatır da keser de. Sen kendi saçlarınla ilgilen.
Tamam, tamam sözlerimi geri alıyorum.
Tuffy, Rubh'un yanma gelmiş, bir parça kek alabilmek için türlü numaralar yapıyordu. Genç kadın tabağa bir dilim koyup, yere köpeğin önüne bıraktı.
Annesi, Onu şımartma, diye çıkıştı. Öyle yaramaz oldu ki, inan başa çıkamıyorum. Sen gelmeden biraz önce de yün yumağımı didiştirdi. Açana kadar akla karayı seçtim.
Yaşlı kadın bunları söyledikten sonra örgü tor. basından bir kazak çıkarıp, Nasıl buldun? diye sordu.
Çok güzel anne, kime ördün?
Linda'ya. Noel hediyesi.
Sohbetleri havadan sudan konularla devam etti. Ruth bu evin sıcak atmosferini özlemişti. Saatler ilerledikçe iyice rahatladığını hissediyordu. Annesi komşuların son dedikodularını ona yetiştirirken, babası onları dinliyor, arasıra lafa karışıyordu. Haberler bitince Tuffy'yle oynayarak oyalandı. Annesiyle babasımn beraberlikleri ne kadar güzeldi. Karşılıklı saygı ve sevgiyle geçen uzun yıllar. Aralarındaki bağın güçlülüğü her hallerinden belli oluyordu. Karakterleri çok farklıydı ama her zaman bildirlerinin düşüncelerini hoşgörüyle karşılamışlardı. îşte Ruth'ım istediğ. böyle bir beraberlikti.
Annesi hâlâ güzel bir kadındı. Kendisine özen de gösterirdi. Kahverengi saçlan yer yer kırlaşmaya başlamıştı, ama bu görünüm ona değişik bir hava veriyordu. Babası ise olduğundan daha yaşlı görünüyordu. Tüm saçları kırlaşmıştı. Yüzü kırışıklarla doluydu. Bu kadar çekmesinin bir nedeni de emekli olduktan sonra her şeyden elim eteğini çekmesiydi. Hiç hareket etmiyordu. Bütün gününü evde pullarıyla ve plaklanyla oyalanarak geçiriyordu. Yaşlı adamın gözleri ise pınl pırıldı. Hâlâ yaşama sevinci taşıyorlardı. TaJbii ki bunda en büyük etken sürdürdükleri düzenli hayattı.
Akşam geç saatlerde Ruth evine döndü. Noel gününe kadar bir yere çıkmadı. O gün ise her zaman olduğu gibi anne ve babasını aldı. Beraber ağabeyine yemeğe gittiler. Noel ağacının etrafına oturup Patrick'le beraber seçtiği hediyeleri açmaya başlayınca Ruth derin bir acının yüreğine saplandığını hissetti.
Gözleri dolu dolu oldu. Yeğenleri Patrick'iıi seçtiği elektronik oyuncakları çok sevmişlerdi Herkes mutluydu, bir tek Ruth hariç. O yapayalnızdı. Yerinden kalkıp mutfağa yengesine yardım etmeye gitti.

Helen ayaküstü ailedeki yeni naberleri ona yetiştiriverdi. Bir ara, Ruth kuzum, bana o ge çeliği hediye etmek nereden aklına geldi? diye sorarken gülümsüyordu. Altı çocuk yeterli değil mi sence?

Siteminin altındaki beğeni hen en iarK ediliyordu. Ruth onu öz ablası gibi severdi. Sadece Paul'ü balık merakından caydırmak için ona ihtiyacın olabileceğini düşündüm, deyiverdi.

Helen bu lafa kahkahalarla güldü. Ah şu erketeler. Hiç faydası olmaz inan bana. Söz onlardan açılmışken hayatında biri var mı Ruth?

Hayır. Bu cevap öylesine kesindi ki Helen daıha fazla bir şey sormaya cesaret edemedi.

Neyse daha çok gençsin. Karşına seveceğin biri mutlaka çıkacaktır. Fakat sen beni dinle, hiç acele etme. Halimi gör ve aynı hatayı yapma. On sekizimde evlendim ve daha otuz üç yaşındayım, ama kendimi ellisinde hissediyorum. Bu kadar çok çocuğa ne gerek vardı bilmem ki?

Bu sırada mutfağa giren Paul, Kim demiş elli yaşmda olduğunu, diye söylenerek karısına sarıldı. Boynuna bir öpücük kondurup, Sen hâlâ evlendiğimiz günkü kadar güzelsin, dedi. Me. rak etme, ben seni çok seviyorum. Yemek hazır mı?

Evet, hazır. Beni bırak da sen iştahını yemeğe sakla Şunu durdursana Ruth.

Ruth onların haline imrenerek baktı. John'u kaybettiğinden beri mutfakta yemek hazırlarken kimse ona sarılıp öpmemişti. Kendini toparlayıp içeri geçti. Onları yalnız bıraktı

Yemek boyunca elinden geldiğince neşeli görünmeye çalıştı. Babasının anlattığı fıkralara zoraki de olsa güldü Dönüş vakti geldiğinde çok sevinmişti. Sinirleri gerilmiş yay gibiydi. Noel kut-amalan mutlu insanlar içindi. Kendisi gibi anılarıyla yaşayan yalmz bir kadın için değil.

Tek kelime konuşmada arabayı kullanıyordu. Sonunda babası sessizliği bozup, Niye suratın asık? diye sordu.

Yorgunum naDa.

Tatilde ne yapacaksın?

Yeni kitabımı yazmaya başlayacağım.

Annesi, Oh Ruth, lütfen, diye çıkıştı. Biraz insan içine çık. Evde oturduğun surece kimseyle tanışıp, arkadaş edinemezsin.

Ben böyle de mutluyum anne.

Aralarında belirgin bir sessizlik oldu, sonra babası konuyu değiştirdi.

Ruth annesine yalan söylemişti. Mutlu değildi. Acı çekiyordu ve bu tatilde kitap yazmayı İnç istemiyordu. Ağabeyinin Helen'i sevdiği kadar kendisini sevebilecek birine ihtiyacı vardı. Bir yuva, bir 'koca ve şirin bebekler... Ayn: David gibi... 'Tanrım, nerede benim güzel David'im,' diye düşündü. Oğlunun yokluğunun acısı bir bıçak gibi kalbine saplandı. Onu her hatırladığında böyle oluyordu. Zorlukla yola devam edip annesiyle, babasını evlerine bıraktı. Yeniden yola koyulduğunda gözyaşlarını zapt edemiyordu.

Bu Noel albümlere bakmamaya karar vermişti. Geçmişe dönüp acı çekmeyecekti. Fakat eve varınca ilk işi oturma odasındaki dolaptan albümleri* almak oldu. Sayfalan çevirip, resimlere tek tek dokunmaya başladı. Sanki onlara dokunarak can-landırabilecekti. Hatıralar gözünün önüne geldi. Güzel günler, tatlı anılar bebeği, o şirin, dünyalar güzeli oğlu David...

Kapının çalmasıyla kendine geldi. Yerinden kıpırdamadı. Gelenin evde olmadığım sanıp, gitmesini bekledi. Fakat zil ısrarla çalmaya devam etti. Ruth gözlerini silip yerinden kalktı. Kapıyı açıp karşısında Patrick Hagan'ı görünce şaşkınlıktan neredeyse dilini yutacaktı.

Merhaba Ruth, içeri girebilir miyim?

Ne işin var burada Patrick?

Seni ziyaret etmek istedim

Genç kadın onu hiç beklemiyordu. Buraya geleceği aklının ucundan bile geçmeydi. Saçlarını elleriyle toparlayıp ne cevap vereceğim düşündü.

Hasta mısın Ruthr Pek iyi görünmüyorsun.

Yo, yo hayır. Gol içeri Patrick. Sadece şaşırdım o kadar.

Genç adam içeri girip etrafına bakınmaya başladı. Çok güzel bir evin var, oturabilir miyim?

Tabii, bir şey içmek ister misin?

Ruth, 'Oturması daha iyi olur,' diye düşündü. 'Ayaktayken tam bir pantere benziyor.'

Soğuk biran var mı?

Evet.

Genç kadın mutfağa gidip dolaptan bira çıkardı. Elinden geldiğince oyalanıp heyecanını yatıştırmaya çalışıyordu. Kendine de bir limonata yaptı. İçeri geçip onun karşısındaki koltuklardan birine oturdu. Beni nasıl buldun?

Clive'den öğrendim, ama ona çıkışmamanı rica ederim. Çünkü kendisini çok zor kandırdım.

Niye beni aramak ihtiyacını hissettin?

Hiç aklımdan çıkmadın Ruth. Buraya gelmek hiç kolay olmadı, ama senden bir gün daha ayrı kalmaya dayanamadım. Neler düşündüğünü biliyorum. Fakat bir daha denemek istiyorum, inan bana senin isteğin dışında hiçbir şey yapmayacağım.

Seninle bir macera yaşamak istemediğimi defalarca söyledim Patrick.

Anlıyorum.

Ruth sinirlerine hâkim olamayıp, Buraya niye geldin? diye bağırdı. Bana acı çektirmekten zevk mi alıyorsun?

Sana acı çöktirmek mi?

Tabii ya. Her şeye yeniden. başlayacağız. Bir kadının seni reddetmesi gücüne gitti.

Beni elde edene kadar uğraşacaksın, sonra kaldırıp bir kenara atacaksın. Neden süslü arkadaşlarından biriyle beraber olmuyorsun Patrick? Onlar seni bu kadar uğraştırmazlardı.
Genç kadın ellerini yüzüne kapatıp hıçkırmaya başladı. Artık ne düşündüğünü, ne hissettiğini bile anlamıyordu. Bir süre sonra gözyaşlarına hâkim olup, Buraya hiç gelmemeliydin, diye mırıldandı.
Belki, ama Noel'i serenle geçirmek istedim. Sadece bu akşam her şeyi unutup benimle beraber olamaz mısın? Sana söz veriyorum, uslu duracağım.
Ruth, Her şey; unutmak mı? diye tekrarlayıp acı acı gülümsedi. Kotasını ve oğlunu kaybetmişti. Onların boşluğunu dolduracak birini beklerken karşısına çıka çıka bir kadın avcısı çıfcrmşt' İçini çekip yerinden kalktı. Pencerenin önüne gidip denizi seyretmeye başladı. Dalgalar sahili dövüyordu. Beyaz köpükler vahşi ve davetkârdı Aynı Patrick Hagan gibi. Vahşi, davetkâr ve tehlikeli. Buraya kadar gelmişti. Kendisine ihtiyacı vardı. Ya o? Onun yok muydu? Çevresini saran yalnızlığın korkunçluğuna daha ne kadar dayanabilirdi.
Genç adama dönüp, Ben yüzeceğim Mayonu getirdin mi? diye sordu.
Evet arabada.
Demek seni kabul edeceğimden bu kadar emindin.
Patrick konuşmadan ona yaklaştı. Elleriyle çenetlini okşadı. Ruth hiç sesini çıkarmadı. Genç adam eğilip onun dudaklarına bir öpücük kondururken, Teşekkür ederim, diye mırıldandı.
Sonra kapıya yürüyüp aranasından eşyalarım almaya gitti. Genç kadın, 'Onun burada kalmasına izin vermekle aptallık ediyorum,' diye düşündü. Fakat ne olursa olsun bu oyunu sonuna ka-dar oynayacaktı. Bakalım sonunda kazanan kim olacaktı?

Bölüm Altı

Üstünü burada değişebilirsin. Banyo koridorun sonunda.
Ruth, genç adamı yatak odasının kapışma kadar götürdü ve bunları söyledikten sonra kendi odasına geçti. Bikinisini ve havlu elbisesini giyip oturma odasına geri döndü. Patrick çoktan hazırlanmış, onu bekliyordu. Üzerindeki mayo o kadar küçüktü ki çıplakmış gibi duruyordu. Ruth' un kendini inceleyen bakışlarım yakaladığında pis pis gülmeye başladı.
Genç kadın kıpkırmızı olduğunu hissetti, sanki midesine bir yumruk yemiş gibi sarsılmıştı. Aklı karmakarışıktı. Korkuyordu, ilişkilerinde yığınla soru işareti vardı. Bu işin sonu nereye varacaktı? Hızla dışarı çıkıp elbisesini koltuğun üzerine bıraktı ve havuza atladı. Soğuk su beklediği etkiyi yapmış ve onu biraz olsun kendine getirmişti.
Patrick ise havuzun kenarında durmaya devam ediyordu. Hâlâ dudaklarında o garip gülümseme vardı. Kaslı, düzgün vücudunu gözler önüne sermekten zevk alıyor gibiydi.

Ruth, Gelmiyor musun? diye seslendi. Suyun içinde kendini emniyette hissediyordu.
Güzel mi?
Harika.
Senin yüzmeni engellemeyeyim.
Havuz küçük, ama ikimize yeter.
Bu bir davetti. Patrick teklifi tekrarlatmadan suya atladı ve yüzerek yanına geldi. Şimdi nasılsın?
Ruth hu soruyu cevaplamadan uzun uzun düşündü. Sonunda, İyiceyim, diye mırıldandı.
Benim yüzümden değil, değil mi? Geldiğimde çok kötü görünüyordun.
Genç kadın cevap vermek yerine ondan uzaklaşıp yüzmeye başladı. Patrick ona yetişip, Bu gü nü ailenle geçirdin değil mi? Nasıl eğlenceli miydi? diye sordu.
Evet. Çocuklar hediyelere bayıldılar. Çok güzel şeyler beğenmişsin.
Genç adam gülümsedi, bakışları sıcaktı. Çok güzel bir gündü.
Evet, beııim de hoşuma gitmişti.
Peki .bugün ne oldu? Ben gelmeden önce.
Hiçbir şey. fakat birden kendimi çok yalnız ve ümitsiz hissettim.
Bu yüzden mi kalmama izin verdin?);
Belki, ama yerinde bir karardı.
Enin misin?
Evet Patrick. Lütfen her sözümden bir anlam çıkarmaya çalışma. Seninle laf oyunu oynayacak durumda değilim.
Genç adam gözlerini ona dikip ısrarla bakmaya başladı. Ruth rahatsız olup yüzerek merdivenlere gitti. Patrick onu takip etmedi, fakat bakışlarını kurulanırken bile ondan ayırmadı.
İçkileri alıp getireyim. İçersi çok sıcak, burada otururuz. Genç kadın bunları dedikten sonra içeri geçti, döndüğünde üstünde uzun bir gömlek vardı. Bu arada Patrick de havuzdan çıkmış, havlusunun üzerine uzanmışt:
Rutîı kendisinden bahsedilmemek: için ona, Bugünü nasıl geçirdin? diye sordu.
Scott Hindley'yi tanıyor musun?
Sinema yönetmem değil im?
Evet o. Bu yıl onunla Cannes Film Şenliği'nde tanışmıştık. Son kitabımla ilgilenmişti. Bugün onun yatında toplandık. Harika bir Noel kutla-maşıydı.
Oysa ıben de beraber olacağın bir ailen olmadığı için sana acımıştım.
Yani beni düşündüğünü mü söylemek istiyorsun?
Belki. Seni affedemiyordum, ama düşünmeden de edemedim.
Ben de 'seni unutmaya çalıştım, ama olmadı. Sanki içime işlemiştin, aklımı başımdan almıştın. Sonuçta gördüğün gibi buradayım. Seninle beraberim. Aslında yarın gelmeyi planlıyordum, fakat daha fazla dayanamadım.

Bakışları., okşar gibi üzerinde gezindikçe Ruth' un yüreği ağzına geliyordu. Zayıflığını belli etmemek için gözlerini ondan ayırdı. Uzaklara baktı. Güneş yavaş yavaş batıyordu. Etraf sessizdi. Denizin rengi ilerleyen saatle giderek koyulaşıyordu. Neden geldin? diye sordu. O gece seni reddettiğim için mi?

O akşam çok aptalca davrandım. Geldim çünkü benim için tek sen varsın.

Pek inandırıcı değilsin.

Hayır, doğru. Sen gidene kadar bunun farkına varmamıştım. Fakat daha sonra geçen her zaman yokluğun içime bir sızı gibi saplandı. Sana gelmeden yaşayamazdım.

Ruth ona cevap vermedi. Aklı iyice karışmıştı. Acaba söyledikleri doğru muydu? Ona karşı kendini savunması gitgide zorlaşıyordu.

Patridk, Bana kocanı anlatır mısın? deyince lafa nasıl başlayacağını bir türlü bilemedi.

Neden? diye mırıldanıp vakit kazanmaya çalıştı.

Bana asla onun gibi olamazsın demiştin de onun için merak ettim.

Bu söz seni incitti mi?

Hayır, ben neysem oyum, ona benzemeye çalışmak delilik olur. Faıtat 'bazen ölüler anıtlaştı-nlır. Senin de bu hisse kapıldığını tahmin ettim. Haklı mıyım?

Yanılıyorsun. Onu anıtlaştırdığım filan yok. Bizim evliliğimiz kusursuz değildi. Mesela çok kıskançtı, adeta çevremde bir duvar örmüştü. Anlaşamadığımızı başka konular da vardı, ama birbirimizi çok seviyorduk. Beraberken halledemeyeceğimiz hiçbir problem yoktu. Çok mutlu bir _ ıı atımız olacaktı, fakat maalesef o artık yok. Senin ondan farkın özellikle yapıcı olmaman. Bir şeyi elde etmek için çaba göstermiyorsun. Kafana uyarsa uyar, yoksa çeker gidersin. Mesela biz öyle kavgalar ederdik ki sanki bir daha hiç barışmaya sakmışız gibi gelirdi. Fakat daha sonra biraz sakinleşinc e ikimiz de fedakârlıkta bulunur ve birbirimize koşardık. Aramızda öylesine güçlü bir bağ vardı ki ounu ölümden başka hiçbir şey koparamazdı.

Nasıl öldü Ruth?

Çok basit bir Soruydu, fakat genç kadın ne söyleyeceğini • bir türlü toparlayamadı. Hava iyice kararmıştı. Titreyerek ayağa kalktı. Çok acıktım yemek yiyelim mi?

Patrick yerinden kıpırdamayıp ona bakmaya devam etti. Üç sene olmuş, ama bu konu sana hâlâ çok acı veriyor dîğil mi?

Bir trafik kazasında öldü. Noel günüydü.

Ruth bardakları toplamak için eğildi. Genç adam birden onu yakalayıp kendine çekti ve göğsüne bastırdı. Bir eliyle yavaş yavaş saçım okşuyordu. Bu oarılmanm cinsellikle hiç ilgisi yoktu. Genç kadm rahatladığım hissetti, kollarını boynuna dolayıp, kulağına fısıldadı. Geldiğine sevindim. Nedeni ne olursa olsun umrumda değil.

Beni tahrik etme Ruth. Seni bir hayaletle paylaştığımı bilmeme rağmen seninle olmak çok güzel.

Patrick onun başım elleriyle kaldırıp pınl pırıl parlayan gözlerine baktı. Sonra bakışları dudaklarına kaydı. Öpmek için eğildiğinde onun hiç itiraz etmeden kendini bıraktığım gördü.

Ruth sıkıca ona sarılmıştı. Ondan güç almak ister gibi bir hali vardı. Dudaklan ayrıldığında, Bana karşı koymayacaksın değil mi? diye sordu. Sorusu cevapsız kalmıştı. Genç kadın masmavi gözleriyle sıcacık bakıyordu. Bakışları sevgi doluydu. Patrick derin derin içini çektikten sonra onun gömleğini çıkardı. Genç kadın yine sessiz kaldı.

Haydi gel, yemekten önce biraz yüzelim. Onu tutup suya atıverdi. Soğuk su Ruth'u kendine getirmişti. Hızla yüzmeye başladı. Bir baştan diğer başa gidip geliyordu. Sırtüstü yüzerken Patrick onu yakalayıp, Benim yerime bugün kim gelse fark etmezdi değil mi? diye sordu.

Genç kadın hiç tereddütsüz, Hayır, diye bağırdı.

Buna sevindim, hiç kimsenin boşluğunu doldurmaya niyetim yok.

Anlayamadım.

Seninle beraberken başka hiç kimseyi düşünmemelisin. Sadece benimle olmalısın.

Bu senin gibi birine çok ters gelen bir düşünce değil mi?

Geçmişi bırak. Seninle hayata yeniden başlıyorum ben.

Sen bir çılgınsın.

Olabilir, ama halimden memnunum. Korkarım sen beni iyice ağır, oturaklı biri yapacaksm.

Bunu hayaı etmek bile iniKânsız. Genç Kadın bunları söyledikten sonra merdivenlere doğru yüzdü. Tam sudan çıkacakken Patrick'in, Ruth, diye seslenmesiyle durdu ve ona döndü. Genç ada-inin yüzü bir maske takmış gibi donuktu. Ne düşündüğü hiç belli olmuyordu. Uzun süre genç kadını seyrettikten sonra gözleri parladı ve gülümsedi.

İstersen salata yapmana yardım edebilirim. Aşçılığım fena değildir.

İyi o zaman. Doğru mutfağa.

Beraber yemeği hazırladılar. Ruth eski çekm genliğini üzerinden atmıştı, artık onun yancıdayken huzursuzluk hissetmiyordu. Patrick harika bir salata yaptı. Sra sofrayı hazırlamaya gelince genç kadın onun eline bir şişe şarap tutuşturup, Bunu açar mısın? dedi. Bardaklar içerde dolapta.

Genç adam oturma odasına geçti. Ruth masayı düzenleyip son bir kontrolden geçirdikten sonra, teybe güzel oir kaset koymak için mutfaktan çıktı. Müzik setine giderken Patrick'in albümlere taktığını görünce elinde olmadan dudaklarından bir çığlık yükseldi. Olduğu yerde donup kaldı.

Genç adam onun geldiğini hissedip başını kaldırdı. Albümdeki bebek resmini gösterip, Bir çocuğun olduğunu bana neden söylemedin Ruth? diye sordu.

Onlara bakmamalıydın. Buna hakkın yoktu. Genç kadın bunlan söyledikten sonra albümü onun elinden kapıp göğsüne bastırdı. Onun hatıralarına, sevdiklerine dokunmaya hiç kimsenin hakkı yoktu. Geçmişi sadece kendisini ilgilendirirdi.

Bu kadar üzüleceğini bilemezdim. Burada duruyordu, açıktı. Merak ettim1 baktım. Şimdi nere de oğlur.? Annenlerle mı oturuyor?

O öldü.

Patrick bu cevap karşısında donup kaldı. Ses-sizl'ği bozan Ruth'un titrek sesi oldu.

İki yaşındaydı.

Kocanla aynı arabada mıydı?

Yo, hayır. Arabada değillerdi.

Genç adam anlayamamıştı. Ruth’un gözlerindeki acıyı görebiliyordu. Ona yardım etmek, acısını hafifletmek istiyordu. Nasıl olduğunu anlat bana.

Genç kadın görmeyen gözlerle ona baktı. Göz pmarlan yaşlarla dolmuştu. Bir robot gibi anlatmaya başladı.

David’e Noel hediyesi olarak oyuncak bir yelkenli vermiştik. Gönlünce oynayaoilmesi için o gün göle gidiyorduk. Bir ara trafik çok sıkıştı. Bunalmıştık. Yolun kenarına çekip arabadan indik. David babasının elini bırakmış, yelkenlisiyle oynuyordu. Biz de konuşuyorduk. Birden David’ in yolun ortasına doğru koştuğunu gördük. Çok küçüktü, karşıdan gelen arabanın şoförü onu göremedi bile. John onu kurtarmak için kendini arabanın önüne attı. Şoför sert bir fren yaptı, ama çok geçti. David hemen ölmüştü. John ise bir süre daha yaşadı, ama hastaneye yetiştireme-dik. Her şey bir anda, gözlerimin önünde olup bitmişti. Hiçbir şey yapamamıştım. İkisini birden kaybettim, bana bir tek bu albüm kaldı.

Bunlar geçmişte kaldı Ruth. Patrick albümü ondan alıp dolaba koydu. Hiçbir şey onları geri getiremez. Sen ise yaşıyorsun, hayata benimıe beraber devam etmelisin.

Seninle mi° Onların yerini doldurabileceğini mi sanıyorsun?

Hayır. Genç adam uzanıp baraklardan biri ne şarap koydu ve ona uzattı. Şunu içsene, ihtiyacın var. Gel biraz şuraya otur.

Ruth’un zaten yemek yiyecek hali kalmamıştı. Hiç sesini çıkarmadan koltuğa oturdu ve uzatılan bardağı aldı. Patrick de ıbir sandalye alıp karşısına yerleşti.

Yaşadıklarını unutman çok zor, bunu anlıyorum. Ayrıca hiç kimse onların yerini tutamaz. Ben de tutamam. Bunun için çabalamam bile. Fakat sana hayatım renklendirebilecek bir şey teklif etmek istiyorum.

İkimiz hakkında neler düşündüğümü biliyorsun.

Sanırım sözüm bittiğinde fikir değiştireceksin, çünkü ben birkaç günlük bir macera yaşamak istemiyorum. Seninle evlenmek istiyorum.

Ruth duyduklarına inanamıyordu. Hayretten irileşmiş gözlerle ona baktı.

Bu John’la yaşadığın hayata 'benzemeyebilir, ama...

Lütfen daha fazla devam etme Patrick. Beni yatağa atabilmek için evlilik sözü veriyorsun. Böyle laf oyunlarına kamım tok.

(Kesinlikle hayır Ruth. Eğer isteseydim biraz önce senden faydalanabilirdim. Öpüşüme aynı coşkuyla karşılık verdin. Seni arzuladığım gibi hiçbir kadım istemedim ben. Bu ömür boyu sürsün istiyorum.

Çok şakacısın.

Şaka yapmıyorum. Sana çok bağlandım. Eşsiz bir kadınsın. Beraber çok güzel bir hayatı paylaşabiliriz. Bundan sonra yalnız kalmayacaksın, yarımda hep ben olacağım.

Ciddisin değil mi?

Evet.

Evliliğe inanmadığını söylemiştin.

Seni kaybetmek istemiyorum ve bunun için geçerli olan tek şeyin yasal bağ olduğunu sanıyorum.

Sikildiğinde, 'boşanır gidersin değil mi? Bu günlerde boşanmak bir .hayli kolaylaştı.

Seni hiç terk etmeyeceğim.

Ama bu çılgınlık. Beni doğru dürüst tammı-yorsun bile.

Tanıdığım kadarı bana yeter. Senin hayatımdan çıkmana izin vermeyeceğim. Seni yanımda istiyorum Bir kadında aradığım her şeye sahipsin. Artık yalnız değilsin. Seni ben koruyacağım.

Senin babalık duygularım kabarttığımı söyleme sakın. Çok güzel bir teklif, fakat bu konuyu biraz daha düşünmeni istiyorum. Şu anın sihirin. den etkilenip alelacele 'karar vermeni istemiyorum. Bu benim için de geçerli. Haydi yemek yiyelim.

Genç kadın onun cevabım beklemeden mutfağa kaçtı. Evlenme teklifi hoşuna gitmişti, ama biraz zaman kazanıp düşünmek istiyordu. Şimdi duyguları karmakarışıktı.

Yardım edilecek bir şey var mı?

Onun nefesini ensesinde hissedince kanı beynine hücum etti. Herhalde kulaklarına kadar kızarmıştı.. Hayır yok. Artık oturabiliriz, diye güç. lükle mırıldandı.

Yemeklerini yemeğe başladılar. İkisi de hiç konuşmuyordu. Ruth başım kaldırmadan tabağmda-kileri yiyordu. Onun yüzüne bakarsa aynı konunun açılacağım tahmin ettiğinden buna fırsat vermemeye çalışıyordu.

Sonunda sessizliği bozan Patrick oldu. Kararım aym Ruth. Lütfen benimle evlen. Seni mutlu edeceğime söz veriyorum.

İnsamar bir gün içinde bu kadar değişemez Patrick. Sadece duygularınla hareket ediyorsun.

Yamlıyorsu' Sana ne kader ihtilacım olduğunu sensiz geçen şu birkaç gün içinde daha iyi an adım. Seni olduğun gibi istiyorum.

Ruth tabağındaki yemeklerle oynayarak vakit kazanmaya çalıştı. Kalbi heyecandan deliler gibi çarpıyordu. Son bir gayretle yine itiraz etti.
Çok farklıyız Patrick.
Nasıl yani?
Sen daldan dala uçmak istiyorsun, bir yerde birkaç günden fazla kalamazsın. Bense oturduğum yerde kök salanlardanım.
Beraber mutlu olduktan sonra bunların ne önemi var. Yılın büyük bir kısmım evimizde geçiririz. Seyahat etmek istediğimde ise tatile çıka, nz. Bu senin de hoşuna gider.
Evlenirsem yine çocuklarım olsun isterim. Sense hiç sevecen bir baba izlenimi vermiyorsun.
İlk başta bana kocalığı da yakıştıramıyordun. İnan bana Ruth, ideal bir aile babası olacağım.
İnanmak istiyorum, ama o kadar zor ki. Geçici bir duygu olmadığına eminsin değil mi?
Genç adam onun yumuşamaya başladığım hissedince gülümsedi. Haydi Ruth, kaJbul et de artık yemeğimi yiyeyim. Açlıktan mideme kramp giriyor.
Ruth gülümsemekle yetindi. Yine sessiz kaldı.
İnan bana, seni ilk gördüğüm anda sana tutulduğumu hissettim. Hayatımı paylaşmanı istiyorum. Sana ihtiyacım var. Senin de bana muhtaç olduğunu biliyorum. Hayatında büyük bir boşluk var. Bunu doldurmama izin ver.
Genç adam uzanıp onun elini avcuna aldı. Bu ani temas Ruth'un içindeki yangını körükledi. Bakışları elini saran parmaklara takılıp kaldı.
Patrick ısrarla devam etti. Sen de bana karşı bir şeyler besliyorsun. Kayıtsız değilsin. Benzerliklerimiz çok fazla. Lütfen evet de Ruth.
Genç adamın bakışlarından bir duygu seli boşanıyordu. Uzunca bir süre konuşmadan durdular. Birbirlerini gözleriyle okşuyorlardı. Bakışla n birbirine kenetlenmişti. Ruth'un artık itiraz edecek hali kalmamıştı.
Pekâlâ. Kabul ediyorum, seninle evleneceğim.
Patrick'in gözlerinde zafer kıvılcımları parıl-dadı. Yüzü derin bir gülümsemeyle aydınlandı. Yerinden kalkıp onun yanına geldi. Ona sarılıkken kahkahalar atıyordu.
Ruth onun sevincini paylaşırken, Sen bir çılgınsın, diye bağırıyordu.
Hiçbir şey umrumda değil. Seni seviyorum Ruth Devlin. Bunu bir kadına söyleyebileceğin hiç aklıma gelmezdi. Pişman olmayacaksın, seni mutlu edeceğim.
Senden hâlâ çekiniyorum biliyor musun?
Korkma benden hayatım. Seni hiç üzmeyeceğim.
Artık kelimelere gerek yoktu Patrick onu kucağına alıp kanepeye götürdü, ikisi de heyecandan titriyordu. Dudakları birleşirken kendilerinden başka bir şey düşünmüyorlardı. Genç adam, Beni istiyorsun değil mi? diye sorduğunda Ruth, Evet, ama... diye itiraz etmek istediyse se bir yararı olmadı.

Hayır bir tanem. Artık bana ‘hayır’ diyemezsin. Benim olmanı istiyorum.

Bölüm Yedi

Ruth sabahleyin uyandığında yanında yatan birinin varlığını hissedince ürperdi. Çünkü kocası öldüğünden beri yatağında hep yalnız uyumuştu. Yavaşça dönüp perdeden sızan gün ışığında Patrick’in yüzünü seyretti. Dün gece olanları hatırladığında bir panik dalgası tüm benliğini sardı. Evlenme teklif etmesine rağmen, o hâlâ bir yabancıydı. Bunu göz ardı ederek kendini ona teslim etmişti.

Genç adam hafifçe kımıldayarak kolunu onun beline doladı ve saçlarına bir öpücük kondurdu.

Ruth, uyamk mısın?

Evet. Sesi oldukça titrekti.

Patrick dirseklerinin üzerinde doğrulup ona baktı. Dudaklarındaki gülümseyişten dün gecenin çok hoşuna gittiği belli oluyordu. Fakat onun gözlerindeki korkuyu fark edince hemen suratı asıldı. Ona sarılıp gözlerini, yanaklarını, boynunu öpmeye başladı. Bir yandan da, Lütfen Ruth öyle bakma. Lütfen değişme. Dün gece öylesine tatlıydın ki, diye mırıldanıyordu. Yarın evlenmiş olacağız. O zamana kadar kaçmaman için seni yatağa zincirlesem iyi olacak. İmzayı attıktan sonra nasıl olsa bir yere gidemezsin.

Ruth’un dudaklarından bir kahkaha yükseldi. Rahatlamıştı, bu sözler zihnindeki şüpheleri silip götürmüştü ama yine de, Bunu yapmak zorunda değilsin, diye konuştu.

Oysa ben sanmıştım ki... Peki neden korkuyorsun Ruth?

Genç kadın yattığı yerden doğruldu. Emin değilim. Uyandığımda yaşadıklarımın çılgınca bir rüyadan b^şka bir şey olmadığını düşündüm.

Haklısın bir rüya, ama bu rüya hiç bitmeyecek. Ömür boyu sürecek bir sevgi benimki Ruth. Bana inanmalısın. Bunları dedikten sonra dudaklarına bir öpücük kondurdu. Şimdi daha iyisin değil mi? diye sorarken bakışları çok şey vaat ediyordu.

Hımm, fakat ben çok açım.

Patrick bu söze önce gülümsedi sonra kahkahalar atmaya başladı.

Seni hınzır seni, sadece yemek yiyeceğim demek istemiştim.

Genç adam onu kendine çekip, Beni sevdiğini söylemeden gitmene izin veremem, dedi.

Seni seviyorum.

Ve benimle yann evleniyorsun.

Bunu yapamam.

Patrick’in bakışıan birden karardı. '(Ama neden?

Çünkü bizim inancımıza göre bir çit t evlenmeye karar verdi mi bir ay bir gün beklemelidir. Evlilik ciddi bir iştir, aceleye gelmez. Avustralya’ dasm Califomia’da değil.

Şaka ediyorsun.

Hayır, boşuna ümitlenme. Bekleyeceğiz.
Ama bu barbarlık. Buranın daha medeni biı yer olduğunu sanıyordum.
Esas siz barbarsınız. Hoşlandığınız, bir kadım hemen zincire vurmaya çalışıyorsunuz. Genç kadın bunları söyledikten sonra onun kollarından sıyrılıp yataktan kalktı. Üzerine bir sabahlık geçirip odadan çıktı.
Patrick arkasından, Nereye gidiyorsun? diye bağırdı.
Kahvaltı hazırlayacağım. Bir şeyler yemek istiyorsan hemen giyin. Mutfağımda bir erkeğin çıplak gezinmesinden hiç hoşlanman.
Ruth buzdolabından kahvaltılıkları çıkarırken onun banyoda şarkı söylediğim duydu. Hoşuna gitmişti. Aralarında geçenlerden artık pişmanlık duymuyordu. Jambonu ve yumurtaları tavaya koyarken Patrick sessizce arkasmdan gelip ona sarıldı. Ruth'un aklına hemen Paul ve Helen geldi. Dün onları seyrederken nasıl da kıskanmıştı. Aynı sahnenin bugün kendi mutfağında sergilenmesi ona inanılmaz bir düş gibi gehyordu. Patrick'i kendinden uzaklaştırmaya çalışıp, Rahat dur. yemeği yakacağım, diye söylendi.
Genç adam, Harika kokuyor, deyip olıun itirazına aldırmadı. Elleriyle sabahlığının kuşağını çözmeye niyetlenirken Ruth, Patrick yumurtalar yanıyor. Git meyve suyunu al, deyip kıvrak bir hareketle onun kollarından kurtuldu. Telaşla üstünü düzeltti. Genç adam onun bu halini gülümseyerek seyrediyordu.
Evliliğe kolay alışacağım herhalde Ruth, harika görünüyorsun.
Sen işe şu tabakları masaya koymakla başla.
Bak aklıma ne geldi. Pasaportun var mı?
Evet.
Tamam o zaman. Oalifomiâ'ya gidelim ve orada evlenelim.
Nişanlı kalmak için bir ay hiç de uzun değil Patrick.
Nişanlı kalmaya ne gerek var?
Çünkü âdetlerimiz böyle. Haydi şu bardakları da götür. Bu neredeyse pişti.
Kahvaltılarını ederken Patrick yine konuşmaya devam etti. Nişanlanma gelecek için henüz bir plan yapmamış çiftler için gereklidir, diyordu. Bizim hiçbir problemimiz yok. Maddi durumumuz çok iyi. Evlerden hangisinde oturacağımıza karar vereceğiz ve yeıleşeceğiz o kadar. Bekleme, miz için bir sebep yok.
Nişan devresi çiftlere düşünme için de vakit tanır. Sonradan pişman olacakları bir evlilik yapmamış oluı ır.
Ben ne yaptığımı biliyorum, kararımı verdim. Ya sen?
Belki, ama beni cok oldu bittiye eetirivorsun gibi geliyor. Seninle evlenmek zorundaymışım gibi davranıyorsun. Korkarım biraz uyamk olmasam sonunda beni gölgen yapacaksın.
Buna yavaş yavaş alışsan iyi olur. Sensiz hiçbir yere gitmeye niyetim yok.
Buradaki hayatımı bırakıp peşinden Califor-ıiia'ya gelemem.

Neden?
Nişanlılık ae\ resinde çiftlerin birbirine alışası kadar ailelerle kaynaşmak da önemlidir. Bir ailem olduğunu unutma lütfen.
Ama Ruth, sen yetişkin bir insansın. Kararlarım kendin vermelisin.
Onların fikrini almazsam çok kırılırlar, sende onlarla tanışmaksın.
Evlendikten sonra tuna çok vaktimiz olacak.
Annemle babam bana her zaman çok anlayışlı davranmışlardır. Ama şimdi yarın biz evleniyoruz dersek bunu kabul edeceklerini hiç sanmıyorum.
Evlensek de sonra onlara bir sürpriz yapsak nasıl olur?
Bu onların hiç hoşuna gitmeyecektir.
Patrick onu ikna edemeyeceğini anlamıştı. Peki ya benimle evlenmeni istemezlerse ne olacak? diye sormaktan kendini alamadı.
Senden hoşlanmaları için elimden geleni yaparım, ama sonuçta dediğin gibi kararı veren ben olacağım.
Madem onlarla tanışmamı bu kadar istiyorsun, o zaman oraya gideceğim. Beni beğeneceklerini umarım, çok şirin ve sevimli görünmeye çalışacağım.
Bir yararı olmaz. Babam çok akıllıdır, numara yaptığım hemen anlar.
Aman Tanrım. Ruth sen ne diyorsun? Gerçekten benim tüm hayatımı araştırmak mı isteyecekler?
Korkarım öyle olacak. Genç kadın bunları söylerken gülümsüyordu, ama Patrick'in yüzü asıktı. Onlarla sadece sen istediğin için görüşeceğim, derken sesi bozuktu. Buradan ayrılmadan bir gün önce annenlere gideriz, daha önce gidip aramızda bir tatsızlık olmasına izin veremem.
Onlar sadece benim mutlu olmamı istiyorlar.
Ben de. Fakat adım gi/bi eminim ki benim hakkımda birtakım önyargıları vardır. Nasıl olmasın ki, ama geçmişimden pişman değilim. Bence evlendikten sonra onlarla görüşseydik daha iyi olurdu. Böylece senin mutluluğunu gözleriyle görüp rahatlarlardı.
Ruth bir an annesiyle babasının haberi olmadan evlenirse bunun onları ne kadar yaralayacağım düşünüp, Patrick... diye itiraz etmeye çalıştı. Onlara bunu yapamam.
Hayır yapacağız. Bana karşı biraz anlayış göster, evlendikten sonra tanışmamız daha iyi olacaktır.
Genç adamın sesi yükselmemişti, ama son derece kararlı olduğu her halinden belli oluyordu. Uzanıp onun parmağındaki alyansı çıkardı. Bunu takmamn artık bir anlamı yok. Yarın orada benim yüzüğüm olacak. Hemen Sydney'e gidip vizeni alacağız ve Califomia'ya uçacağız. Gerekli bütün hazırlıklarımızı hemen yapalım.
Hiç vakit kaybetmek istemiyorsun bakıyorum.
Elimden kaçıp gidecekmişsin gibi geliyor.

Ruth’un onun planını kalbul etmekten başka çaresi kalmamıştı. Aslında söyledikleri hep doğruydu. Başını sallayıp, Tamam, dedi. Her şeyi senin istediğin gibi yapacağız.

Patrick’in gözleri nihayet parıldadı. Onun elini sıkarken zafer kazanmış bir kumandan edasıyla gülüyordu. Pişman olmayacaksın Ruth, derken sesi samimiydi.

Genç adam gün boyu onun düşünmesine hiç fırsat vermedi. Türlü oyunlar icat etti, kahkahaları evin dışına taşıyordu. Ruth memnundu. Zihninde tek bir soru işareti bile kalmamıştı.

Ertesi gün Sydney'e gittiler. Patriök hemen vize işlemleri için koşuşturmaya başladı. Califor-nia’ya uçak bileti bulmak imkânsızdı. En erken ayın ikisine bilet buldular, ama o da kesin değildi. Alana gelip birinin biletini iade etmesini bekleyeceklerdi. Ruth bunu kabul etmeyince programlarını mecburen ertelemek zorunda kaldılar.

Alandan çıktıklarında genç kadın, Sen Hong Kong’a gitmeyecek miydin? diye sordu.

Bekleyebilir, acelesi yok.

Geldiğinde birkaç gün burada bulunman gerektiğini söylemiştin. Yılbaşı gecesi için bir programın mı var?

Evet, Hindley partisine katılmam için çok ısrar etti. Cannes’daki partide çok eğlenmiştik. Bu sefer de aynı gurubun geleceğini söylemişti.

Hâlâ oraya gidebilirsin.

Eğer sen istersen gideriz, benim için bir anlamı kalmadı artık.

Belki de gitsek fena olmaz. Senin çevrendeki insanları yakından tanımak istiyorum.

Sen bilirsin. O zaman pazar günü annenleri ziyaret ettikten sonra gelip eşyalarını toplarız.

O kadar çabuk hazırlanamam Patrick.

O zaman cuma günü toparlanırsın. Benim o gün bir profesörle randevum var. Ben onunla konuşurken sen de işlerini halledersin. Sonra Sydney’de benim otelimde buluşuruz.

Tamam anlaştık.

Oh, Ruth görüyor musun? Beraber olunca üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir şey yok. Evimi çok seveceksin. Tam okyanusun kıyısında, gözlerden uzak güzel bir yerdedir. Çalışırken ev işlerini düşünmene gerek olmayacak. Uşaklar bütün işleri çekip çevirirler.

Senin bir kadına ihtiyacın yok, Patrick.

Sana ihtiyacım var. Bu hayatı artık sensiz düşünemem. Haydi gel yüzüklerimizi de alalım.

Patrick genç kadına ortası safir, etrafı pırlantalarla bezenmiş güzel bir yüzük beğendi. Bundan başka iki tane de alyans almayı ihmal etmedi. Ruth buna hem sevindi hem de şaşırdı. Demek ki genç adam yüzük takmaktan

rahatsız olmayacaktı. Kendini evliliğe iyice inandırmıştı. Ruth yaşadıklarına inanamıyordu, sanki bir rüyadaydı. Birden uyanacak ve yeniden yalnızlığıyla, ıstırabıyla baş başa kalacaktı.

O günü takip eden iki günü evde geçirdiler. Sabile inip, denize girdiler. Yürüyüşler yaptılar. Cuma sabahı geldiğinde ikisi de hüzünlenmişti. Kısa bir süre için bile olsa ayrılmaları gerekiyordu. Ruth alışveriş için şehre inerken bir an önce onun yanına dönmeye can atıyordu. Jirrong'a yaklaşırken Patrick yavaş yavaş zihninden silinmişti. Annesiyle babasına uğrayıp onlarla konuşmalıydı. Evlenmeye karar verdiğini bilmek haklarıydı.
Ayrıca önceden onları Patrick'le karşılaşmaya hazırlamak lazımdı. Onu birden karşılarında görüp şok olurlarsa ikna edilmeleri bir hayli güçleşirdi.

Evlerinin bulunduğu sokağa girince yavaşladı ve kapının önüne park etti. Tuffy yine havlayarak onu karşıladı

Annesi çiçeklerin arasından sıyrılıp, Ruth, hoş geldin, diyerek onu karşıladı.

Merhaba anne, çiçeklerine mi bakıyorsun?

Ayrık otlarım yoluyordum. Ne iyi ettin de geldin? Defalarca telefon ettim, ama evde yoktun.

Ruth bunu cevaplamaktan kaçındı. Annesinin peşinden içeri girdi. Baban arka bahçede çim biçiyor. Ben üstümü değiştirip çayları ayarlayana kadar sen onunla çene çal.

Babası da onu gördüğüne sevinmişti, Çim makinesini durdurup, Seni gördüğüme sevindim, dedi. Şu annenle başım dertte, çimlerin biraz bile uzamasına dayanamıyor. Hemen elime şu aleti tutuşturuyor. Neyse bakıyorum yine eski haline dönmüşsün.

Anlayamadım baba

Mutlu ve huzurlu görünüyorsun, oysa Noel günü çok kötüydün. O günün senin için çok acı olduğunu biliyorum yavrum, ama artık hayata dönmelisin. Ölenle ölünmez.

Haklısın baba, haydi gel. Sana bazı haberlerim var, fazla kalamayacağım. Hemen anlatmak istiyorum.

Meraklandırıyorsun beni, sakın şu yeni kitabın milyon satmış olmasın.

Ruth, Hayır, diyerek gülümsedi. Bu arada annesi, Yılbaşı günü bize gelmelisin, diye sitem ederek içeri girdi. O gün yalnız kalmam istemiyorum.

Kocası, Joyce'un sözünü keserek, Bırak da Ruth haberlerini söylesin, dedi

Ruth bakışlarım yere indirerek, Ben evleniyorum, diye konuştu.

Annesi ve babası donup kalmıştı. Onların hayretten irileşmiş gözlerini görünce telaşa kapılan Ruth yerinden kalkıp masaya gitti. Titreyen elleriyle çay servisini yapmaya çalıştı. Annesi ona yaklaşıp, Ben yapabilirim, dedi. Hayatında birinin olduğundan bize hiç bahsetmemiştim. O yüzden çok şaşırdım, neyse git babanın yanına otur. Ben de fincanları alıp geliyorum.

Ruth kendini bir iskemlenin üzerine attığında babası, Demek evleniyorsun? diye sordu.

Genç kadın sadece başım sallamakla yetindi.
Peki, mutlu musun?
Evet, çok mutluyum.
Onunla ne zaman tanışacağız.
Pazar günü, eğer sizin için de uygunsa.
Joyce Devlin burada lafa karışıp, Tabii ki uygun. Tanrı aşkına Ruth kim olduğunu söyle bana. Daha önce evlilik lafını ağzına bile almıyordun.
Aniden oldu anne. Patrick'in ciddi olabileceğini hiç düşünmemiştim. Bu yüzden size bir şey anlatmadım.
Patrick mi? diye babası sordu.
Evet, Patrick Hagan. Hani televizyonda benimle berafber programa .katılan yazar.
Yine uzun bir sessizlik oldu. Ama bu seferki öncekinden oldukça farklıydı. Babasınm yüzünden hoşnutsuzluk okumuyordu. İlk konuşan annesi oldu. Demek o Patrick Hagan, diye mırıldandı. Fakat o biraz... fazla çekici bir erkek değil mi? diye sözünü güçlükle tamamlayabildi.
Onu ne kadar zamandır tanıyorsun?
Programda tanıştık baba.
Aman Tanrım! Sadece iki hafta yani. Yaşlı adam duyduklarına inanamıyordu. Bu sence garip değil ini kızım? Een onu tanımıyorum, ama bence iki hafta içinde evlenmeye karar verilmez.
Ben onu yeterince tanıyorum baba. Pazartesi günü Califomia'ya uçuyoruz ve salı günü orada evleneceğiz. Gitmeden önce sizinle tanışmasını istiyorum.
Bu açıklamadan sonra Martın Devlin'e söyleyecek bir şey kalmamıştı. Ruth annesinin gözlerinin dolduğunu fark edince ona uzanıp, ellerini tuttu ve Lütfen anne, dedi. Hep benim evlen--nemi isterdin. Şimdi mutlu olmaı. gerekirken ağlıyorsun
Özür dilerim Ruth. Düğünür de bile olamayacağım. Seni kaybediyorum.
Beni kayfl etmiyorsun anne. Sık sık geleceğiz.
Talbii hayatım tabii. Sen bana boş ver, mutlu olmaya, hayatını yaşamaya bak.
Yaşlı kadın bunları söyledikten sonra kalkıp yatak odasına geçti. Ruth yalvaran bakışlarla .babasına baktı, ama onun ifadesinde hiçbir yumuşama yoktu.
Lütfen baba man banr Kendim için en doğru karan verdim. Aniden söylediğim için beni bağışlamanı istiyorum, onunla beraberken mutluyum, bunun içinde evlenmeye karar verdim. Lütfen kabul et; baba, senin onayım almadan bir şey yapmak istemiyorum.
Seni gerçekten sevdiğine inanıyor musun?
Evet kesinlikle.
Noel günü ondan niye hiç bahsetmedin?
Beni sadece birkaç günlük bir macera gibi görüyor sanıyordum.

Şimdi de düşüncesi bu olamaz mı?
Ruth bakışlarını babasının gözlerine dikti. Hayır, onunla Noel gecesi birlikte oldum baba. Benimle evlenmek zorunda değildi, fakat beni seviyor ve evlenmek istiyor.
Yaşlı adam elleriyle yüzünü kapayıp derin derin içini çekti. Ruth daha far.la orada kalamazdı. Artık babasını ikna edebilmek için söyleyeceği bir şey kalmamıştı. Ayağa kalkıp, Patrick haklıymış, dedi. Size hiç anlatmamalıydım. Şimdi eve gidip toparlayacağım. Sydney'e giderken ev deki yiyecel leri size bırakırın-.
Babası cevap vermedi. Artık Ruth'un daha fazla konuşmasının anlamı yoktu. Evden dışarı çıkıp arabasına koştu. Tergola'ya gidinceye kadar yol boyunca babasının söylediklerini düşündü. Zihni iyiden iyiye karışmıştı.
Eve vardığında kendim yatağa atıp dakikalarca ağladı. Eşyalarım toplayacak hali filan kalmamıştı. Aslindi böyle bir tepki göreceğini biliyordu. Onlar Patrick'le olan beraberliğini onaylayamazıardı, çünkü genç adam çok uçarı bir tipti. Ad kadın avcısına çıkmış bir çapkındı. Çok farklı bir dünyanın nisanıydı. Ruth annesiyle babasına hak vermiyor değildi. Onların korktukları tek şey hızlarının mutsuz olmasıydı ve Patrick'in sunacağı hayatta bocalayacağı inancındaydılar. O bir yabancıydı, kendilerinin örf ve âdetlerini bilemezdi. Böyle biriyle kızları nasıl yaşayacaktı. Ayrıca işi oldu bittiye getirmeleri de onları ürkütmüştü. Ruth da önce bu kadar çabuk evlenmeye karşı çıkmıştı, ama sonra ona hak vermişti. Beklemeleri için hiç gerek yoktu. Neyi bekleyeceklerdi ki? Anlaşıyorlardı, birbirlerini tamamlıyorlardı.
Kapının çalmasıyla Ruth gözlerini silip yattığı yerden doğruldu. Annesini karşısında görünce yaşlar yeniden yanaklarına süzülmeye başladı.
Joyce Devlin, Aman Tanrım, diye haykırdı. Şu hale bak. Ruth sabah bize geldiğinde ne kadar mutluydun, oysa şimdiki haline bak Bu bizim hatamız, sana çok sert davrandık.
Yaşlı kadın kollarını açıp ona doğru yürüyünce Ruth annesinin boynuna sarıldı. Hasretini çektiği huzuru sanki orada bulacaktı. Lütfen yavrum, yeniden gülümse, diyen annesinin sesi onu kendine getir, di. Sana yardım etmeye geldik. Martin markete boş kutu almaya gitti.
Ruth başını kaldırıp onun güleç gözlerine baktı, duyduklarına inanamıyordu. Gözyaşlarını eliyle silip gülümsemeye çalıştı ve Teşekkür ederim anne, diye mırıldandı.
Bizi affet Ruth, çok bencil iki ihtiyar olduk. Bir an senin uzaklara gitmene hiç dayanamam gibi geldi. Fakat biraz düşününce sana ne kadar haksızlık ettiğimi anladım. Hayatın boyunca benim dizimin dibinde oturamazsın ki. Tabii ki sevdiğin insanla evlenip, mutlu olacaksın. Bu senin en doğal hakkın.
Sen harika bir insansın anne.
Bana yağ çekmeyi bırak da biraz ondan bahset. Nasıl biri Ruth? Öğrenmek için can atıyorum.

Anlatacak pek bir şey yok anne. Çok değişik biri. Beni seviyor ve ben de onu.

Bu kadarı yeter yavrum. Mutlu olmam dilerim. Haydi ortalığı toplamaya başlayalım.

İşe yatak odasını toplamakla başladılar. Annesi temizlik yaparken Ruth giysilerini elden geçirdi. Babası kutularla geldiğinde oturma odasına geçmişlerdi.

Martin Devlin'in kırgın olduğu her halinden belliydi. Biraz onların yanında oyalandıktan sonra bahçe takımlarını depoya yerleştirdi. Öğleyin yemek için mola verdiklerinde işlerinin çoğu bitmişti.

Babası sandviçini yerken hoşnutsuzluğunu iyiden iyiye belli ediyordu. Ruth patlamamak için kendini zor tutuyordu, çünkü söyleyecekleri aralarını daha da bozabilirdi.

Sonunda sessizliği bozan Martin Devlin oldu. Yaşlı adam piposunu yakıp, genzini temizledikten sonra, Ruth bilirsin biz sadece senin mutlu olmanı isteriz, dedi. Bir an bakışları kansmmkilerle karşılaşınca, Joyce lütfen, hiçbir şey söylemeden böyle oturamam, diye ona çıkıştı.

Tabii ki konuşacaksın hayatım, ama ben Ruth'un üzülmesini istemiyorum.

Lanet olsun. Tamam kızın üzülmesin, ama ya sonra bu evlilik onun hayatını karartırsa ne olacak. Patrick Hagan kim? Çok yakışıklı, çekici, meşhur zengin bir yazar. Peki bizim kızımız için uygun mu? Onu mutlu edebilecek mi? Neden evlenmek için bu kadar acele ediyor? Bu çocuk oyuncağı değil, duygularından emin misin Ruth?

İkimiz de eminiz, baba.

Yaşlı adam eliyle saçlarım düzeltti. Ne söyleyeceğine karar veremiyormuş gibiydi. Hiç seni etkileyebilecek bir tip gibi gelmiyor bana.

Önyargılı olma baba, onu tanıyana kadar bekle. Görünüş insanı çök yanıltır. Biraz yakınlaşınca bambaşka biri olduğunu anlayacaksın.

Ah evet, haklısın. Ben sadece senin gerçekten mutlu olabileceğine inanıp inanmadığını merak ediyorum. Hep sakin bir yaşam özlemişsindir. Ömür boyu onun peşinde gezinmekten, dünyayı turlamaktan ne zevk alacaksın?

Öyle bir yaşantımız olmayacak

Peki Patrick Hagan'a sadece seninle beraber olmak yetecek mi?

Annesi birden, Martin, diye bağırdı. Bu ikaz yaşlı adamın iyice kızmasına sebep olmuştu. Sesini yükselterek, Joyce, adam çiçekten çiçeğe konan bir arı. Şimdiye kadar hayatına giren kadınlarla bir aydan fazla beraber olmamış. Ruth' la yaşarken değişebileceğini nereden biliyorsun? Bunu garanti edebilir misin?

Fakat bizim kızımız farklı. Şimdiye kadar, yaşadığı hoppa kadınlara benzemez. Patrick onun nasıl biri olduğunu anlamış ki ona evlenme teklif etmiş.

Ruth annesine gülümsedi. Onun kendisini desteklemesine sevinmişti. Ba/bası yine ikna olmamıştı. Peki hepsini kabul ediyorum, fakat neden bir süre beklemiyorsunuz? California'da evlenmeniz şart mı? Neden burada evlenmiyorsunuz? Hem bugün o niye burada değil?

Bir profesörle randevusu vardı. Yarın akşam bir arkadaşının evinde yeni yılı kutlayacağız. Size de pazar günü geleceğiz. Ayrıca Patrick beklemek istemediği için Califörnia'ya gidip orada evleneceğiz. Lütfen baba. Genç kadın duraklayıp bir süre düşündü. Yeniden konuşmaya başladığında sesi son derece kararlıydı. Kesin olarak onunla evleneceğim baba. Pazar gününe kadar kendini bu fikre alıştırsan iyi olacak.

Bu delilik Ruth ve sen de bunu biliyorsun. Yaşlı adamın omuzlan çöktü, kollannı açıp, Mutlu olmanı dilerim kızım, umanm sen haklı-smdır, dedi.

Bunu kendi gözlerinle göreceksin baba.

Senden sadece bir şey için söz vermeni istiyorum. Eğer evlenmeden önce herhangi bir aksilik olursa sakın ha kendini evlenmeye mecbur hissetme. Ne olursa olsun dön evine. Seni her zaman kabul etmeye hazırız.

Merak etme baba. Gerçekten, ne yaptığımın farkındayım.

Yaşlı adam başını salladı. Bakışları birden Ruth'un parmağındaki safir yüzüğe takıldı. Kızının elini tutup biraz inceledikten sonra gülümseyerek, Seni seviyor galilba, şu yüzüğe baksana. Onunla tanışmak için pazarı iple çekeceğim, dedi.

Teşekkür ederim baba.

Odanın havası biraz olsun değişmişti. Yemekten sonra kalan işlerini hallettiler. Ruth buzdolabını boşaltıp, içindekileri bir kutuya yerleştirdi ve babasına uzattı. Onlara yardımları için teşekkür etti. Pazar günü görüşmek için vedalaştılar. Arabamn arkasından el sallayıp bir süre onların uzaklaşmasını seyretti. Babası gözüne birden çok yaşlanmış gibi görünmüştü. Kendi mutluluğunun onu üzmesi ne garip bir durumdu.

Araba gözden kaybolunca içeri girip odaları tek tek gezdi. Her şeyi bir daha kontrol etti. îçi burkuluyordu. Evini terk etmek ona çok zor geliyordu. Fotoğraf albümü divanın üstünde duruyordu. Uzanıp aldı ve içine bakmadan çekmeceye koydu. Artık geçmişi anmayacaktı. Acılar çok uzaklarda kalmıştı, yeni bir hayat onu bekliyordu. Gelecek, güzel günler vaat ediyordu. Eşyalarım arabaya götürüp bagaja yerleştirdi. Dönüp ön kapıyı kilitledi ve arkasına bakmadan arabaya bindiği gibi uzaklaştı.

Otelin kapısından girer girmez Patrick, Nerede kaldın? diyerek onu karşıladı. Seni çok merak ettim. Bir daha yanımdan ayrılmana izin vermeyeceğim. Elindeki küçük valizi alıp onu bir sandalyeye oturttu. Saçlarım okşarken, Lütfen beni yalnız bırakmayacağına söz ver, diye mırıldandı.

Ruth bu aşırı ilgiye şaşırmıştı. Nerede olduğumu biliyordun, derken sesi endişeliydi.

Evet, ama aklıma neler geldi bir bilsen. Yalnız kalmana izin vermemeliydim.

Ruth başını onun omzuna dayayıp derin bir nefes aldı. Yorgunluktan ayakta duracak hali kalmamıştı. İyi ki yalnız gitmişim Patrick.

Genç adam onun dilinin altında bir şeyler olduğunu anlamıştı. Onu kendinden uzaklaştırıp kollarından tuttu ve Ne demek istiyorsun? Ne oldu Ruth? diye onu sarstı. Sesi iyice yükselmişti.

Genç kadın korkuyla ürperdi, böylesine tepki göstermesine ne gerek vardı. Ne oluyor Patrick, kendine gel, dedi. Canımı acıtıyorsun.

Genç adam hemen ellerini gevşetti. Özür dilerim hayatım, dedi. Birden kendimi kaybettim, beni affedebilecek misin?

Ruth başını sallayıp, arkasını döndü. Patrick'in ani öfkesinin sebebini anlayamamıştı. Yukarı odamıza çıkalım ve birer kahve içelim. Bu ikimize de iyi gelecek. Seninle konuşacaklarım var.

Neden böylesin Ruth?

Bir şey yok sadece çök yorgunum.

Ne yaptın bu kadar yorulacak?

Ruth odaya çıkana kadar cevap vermedi. İçeri girip koltuğa oturunca, Annemi ve babamı gördüm, diye konuştu.

Genç adamın gözlerinde bir an öfke kıvılcımları çak ysa da konuşurken sesi oldukça yumuşaktı. Hani pazara kadar bu konuyu açmayacaktık?

Öyle, fakat dayanamadım.

Seni üzdüler değil mi?

Biraz endişeleniyorlar o kadar.

Seni vazgeçirmeye mi çalıştılar?,,

Kayır; faika* biraz daha beklememizi ve bura-da evlenmemizi istiyorlar.

Peki ya sen ne dedin?

Ruth esneyip gerindi. Onun devamlı soru sormasından sıkılmıştı. Bizim progranumı/ı yaptığımızı ve değiştirmeyeceğimizi söyledim.

Patrick derin bir nefes aldı. Tam bir kahkaha patlatacakken genç kadın, Ben de seninle bunu konuşmak istiyordum, diye onun hevesini kursağında bıraktı.

Genç adam, Hayır, diye itiraz etti. Programımızda bir değişiklik yapmayacağız. Sen gecikince onlara gidebileceğin aklıma gelmişti zaten. Oraya gittin ve sana duygusal şantaj yapmalarına izin verdin. Fakat seni benden ayırmalarına göz yumamam.

Patrick, lütfen beni dinle. Annemle, babam bana hiçbir konuda baskı yapmadılar, şantaja kalkışmadı1 ar. Sen bir aile ne deı. .ektir bilmediğin için yadırgamakta haklısın. Fakat ben onları çok seviyorum ve bugün onları çok üzdüğümü biliyorum. Eğer pazar gününe kada hiç görüş-meyip o gün beraber evleneceğimizi söyleseydik daha da çok üzüleceklerdi. Onlar yaşlı insanlar. Bizden istedikleri sadece sevgi ve saygı o kadar.

Sana hâk veriyorum. Fakat onlar kendi hayatlarını yaşıyorlar. Bizim de kendi nayatımızı yaramak en doğal hakkımız. Hiç kimseyi ve hiçbir şeyi beklemeyeceğiz.
Ruth başım sallayıp, Pekâlâ, dedi. Söyledikleri doğruydu. Sadece sık sık gelip onları ziyaret etmeme izin vermeni istiyorum.
Bütün istediğin bu mu?
Evet.
Patrick onu tutup ayağa kaldırdı. Ben de neler düşünmüştüm. Tabii, hayatım, istediğin zaman gelir onları ziyaret eaenz. Genç aaamm gözleri ışıl ısıldı. Senin için her şeyi yaparım, yeter ki benimle evlen.
Ruth kollarını onun boynuna dolayıp, Bunu onlara pazar günü söyleyebilir miyiz? diye sordu.
Eğer seni mutlu edecekse tabii.
Dudakları yavaşça birleşti Evlenmeleri için artık b'çbir engel kalmamıştı.

Bölüm Sekiz

Ruth hangi elbiseyi giyeceğine karar veremiyordu. Gardırobun önünde durmuş tek tek hepsini üstüne tutup aynaya bakıyor ve hepsine de bir kusur bulup yerine asıyordu.
Patrick, Mavi elbiseni giysene, diyerek ona yardımcı almaya çalıştı.
Emin misin? Bu gece hanımlar acaba neler giyecekler, onlardan farklı olmak istemiyorum.
Bence o elbise tam bu gece için.
Pekâlâ sen bilirsin.
Ruth elbiseyi askıdan çıkarırken genç adama bir göz attı. Ne kadar kendine güveniyordu. Beyaz saten gömleği, siyah pantolonuyla kusursuz, du. Aslmda Ruth erkeklerin bu kadar iddialı giyinmelerini hoş karşılamazdı, ama onun her hareketini doğal karşılamak artık bir alışkanlık haline gelmişti. Onun yanmda kendini emniyette hissediyordu. Genç adam tüm çekiciliğini kullanarak onun aklını başından almıştı. Bu düşüncelerden sıyrılmaya çalışarak elbiseyi giydi.
Dur fermuarını ben çekeyim, diyen Patrick'e itiraz etmedi. Onun sırtına dokunmasıyla ürperdiğini hissetti. Genç adam bunu fark edip ona •manalı manalı gülümsedi. Aynadan bu gülüşü yakalayan Ruth, Hınzır seni, diye takılmaktan kendini alamadı.
Bu elbiseyle çok güzel oluyorsun. Bekle biraz. Kollarını onun boynuna uzattı. Elindeki pandantifi takmaya çalışıyordu. Bu mavi opal taşlarıyla bezenmiş harika bir kolyeydi.
Ruth, Oh, Patrick, diye bağırt . Çok güzel.
Bakışları aynada biıleşti. Ruth'un gözleri memnuniyet, Patrick inkiler ise kıvançla parlıyordu.
Görür görmez hemen sana almaya karar ver. dim. Elbisene de çok uydu. Çok güzelsin Ruth, içinde gizlediğin ateşi bu taşlar iyice ortaya çıkardı.

Ben soğuk muyum yani?
Yo, ama sıcak da sayılmazısın.
Ruth bu sözleri yalanlamak istercesine dönüp ona sarıldı ve dudaklarını onunkilere uzattı. Uzun uzun öptükten sonra, Aman Tanrım geç kalıyo ruz, diye ondan uzaklaştı. Bu gidişle hiç hazırlanamayacağını.
Bence hazırsın.
Hayır, biraz makyaj yapmalıyım. Yüzüm çok renksiz, ayrıca senin üstüne saldıracak dişi kurtlarla yarışabilmem için biraz onlara benzemem lazım.
Benim gözlerim yalnızca seni görecek.
Zaten buna mecbursun çok kıskanç olduğumu unutma.
Patrick bu söze kahkahalarla güldü ve parmaklarını onun kollarında, omuzlarında gezdirmeye başladı. Makyaj yapmasına mani olmak istiyordu. Genç kadın onu hafifçe iterek, Lütfen Patrick, dedi. Yapma, oyun oynayacak vaktimiz yok şimdi.
Ruth? Patrick birden ciddileşmişti.
Efendim >
Diyorum ki, bu gece partiye givmesek.
Neden?
Baş başa kalsak daha iyi olmaz mı?
Hayır Patrick gidelim. Senin dostlarını tanımak ’Stiyorum.
Sen nasıl istersen, Genç adamın huzursuz olduğu her halinden belli oluyordu. Öyleyse evleneccğinıizi bu gece açıklamayalım. Bunu öğrenince tebrik etmek bahanesiyle bizi hiç rahat bırakmayacaklardır.
özellikle senin gibi bir sevgiliyi kaybeden ka-dmlar hayal kırıklığına uğrayacaklardır değil mi?
Lütfen Ruth, dalga geçme. Ben çok ciddiyim.
Benden bir şey mi saklıyorsun Patrick?
Hayır, bunu da nereden çıkardın?
Ne bileyim, sanki bir şeyleri öğrenmemden korkuyor gibisin.
Genç adamın bakışları donuklaşmıştı. Dikkatle onun yüzüne baktıktan sonra, Yanılıyorsun Ruth, dedi. Hazırsan artık çıkalım.
Tamam geliyorum.
Arabaya bindiler. Patrick kullamyordu. Gidecekleri yer yakın olmasına rağmen o denli yoğun bir trafik vardı ki milim milim ilerliyorlardı. Fırsattan istifade eden genç adam ona partiye gelecek arkadaşlarından bahsediyordu. Bunların çoğu televizyon reya sinemadan adım duyduğu meşhur yıldızlardı. Ruth’un merakı giderek artıyordu. Bu gece Patrick’in renkli dünyasıyla tanışacaktı. Buna hem can atıyor hem de çekiniyordu.
Sonunda İspanyol stili bir evin önünde durdular. Muazzam bir bahçenin ortasına inşa edilmiş bu av Scott Hindley’in tüm zenginliğini gözler önüne seriyordu. Arabadan inip girişe doğru yürüdüler. Ruth hayran hayran etrafım seyretmek, ten kendini alamıyordu. Patrick’le kol kola ön kapıya yaklaştılar.

Ev sahibi onları büyük bir coşkuyla karşıladı. Ruth kendini rahatlamış hisse diyordu. Mr. Hindley çok cana yakın bir insandı. Genç kadının bu duygular: evin sahibesini görür görmez yok oldu. Bu hanım televizyonda Patrick'in yanındaki süslü sarışınlardan biriydi.

Lissa Hindley, Patrick'e doğru gülümseyerek gelirken birden Ruth'u fark etti. Gülümsemesi dudaklarında donmuştu. Buz gibi bakışlarla genç kadını tepeden tırnağa inceledi. Onu gördüğüne hiç memnun olmamıştı, bunu da açıkça belli ediyordu. Patrick ona kendisini tanıttığında dahi yemyeşil gözlerinin ifadesi değişmedi.

Ah, tabii. Siz şu kitap yazmaya çalışan öğretmensiniz, diye mırıldandı. Onu küçümsediğini ortaya koymak için elinden geleni yapıyordu. Ne iyi etti de Patrick sizi de getirdi.

Doğrusunu istersen Lissa, diye Patrick lafa karıştı. O gelmek istemeseydi ben de gelmeye, çektim. Bunları söylerken Ruth'a bakıp tatlı tatlı gülümsedi.

Çok hoş bir iltifattı ve genç adam onun hak-kmdaki duygularım çok açık ortaya koymuştu. Ruth, Lissa Hindley'in gözlerinin kısıldığım fark •etti. Genç kadın öfkesini nereden çıkaracağım bilemiyor gibiydi. Acaba Patrick'le aralarında bir şeyler olmuş muydu ya da en azından Patrick ona ümit vermiş miydi? Ruth hemen bu düşüncelerden uzaklaştı. Bu gece çok güzel geçmeliydi.

Patrick onu Lissa'nın yanından uzaklaştırarak diğer arkadaşlarıyla tanıştırdı. İlk bir, iki saat çok neşeli geçti. Zamanın nasıl ilerlediğini anlamadılar bile. Kalabalık bir grupla terastaydılar. Ruth kendisine sorulan birkaç soruyu cevapladıktan sonra sessiz kalıp konuşulanları dinlemeyi tercih etmişti.

Konular öylesine basitti ki bu insanların böyle saçma sapan şeylere nasıl güldüğüne hayret ediyordu. En çok şaşırdığı da Patrick'in de aynı derecede bu konuya ilgi göstermesiydi. Kim kimi aldatmış, kimin karısı kimle çıkıyormuş? Aşk hayatları nasılmış? Genç kadın bunaldığını hissetmeye başlamıştı. Artık bir an önce otele dönmek istiyordu. Hiç hoşlanmadığı insan tipleri içinde kalmıştı. Ne yapacağını, buradan nasıl kurtulaea. ğım düşünürken arkasından, Tanrım kimi görüyorum, diye birinin bağırdığım duydu.

Herkes konuşmayı bırakmış, sesin sahibine bakıyordu. Gelen Rex Thorton'du. Gülerek yanlarına geldi. Patrick'in karşısında durup, Hâlâ çok yakışıklısın dostum, bunun sırrını bana anlatmayacak mısın? diye konuşmaya başladı, iki erkek sarılıp öpüştükten sonra Rex'in bakışları Ruth'un üzerinde dolaşmaya başladı. Onu beğendiği açıkça belli oluyordu.

Patrick, Yavaş ol, diyerek onun hayran bakışlarını Ruth'dan uzaklaştırdı. O benim. Ruth, sana Rex Thorton'u tanıştırayım, sakın onun sana daha fazla yaklaşmasına izin verme.

Rex, Ruth mu? deyip eğilip onun elini öptü. Avustralya’da şu sıralar çok meşhur bir film yıl-<bzıyd' Yakışıklı bir erkek olduğu inkâr edile-meyeceK bir gerçekti.

Genç kadın, Devlin, Ruth Devlin, diye kendini tanıttı.

Ne şanslısın Patrick. Bu harika hanımı nereden buldun?

Rex, ona asılmamanı söylemiştim.

Peki, peki son partiden bu yana neler yapıyorsun?

Bildiğin gibi. Sahi Rex o akşamki halin neydi?

- Oh, hiç sorma. Cannes’daki partiden sonra beni uçağa bindirmişler. Nasıl olduğunu hiç hatır-lamıyorum. Ayıldığımda pasifik'in üstünde uçuyordum.

Patrick buna kahkahalarla güldü. Bundan cesa-let alan Rex yeniden Ruth’a takılmaya başladı. Durmadan konuşuyordu. Bu adamı tanımıyor sun sen Ruth. Ne hınzırdır o bir bilsen. Seni benim için uyrrdığına filan bakma. Aslında ikimiz icin karşılaştırsan ben onun yanında kuzu gibi kalırım.

Rex’jjı bu sözleri orada bulunan herkesi güldürdü. Ruth da güldü, ama bu tanım hiç hoşuna gitmemişti. Patrick’e artık gitmek istediğini söyleyeceği sırada Scott Hindley yanlarına geldi. Pat. mck’i yanına çekip bir şeyler söyledi. Genç adam Ruth’a dönüp, Kusura bakma hayatım Kitabım hakkında konu imamız gereken bir iki şey var. Hemen dönerim, dedi. Benimle gelmek ister misin?

Yo, hayır sen git. Ben burada beklerim.

Patrick uzaklaşır uzaklaşmaz Rex yanma gelip oturdu. Bana kendini anlat, diye konuşmaya başladı.

Ruth bu adamdan hiç hoşlanmamıştı. Konuşmaya da niyeti yoktu. En iyisi suyu baştan kesmekti.

Laf oyunlarına hiç gerek yok Rex. Aramızda bir şey olamaz. Ben Patrick’i seviyorum.

Aman Tanrım. Bu ne sanakat. Onda bende olmayan ne ouldun?

Bilemem çünkü seni tanımıyorum.

Anlatmamı ister misin?

Sen bilirsin.

Dakikalar geçiyor, ama Patrick gelmiyordu. Rex de durmadan konuşuyordu. Açık açık kur yapıyordu. Sonunda Ruth daha fazla dayanamayıp Patrick’i aramaya karar verdi.

Üzgünüm Rex, mı kyajımı tazelemem gerek, diyerek ayağa kalktı.

Çök açıksözlüsün Ruth. Ama sana şunu söyleyeyim ki Patrick sana sadık kalmayacaktır. Boşuna vakit kaybediyorsun.

Genç kadın hızla oradan uzaklaştı. Rex’in söylediklerinde gerçek payı olabilir miydi9 Patrick çok farklı bir dünyanın insanıydı, çok çapkın biriydi. Fakat artık değişeceğine söz vermişti. O sadece Ruth’u seviyordu. Evleneceklerdi ve bu yapmacıklı insanlardan uzaklaşacaklardı. Salonda gözleri Patrick’i aradı, ama göremedf Scott Hindley konuklarıyla beraberdi,

ama Patrick ortada yoktu. İçine biı kurt düşmüştü, acaba genç adam neredeydi.

Tuvalete gidip makyajını yeniledi. Yeniden salona dönmek istemiyordu. Keşke bu partiye gelmeleri için ısrar etmeseydi. Vakit geçirmek için antrede oyalanırken Patrick'in secini duydu.

Genç adam kesik kesik konuşuyordu. Nefes nefeşeydi Ruth sesin geldiği tarafa yürüdü. Kapı hafif aralıktı. Gülerek kapıyı açtı ve içeri girdi. Gördüğü manzara karşısında donup kalmıştı,

Bir an kımıldamadan karşısında öpüşen çifti seyretti. Sonra hiç ses çıkarmadan dışarı çıktı. Salona girdi. Etrafındaki insanları görmeden yürüyordu. Karşısına çıkan garsondan hemen bir içki alıp bir di kişte içti. Alkolün karmcalaşmış beynine iyi geleceğini umuyordu. Lissa Hindley'le Patrick'in hali gözlerinin önünden silinmiyordu. Yanılmasına imkân yoktu. Genç adamm sarılması tamanryle arzulu bir erkeğinki gibiydi.

Ellerinden biri Li-sa'nm çıplak sırtında dolaşırken diğeri kalçala-nndaydı. Kadın 'se ona öylesine yapışmıştı ki, öpüşmelerini ikisinin de çok arzuladığı belliydi. Ruth ne yapacağım bilemiyordu. Hemen oradan kaçıp gitmeli miydi? Kendini bilmez bir halde yürürken Rex kolundan tutup, Onu bulabildin mi? diye sordu.

Ruth görmeyen gözlerle ona baktı. Cevap verecek hali bile yoktu, sanki beyni boşalmıştı.

Rex ondan ses çıkmayınca, Demek bulamadın,. diye konuştu. Bak bu benim işime yarar. Haydi tatlı şey, gel dans edelim.

Ruth'u kolundan tuttuğu gibi piste sürükledi.

Ritmik hareke ilerle dans ştmeye başladı. Genç kadın ister istemez ona ayak uydurup kendini kollarına bıraktı. İhanete uğramıştı, artık hiçbir şeyin önemi kalmamıştı.

Rex, Ona bağlanmakla hiç iyi etmemişsin, dedi. O tip erkekler tek bir çiçekle baharı geçirmezler.

Bu senin fikrin.

Fikir değil hayatım tecrüDe. Hem Patrick bir yabancı. Ben ise senin vatandaşınım. Senin için uygun bir avım, aym ormanda yaşıyoruz

Benim avlanmaya filan myetim yok.

Rex ona iyice yaklaşıp hareketlerini yavaşlattı. Emin imsin? diye kulağına fısıldadı. Beraber iyi bir ikili oluşturacağımızı sanıyorum.

Ruth yüzünü buruşturup onu kendinden uzaklaştırdı. Lütfen kendine ge'

Haydi Ruth, seni rüyalar âlemine- uçurmama izin ver. Genç kadını kendine çekip dudaklarım onunkilere yaklaştırdı.

Yeter Rex bırak artık.

Hayır Ruth, senin elimden 1 açmana izin vermeyeceğim.

Bu konuşma sürerken Patrick'ın, Kenuine gel Rex, diye bağırdığı duyuldu.

Rex genç cadını serbest bırakıp, Tamam dostum pes ediyorum, dedi ve onları yalnız bıraktı.

Patrick, Ruth’a sarılıp, Seni o adamın kollarında görünce çıldırdım, dedi. Sana hiç kimse sarılamaz. Sen benimsin.

Genç kadın avazı çıktığı kadar bağırmak istiyordu. Kalbi deliler gibi atıyordu. Bütün kanınır beynine çıktığını hissediyordu. Bu kendini bilmez yüzsüze haddini bildirmeliydi. Fakat burası yeri değildi. Susmayı tercih etti.

Patrick bu suskunluğu yanlış yorumlayıp, Tanrı aşkına, onun bir kadın avcısı olduğunu anla-yamadm mı? diye üsteledi.

Bence bu ikinizin ortak özeiliği.

Genç adam onun soluk, durgun yüzüne bakıp içini çekti. Özür dilerim, aptalca davrandım. Doğrusunu söylemek gerekirse ilk olarak bir kadım kıskanıyorum. Sana bağırmamam lazımdı.

Önemli değil, herhalde siz kadınlarınızı da ortaklaşa kullanıyorsunuz.

Bu ağır bir suçlamaydı. Patrick dans etmekten vazgeçip dikkatle ona baktı. Rex sana neler anlattı?

Gerçeği tabii ki.

Bunu tahmin etmeliydim, ama onlar geçmişte kaldı Ruth. Senden bir şeyimi gizlemedim, ne kadar hızlı bir yaşantım olduğunu biliyordun. Fakat artık hayatımda bir tek sen varsın.

Öyle mi? Güldürme beni Patrick. Dans etmek istemiyorum, bana sert bir içki getir.

Ruth ondan uzaklaşıp yün'meye başladı, ama genç adam kolundan yakalayıp durdurdu. Ne oldu sana Ruth?

Kıskanç âşık rolü oynamaya hiç hakkın yok.

Özür diledim ya, bir daha olmayacak söz veriyorum.

Sen kendi havandayken benim kuytu bir köşede oturup seni beklemem mi gerekiyor?

Tabii ki hayır.

Evlilikten beklediğin bu mu Patrick? Hızlı hayatma aynen devam edeceksin, dışardaki kadınlardan sıkılıp başını dinlemek istediğin zamanlarda ise evine dönüp benimle oyalanacaksın. Benim hayatım da senin yolunu gözlemekle geçecek.

Patrick hiç böyle bir çıkış beklemiyordu. Gözleri yuvalarından dışarı fırlamıştı. Ruth. Nasıl böyle konuşabilirsin? diye hayretle sordu.

Genç kadm dilinin ucuna kadar gelen sözcükleri geri yuttu. Böyle bir tartışmanın yeri değildi. Duygularını gizlemeyi tercih etti. Sert bir şeyler içsem iyi olacak, diye mırıldandı.

Nasıl istersen.

Beraber içeriye yürürken karşılarına bir kadm çıktı. Bu da televizyona gelenlerden biriydi.

Patrick, diye gülerek onlara yanaştı. Harika görünüyorsun. Kadın bir elini onun gömleğinin yakasından içeri sokunca Patrick, Çok içmişsin, diyerek onu kendinden uzaklaştırdı.

Daha saat on iki olmadı. Sonra görüşürüz.

Bu laflar bardağı taşıran son damla olmuştu. Bu sahnelere daha fazla dayanamayacaktı; Bunların hepsi yozlaşmış tiplerdi, hayat anlayışları Ruth’a çok ters geliyordu.

Ben gitmek istiyorum Patrick.

Şimdi mi?

Evet, hemen.

Patrick'in şaşkınlığı hemen yerini endişeye bıraktı. Neler olduğunu bana anlatmayacak mısın? diye sorarken sesi titriyordu.

Sen istiyorsan kal, eğlencene mani olmayayım. Arabanın anahtarını ver, ben yalnız gidebilirim.

Genç adam onun kararlı bakışlarım görünce daha fazla üstelemedi. Kapıya doğru yürümeye başladı. Neler olduğunu bilmiyordu, ama Ruth’ un çok kızdığı her halinden belli oluyordu.

Otele gelene kadar hiç konuşmadılar. Odalarına çıktıktan sonra da Ruth’un sessizliği devam etti. Patrick ona sarılıp gönlünü almayı denediy-se de genç kadm kollarından sıyrılıp uzaklaştı. Gardırobu açıp bavulunu indirdi. Eşyalarım gelişi güzel doldururken Patrick, Ne yaptığını sanıyorsun? diye patladı.

Evime dönüyorum, ait olduğum yere. Seninle evlenmeyeceğim.

Genç adamın yüzü bembeyaz olmuştu. Odanın öbür ucuna yürüdü ve dönüp, Nedenini sormaya hakkım vardır herhalde, diye mırıldandı.

Tabii ki sorabilirsin ve cevabım sadece, seninle hayatımı paylaşmak istemiyorum, olacaktır.

Patrick derin bir nefes alıp, tuttu. Öfkesini kontrol etmeye çalışıyordu. Neden fikrini değiştirdin, öğrenebilir miyim?

Seninle evlenmemiz büyük bir hata olacaktı. Öylesine farklı dünyaların insanlarıyız ki. Sen o partideki kokuşmuş yaşama alışmışsın.

Ne demek bunlar Ruth?

Benimle vakit kaybetmene gerek yok. Sen eğlencene bıraktığın yerden devam et.

O partiye gitmeyi isteyen şendin, ben değil. Bence bu gece orada olmanın hiçbir özelliği yoktu.

Ya, öyle mi? Demek özelliği yoktu. Senin hareketlerine tıpatıp uyuyor bu laf. Tüm o anlamsız konuşmalar, hareketler, açık saçık fıkralar ve öpüşmeler. Yoksa onların da bir anlam ifade etmediğini mi söyleyeceksin bana?

Patrick donup kalmıştı. Ruth ise zafer kazanmış bir kumandanın gururunu taşıyordu. Lafı tam yerine oturtmuş, onu can alıcı yerinden vurmuştu. Eşyalarını toplamayı bitirip bavulunu kapadı. Kapıya doğru yürürken genç

adam onu durdurup, Bir yere gidemezsin Ruth, dedi. Bu konuyu açık açık konuşacağız. Şimdi aşağıya söyleyeyim de bize içki göndersinler.
Ruth bavulunu bırakıp hemen yanındaki koltuğa oturdu. Bütün vücudu titriyordu. Partide yaşadığı şok şimdi tesirini göstermeye başlamıştı. Hiç itiraz etmeden içkinin gelmesini bekledi. Patrick'in ona uzattığı kadehi aldı ve bir dikişte bitirdi. Alkolün hızla damarlarında dağıldığım ve içini ısıttığını hissetti.
Genç adam, Lissa Hindley'le öpüşmemi kastediyorsun herhalde? diye sordu.
Ruth hiç cevap vermeyip kadehini yeniden doldurması için ona uzattı.
O öpüşme benim isteğimle olmadı Ruth. Bitmiş bir hikâyeydi, ama o devam etmesini istiyordu. Son bir koz olarak bana karşı dişiliğini kullandı. O öpüşle beni baştan çıkarabileceğini düşündü.
Aman ne inandırıcı.
Lütfen Ruth ne yapmalıydım? Onu tokatlayıp kendimden uzaklaştırmamı mı isterdin? Ona her şeyin bittiğini söyledim, o öpüşle bile fikrimi değiştiremedi inan bana.
Hiç de öyle zorla öpüşüyormuş gibi bir halin yoktu.
Lütfen Ruth, abartıyorsun.
Abarttığım filan yok. Gözlerimle gördüm, kadına sımsıkı sarılmıştın. Hiç veda busesine benzemiyordu. Sonra o Kate midir nedir? Eğer ben orada olmasaydım ona da Noel öpücüğü verecektin değil mi? Sizin dünyanızda bunlar masum kaçamaklar. Önüne çıkan her kadını öpebilirsin, hiçbirine hayır demezsin, öyle mi Patrick?
Ama Ruth bu bir Noel partisiydi.
Bu önüne her çıkanla hararetle öpüşmen için yeterli bir sebep mi?
Noel partisindeki samimiyeti böylesine ters yorumlamana hiç gerek yok. Hayatımdaki tek kadın sensin. Seni seviyorum.
Olaıbilir, ama ben seni istemiyorum.
Bu sözler genç adamı tokat yemiş gibi sarstı. Koltuğa oturup, Çok sinirlisin Ruth, onun içirt böyle konuşuyorsun, diye konuştu. Yüzü sapsarı olmuştu.
Seni Lissa'yla öpüşürken gördükten sonra oradan kaçtım ve salona girdim. Aptal gibiydim, sanki her yerim uyuşmuştu. O sırada Rex beni kolumdan tutup piste' sürükledi. Onunla dans ederken hâlâ biraz önceki şoku yaşıyordum. Oysa sen gelip kıskanç erkek rolleri oynadın, hem de Lis-sa'nın kollarından sıyrıldıktan hemen sonra. Ben sem devamlı başka kadınlarla paylaşarak yaşayamam Patrick.
Lütfen bekle, açıklayayım. Lissa...
Hiçbir şey duymak istemiyorum.
Mantıklı ol yalvarırım.
Ruth cevap vermeyince Patrick konuşmaya devam etti. Onu durdurabilmek için yapmak zorundaydım Eğer onu öpmezsem rezaıet çısara-cağını

söyleyerek beni tecdit etti. Gerçekten de bunu yapardı, rezilin biridir, inan bana.

Anlıyorum, onu kızdırmak yerine beni kızdırmayı tercih ettin.

Lütfen, bu kadar kırıcı olma. O beyinsiı sarışını başımdan savmaya çalışıyordum. Aramızda ciddi bir şey hiçbir zaman olmamıştı zaten. Cannes'daki partiden sonra otelde gece odama geldi ve bana kur yaptı. O gece onunla beraber oldum, işte hepsi bu. Şimdiki aklım olsa onu odamdan kovardım, ama bunlar hep geçmişte kaldı. Anlamıyor musun?

Hayır, anlamıyorum. Sen bol sevgiliye alışmışsın. Bir gün şu sarışınla öbür gün şu esmerle. Çok çekici bir erkeksin ve tek meziyetin bunu kullanarak kadınlan tuzağıı 'd düşürmek. Beni de hayatındaki sayısız metreslerinden biri yapmana izin vermeyeceğim.

Patrick kalkıp onun yanma geldi. Ellerinder tutup ayağa kaldırdı. Ruth kendini saran güçlü kollardan kurtulmak için çırpındı, ama genç adam, Gitmene izin vermeyeceğim, diyerek onu kendine çekti.

Hiçbir yara-ı yok, ömrünün sonuna kadaı beni böyle tutamazsın. Bıraktığın an seni terk edeceğim.

Ruth sana ihtiyacım var, beni bırakma.

Bu yalvarış genç kadının öfkesini biraz yatıştırır gibi oldu. Dayanma gücü yavaş yavaş yok oluyordu. Acaba gerçekten doğru muydu bu? Ona ihtiyacı var mıydı? Patrick dudaklarını saçlarında gezdiriyordu. Bir eliyle çenesini tutup başım kaldırdı, gözlerinin içine baktı. Sadece seni seviyorum, inan bana. Hayatımda bir tek sen varsın.

Ruth, Sadece etrafta başka kadınlar olmadığı zaman, diye içini çekti. Ona inanmak istiyordu, ama mantığı inanmaması için onu zorluyordu. Gözleri yaşlarla dolmuştu.

Ruth, sana yemin ederim...

Sus lütfen konuşma.

Patrick onu dinleyip sustu. Dudaklarını onunkilere yanaştırdı. Genç kadın uzaklaşmak istediyse de yapamadı. Dudaklarının onunkilere değdiğini hissettiği an olanların hepsini unuttu. Sanki içindeki ateş yeniden körükleniyordu. Taşlaşmış duyguları yeni bir kıvılcımla kıpırdanıyordu. Ellerinin teması aklını başından aldı ve kendini onun kollarına bıraktı.

Patrick kulağına, Seni seviyorum, seni seviyorum, diye fısıldadıkça içinin eridiğini hissediyordu. Ona inanmak istiyordu. Onu arzuluyordu, içindeki açlığı bastırmaya çalışmak boşunaydı. Pat. rick'in elini çıplaJk sırtında hissedince bir an gözünün önüne Lissa geldi. Aynı el biraz önce de onun sırtını okşuyordu. Hırsla genç adamı iterek kendinden uzaklaştırdı. Kendini kaybetmişti, öf: kesini kontrol edemiyordu. Gerçekler yeniden su üstüne çıkmıştı. Seni ahlâksız zampara, diye bağırırken bir yandan da elbisesinin fermuarını çekiyordu.

Genzinden garip bir ses yükseldi, gözyaşları yağmur gibi yanaklarından süzülüyordu. Güçlükle yutkundu, sanki söylemek istediği kelimeleri bulamıyor gibiydi. Beni bu yolla kandıra-bileceğini düşündün değil mi? Şu zavallı aşka susamış kadım kendi taktiklerimle çılgına döndürür, istediğimi yapanm dedin değil mi?

Hayır

Patrick ona sarılmak için uzandı, fakat Ruth onun suratına tokadı yapıştırdığı gibi, Benden uzak dur, diye bağırdı. Genç adam hiç beklemediği bu tokatla sendeleyip geriledi. Gözleri hayretten kocaman açılmıştı. Tann aşkına Ruth, kendine gel, diye bağırdı.

Dokunma bana, seninle evleneceğimi düşünüyorsan yanılıyorsun. Bir haftadır bulutların üzerinde geziniyordum, şimdi ayaklarım yere bastı. Bir daıha asla senin tuzağına düşmeyeceğim. Bir kadını mutlu etmeyi çok iyi biliyorsun, ama bu evlilik için yeterli değildir. Eğer böyle düşünü, yorsan beş para bile etmez bir alçaksın demektir. Ne yaparsan yap, ne dersen de beni durduramazsın gidiyorum.

El çantasını açıp anahtarını ararken onların Patrick'te olduğunu hatırlayıp ona döndü. Elini uzattığı anda parmağında parıldayan yüzüğü fark edip onu da çıkardı ve masanın üstüne attı. Patrick başını iki elinin arasına almış oturuyordu, ağlamaklı bir sesle, Gitme Ruth, diye yalvardı. Onun bu zavallı hali Ruth'u bir an durdurdu, acaba ona bir şans daha tanışa mıydı? Fakat hemen kendim toparladı, artık orada kalmasının bir anlamı yoktu. Er veya geç ayrılacaklardı, en iyisi yol yakınken olmasıydı. Hiç değilse daha az acı çekerdi.

Üzgünüm, ama gitmek zorundayım.

Beni sevdiğini söylemiştin.

Bu laflar bir bıçak gibi yüreğine saplanmasına rağmen serinkanlılığını korumayı başardı. Ben bir rüya gördüm. Zihnimde yarattığım bir hayali sevmişim. Artık uyandım ve senin hayatına ayak uyduramayacağımı biliyorum. Lütfen arabanın anahtarını ver de gideyim.

Hayır, gitmene izin vermeyeceğim.

Ruth, Hiç yararı yok, anahtarları vermesen de gideceğim, deyip kapıya yürüdü. Tam çıkarken aynadaki görüntüsünde boynunda parıldayan gerdanlık gözüne ilişti. Klipsini açmaya çalışırken Patrick'in, Hayır, çıkarma onu, diye bağırması onu durdurdu. Bu kadar gitmek istiyorsan git. Al anahtarlarını.

Bu gerdanlığı istemiyorum.

Benim için artık bir anlam taşımıyor. Bunları söylerken genç adam öfkeyle ayağa fırladı. Seni hatırlatacak hiçbir şey bırakmanı istemiyorum. Haydi çık git şimdi. Sakin yuvana dön. Hiç hata yapmayan dostlarının yanına git.

Ruth böylesine bir çıkış beklemiyordu. Şu ana kadar hep kendisi bağırmıştı, ama Patrick alttan alıp onu ikna etmeye çalışmıştı. Anahtarları alıp .dışarı çıktı. Kapıyı kapamadan bir kere daha dönüp arkasına baktı. Sen hata

yapmadın Patrick, alıştığın hayatı yaşamaya devam ettin. Asıl ben hatalıyım. Elveda.

Arabasına bindiği gibi otelden uzaklaştı, ajna biraz sonra yolun kenarına çekip durdu. Hıçkırıklarla sarsılıyordu, başını direksiyona dayayıp katılırcasına ağlamaya başladı. Büyük bir hayal kırıklığına uğramıştı. Çektiği acı yüreğini kasıp kavuruyordu. Bir süre sonra sakinleşti. Gözyaşları dinmişti, ama kalbi hâlâ kanayan bir yaraydı. Yol bir türlü bitmek bilmiyordu. Güçlükle direksiyona hâkim olabiliyordu.

Sonunda evine vardı. Burası onun sığınağı, yuvasiydi Orada kimse ona bir zarar veremezdi. AralVvadan inip içeri girdi, doğruca yatak odasma geçti. Aynada yüzüne baktı. Sanki birkaç saat içinde on yıl ihtiyarlamış gibiydi. Boynundaki gerdanlığı hırsla çekip bir çekmeceye attı. Onu görmeye tahammülü yoktu, Patrick'i hatırlatan her şeyi çok etmeliydi. Elbisesini çıkarıp yatağına girdi. Sinirden bütün vücudu titriyordu. Battaniyeler. boğazına kadar çekip yüzünü yastığa gömdü. Uyumak istiyordu, sadece uyumak. Her şey bitmişti, yine yalnızlığıyla baş başa kalmıştı.

Bölüm Dokuz

Ruttı hamileydi. Doktora gitmeden de şüphelen-mişti, ama tahliller kesin olarak gebe olduğunu kanıtlamıştı. Buna inanmak çok zordu. Kader ona kötü bir oyun oynamıştı. Patrick'in, 'Bir ai-, lem olmasını isterim,' diye konuştuğunu hatırlayınca çaresizliği daha, da büyümüştü. Bir an hemen ona haber vermeyi düşündü, kimbilir ne kadar sevinirdi. Fakat Patrick'in dünyasında bir çocuğa yer yoktu. Onun renkli yaşamından uzaklaşıp bebek büyütmesini beklemek aptallık olurdu. Bunları hatırlayınca onu aramaktan vazgeçti. Zaten ayrılırken ağzına ne geldiyse söylemiş ve onu kırmıştı Patrick'in onu görmek isteyebileceği bile şüpheliydi. Herhalde ona gidip hamile olduğunu söylese en ağır hakaretleri sıralayıp onu evinden kovardı. Belki bir zamanlar gerçekten kendisini sevmişti, ama artık bu sevgi maziye gömülmüştü.

Sonunda kararını verdi. Bebeğini doğuracak ve tek başına büyütecekti. İlk iş olarak okuldaki görevinden ayrıldı. Arkadaşlarına bundan sonra vaktim sadece yazacağı kitaplara ayıracağım söyledi.

Hamileliğinden kimseye bahsetmedi. Patrick' le ilgili her anıyı kendine saklıyordu. Hayatımn o bölümünü kimseyle paylaşmak istemiyordu.

An-nesi ve babasıyla bile ayrılma nedenlerini konuş-mamıştı. Onu hiçbir zaman anlayamazlardı. Ne Patrick'i ne kadar sevdiğini, ne de bu ilişkinin bitmesiyle ne kadar yaralandığını kabul etmek istemezlerdi.

Ruth yine her zamanki olağan zilyaretlerini yapıp annesini ve babasını görüyordu, ama onların bakışlarındaki sorular bu görüşmelerdeki eski sevecenliği silip götürüyordu.

Birkaç hafta sonra Ruth arkadaşlarıyla görüşmekten de vazgeçt. ve evine kapandı. Aslında bu ev de onu artık rahatsız ediyordu, çünkü her yer

Patrick'in anılarıyla doluydu. Onun çocuğunu ta sıyordu ve işin kötüsü hayali bir an için bile olsa gözlerinin önünden gitmiyordu. En iyisi bura lardan uzaklaşmaktı. Kitabı için tek bir satır bile yazamamıştı. Her an ağlamaya hazır bir robot gibi evm içinde dolaşıp duruyordu. Daha doğuma altı ay vardı ve bu süreyi evinde geçirmesi hem bebek açısından hem de kendi açısından iyi olmayacaktı. Anılardan uzaklaşıp doğumu yapa, na kadar başka bir yerde yaşamaya karar verdi.

Paskalya tatilinde Jirrong'a gitti. Anne ve ua-bası gelmesi için çok ısrar etmişlerdi. Ne zamandır cnu görmemişlerdi ve kızlarının durumuna çok üzülüyorlardı. Ruth yolda gerçeği onlara an-latmaya karar verdi. Hamile olduğunu onlardan artık saklayamazdı. Eve vardığında yine her zamanki sıcak ilgiyle karşılandı. Tuffy bile kuyruğunu sallayarak ona hoş geldin diyordu. Genç kadın sakin görünmeye çalışıyordu, yol boyu konuşacaklarım zihninde toparlamıştı. Fakat şimdi söze nereden başlayacağını bilemiyordu. Sonunda yemekten sonra konuşmaya karar verdi.

Annesi her şeyi çok özenerek yapmıştı. Yemeklerin hepsi çok lezz itlij di. Sofrada havadan su. dan konular konuşuldu. Daha sonra kahvelerini içerken babası, Ruth, yavrum eve döneli üç ay oluyor, diye konuya giriverdi. Çok acı çektiğini biliyoruz, ama bize neler olduğunu anlatmazsan sana yardım edemeyiz.

Çok bitkin görünüyorsun, diye annesi lafa karıştı. Kendine hiç bakmıyorsun. Görevinden de istifa ettin, neler oluyor Ruth? Sen dayanıklı bir insandın, oysa şimdi kendini hepten bıraktın. Bir süre gelip bizimle kalmaya ne dersin? Senin için bir değişiklik olur.

Ne kadar iyi insanlardı. Onların bu sevecenli, ğine karşılık kendisi onlara ne vermişti ki? Gözlerine dolan yaşların boşalmasına güçlükle engel olabiliyordu.

Babası, Hayatını istediğin şekilde sürdürürsün. Seni tamamiyle serbest bırakırız, dedi.

Ruth başını iki yana sallayıp, Ben gidiyorum, dedi. Anne ve babasının bakışlarındaki paniği fark edince hemen ekledi. Blue Mountains'a gidiyorum, değişiklik benim için iyi olacak.

Babası, Tatile gidiyorsun demek. Tabii bunu iyi düşünmüşsün. Evinden uzaklaşırsan kendine gelirsin.

Bu bir tatil sayılmaz baba. Uzun bir süre orada kalmayı düşünüyorum. Bir ev kiralayacağım ve yılın geri kalan bölümünü orada geçireceğim.

Fakat Ruth, diye annesi itiraz etti. Orası birkaç ay sonra çok soğuk olur.

Gitmek zorundayım anne. Bir bebek bekliyorum. Doğum eylül ayının sonlarında olacak. Genç kadın nihayet gerçeği onlara söylemişti.

Annesi, Oh, hayatım, derken onun gözlerinden süzülen yaşları görünce hemen yanma oturup ona sarıldı. Eliyle saçlarını okşarken ne söyleyeceğini bilmiyor gibiydi. Ruth artık kendini tutamıyordu, hıçkırarak ağlamaya

başladı. Bir süre sonra sakinleşmişti. Gözyaşlarını eliyle silip, Sizi üzmek istemezdim anne, diyebildi. Merak edilecek bir şeyim yok, fakat yardımına ihtiyacım var.

Yaşlı kadın, Tabii hayatım, diye konuştu. Bu arada hiç sesini çıkarmadan onları seyreden kocasına 'Sen karışma,' der gibi bakmayı da ihmal etmedi. Ne yapabiliriz sen onu söyle. Sana her türlü yardımı yapmaya hazınz.

Ruth neler düşündüğünü anlamak ister gibi babasına baktıktan sonra bakışlarım annesine çevirdi. Hamileliğimin son zamanlarında gelip doğuma kadar benimle kalmanı istiyorum.

Yavrum burada kalsan olmaz mı? O kadar uzağa gitmene ne gerek var?

Yalnız kalmak istiyorum anne.

Babası boğuk bir sesle konuşmaya başladı. Patrick Hagan'la bu konuyu konuştun mu?

Genç kadın başını sallayıp, Hayır, dedi.

Neden?

Lütfen Martin, sırası değil, diye annesi müdahale etti.

Ne demek sırası değil Joyce. Bebeğin babası, nın kim olduğunu gayet iyi biliyoruz. Ruth sadece onunla beraber oldu.

Lütfen baba, daha fazla ısrar etme. Patrick'e söylemeyeceğim.

Martin Devlin yumruğunu masaya indirirken, Ne demek söylemeyeceğim. O kendini beğenmiş züppeye sorumluluklarını hatırlatman lazım, diye bağırıyordu. Yaşlı adam kontrolünü tamamiy-le kaybetmişti. En azından çocuğunun olacağını bilmeli. Sana çektirdiği bunca acıya dayanamıyo. rum.

Martin, lütfen susar mısın?

Yaşlı adam karısına ters ters bakıp sustu.

Ruth, Bebek için onun kadar ben de suçluyum. Aslında onu terk eden ben olduğuma göre bebeğin tüm mesuliyetinin bana ait olması gerek. O benimle evlenecekti, fakat ben istemedim. Beni fikrimden caydırabilmek için her şeyi yaptı hatta yalvardı bile. Fakat ben onu dinlemedim. Şimdi ondan bir şey istemeye yüzüm yok. Bu yüzden lütfen bu konuyu burada kapatalım ve bir daha açmayalım.

Annesi, Onu çok sevmiştin değil mi Ruth? deyince kalbine bir bıçak saplanır gibi oldu. Aylardır kaçmaya çalıştığı gerçekle yüz yüze gelmişti. Doğruydu, onu çok sevmişti ve hâlâ da seviyordu. Birlikte geçirdikleri o birkaç günü hiçbir zaman unutmayacaktı. Ne kadar mutluydu, keşke o partiye hiç gitmemiş olsalardı. Acaba ona karşı çok mu gaddarlık etmişti? Belki de gerçekten Lissa onu zorlamış ve rezalet çıkarmakla tehdit ederek öpmüştü. Anılar bıibiri sıra gözlerinin önünden bir film şeridi gibi geçti. Şimdi hepsi çok uzaklarda kalmıştı. Başım kaldırıp annesine baktığında yaşadığı hayal kırıklığı gözlerinden okunuyordu.

Artık boşver anne. Hepsi geçmişte kaldı. Bebeğimi doğuracağım ve tüm hayatımı ona adayacağım. Kaybettiğim yavrumun yerini o dolduracak. Haftaya buradan ayrılmayı düşünüyorum.
Anne ve babası sonunda onun dediğini kabul etmek zorunda kaldılar. Aslında kızlan için çok endişeleniyorlardı, ama bunu açık açık belirtmeye de çekiniyorlardı. O haftayı hep beraber geçirdiler, Ruth'un hazırlanmasına yardım ettiler. Genç kadın yola çıkmadan onlara devamlı yazacağına dair söz verdi. Telefonlu bir ev bulabilirse sik sık konuşmak da mümkün olurdu.
Katoomba, Blue Mountains'ın turizm merkeziydi. Ölü sezon olduğundan her yer boştu. Ruth sonunda istediği gibi bir yer buldu. Küçük ev ağaçlarla kaplı bir vadiye bakıyordu. Vadinin iki yanı sarp kayalıklarla çevrilmişti. Manzara Tergola' daki evinden çok farklıydı. Zaten kendisi de özellikle farklı olmasım istemişti.
Yerleşmesi uzun sürmedi. Bir süre sonra normal yaşantısına yeniden kavuşmuştu. Kendine çök dikkat ediyordu, günde beş saatten daha fazla çalışmamaya özen gösteriyordu. Kalan boş vaktini ise yürüyüşle geçiriyordu. Burada tabiat öylesine güzeldi ki. Dağ havası yıpranan sinirlerine iyi gelmişti. Sanki tüm problemlerini Tergola'da bırakmış gibiydi.
Sıcak günler yavaş yavaş yerini ılık yağışlı günlere bıraktı. Ruth hayatında ilk olarak bir elektrikli battaniye satın aldı. Giysilerinin de ince olmamasına özen gösteriyordu. Ailesiyle devamlı mektuplaşıyordu. Onlara sürekli iyi olduğunu, kendisini merak etmemelerini yazıyordu. Gerçekten iyiydi, bebeğine bir şey olmasın diye kendine çok iyi bakıyordu. Bu betoek onun için çok şey ifade ediyordu.
Patrick hakkındaki düşünceleri de çok değişmişti. Biraz daha hoşgörülü olabilseydi şimdi sevdiği insanla beraber olacaktı. Yavrularının doğumuyla mutluluklan daha da güçlenecekti. Patrick onu sevmişti, gerçekten evlenmek istiyordu. Yoksa o bir haftayı yaşayamazlardı. Her şey olağanüstüydü. Bu ancak aşkın o sihirli büyüsüyle olabilirdi. Fakat Patrick'in bir haftada değişmesini beklemek çocukluktan başka bir şey değildi. 'Lissa'yla öpüşmemin hiçbir anlamı yoktu,' derken doğruyu söylüyordu. O zaman ona inanmamıştı, ama şimdi inanıyordu. Patrick için o zamana kadar kadınlar hep vakit geçirilecek oyuncaklar olmuşlardı. Eline geçen fırsatları değerlendirmekten geri kalmamıştı. Böyle bir insamn hemen sadık bir âşık olması beklenemezdi.
Evet, Patrick onu gerçekten sevmişti. Ayrıldık, lan gece nasıl yalvardığını hâlâ dünmüş gibi hatırlıyordu. Yüzü bembeyaz olmuştu. Ruth onun söylediklerini dinlemek bile istememişti, ama o akşam çok yanlış davrandığını şimdi kabul ediyordu. Nasıl böylesine aptalca davrandığına şaşıyordu, ama iş işten geçmişti. Söylediği onca hakaret genç adamı kendisinden nefret ettirmişti. Saçma gururu yüzünden aralarındaki temiz aşkı yok etmişti.

Patrick o geceden sonra onu bir daha aramamıştı. Belli ki onu tamamiyle hayatından silip atmıştı. Ruth onun, Seni hatırlatacak hiçbir şey istemiyorum, diye bağırmasını hatırlayınca tüyleri diken diken oldu. Acaba şimdi nerede ve ki-minleydi? Mutlaka hayatında başka kadınlar vardı, aksini düşünmek bile gülünçtü. Onun gibi bir kazanova kadınsız yaşayamazdı. Yine o renkli, hızlı yaşamına dönmüş olmalıydı.

Pekiyi ya kendisi? Acaba onun hayatında bir başka erkek olacak mıydı? Hayır, kesinlikle hayır. Bunu hayal bile edemiyordu. Yaşamma yiıje.._ yalnız olarak devam edecekti. Patrick'i tanıyana kadar nasılsa, yine öyle olacaktı. Fakat bu sefer yanında bebeği de olacaktı. Tüm sevgisini ona verecek, sadece onun için yaşayacaktı. Bebeği düşününce heyecanlandı. İlk önceleri hamileliğini Tanrının onu cezalandırması olarak düşünmüştü. Oysa artık bunun bir lütuf olduğunu biliyordu. O minicik yaratık hayatım değiştirecek, bambaşka bir gelecek yaratacaktı. İçinde hareket ettiğini hissettiğinde yüreği kıpır kıpır etti. Ellerini kamının üstünde gezindirip içinde büyüyen varlığı hissetmeye çalıştı. Patrick artık yanında değildi. Bir daha da asla olmayacaktı. Fakat bebeği onundu ve her zaman yanında olacaktı.

O gün kitabım bitirip Clive'e postaladı. Hamileliğinden bahsetmedi, sadece kendisini hiçbir şey için rahatsız etmemesini, tatilde olduğunu mektubunda belirtti. Kitabın basım işleri için tüm yetkiyi ona veriyordu. Clive'in bunları tek başına halledeceğinden emindi.

Artık düşünecek hiçbir şeyi kalmamıştı. Bebeği için hazırlık yapmaya başlayabilirdi. Şimdi sadece çok gerekli olan giysileri almaya özen gösterdi. Asıl eşyaları Tergola'ya döndüğünde alacaktı. Karyola yerine küçük bir sepet beşik aldı. Eve giderken taşınması daha kolay olurdu.

Bebeğin cinsiyetini hiç merak etmiyordu, ama içinden bir ses oğlan olacağını söylüyordu. David' in doğumu gözlerinin önünden geçti. O sıralar ne kadar mutluydu. Bebeğini kollarına aldığı anda acaba yine o kadar mutlu olabilecek miydi? Hamilelik süresi artık dolmuştu, gün saymaya başlamıştı. Annesi de yanma gelmiş, onu hazırlamaya çalışıyordu.

Şu son günler kâbus gibi geçmek bilmiyordu. Annesinin küçük bir çocukmuş gibi üstüne titremesi de genç kadım çileden çıkarıyordu. Neredeyse onu çağırdığına pişman olacaktı. Fakat doğum sancılan başladığında onun, yanında olduğuna şükretti. Eylülün yirmi sekizinde oğlu dünyaya geldi. Onu kucağına verdiklerinde gözyaşlarına hâkim olamadı. Simsiyah saçlan kıvır kıvırdı. Bebeği bağrına bastığında, 'Keşke Patrick de burada olabilseydi,' diye düşündü. 'Kim bilir oğlunun doğumu onu ne kadar mutlu ederdi.'

Doktor onun gözyaşlannı yanlış yorumlayıp, Merak etmeyin Miss Devlin, dedi. Çok sağlıklı bir bebek. Size hiçbir problem çıkarmayacağından eminim.

Haklısınız doktor, ne kadar şirin değil mi? Ruth bebeği görür görmez sevmişti. Onun varlığını hissetmek ne güzel bir duyguydu.

Ona Andrew adını verdi. Her şeyiyle kendi ilgileniyordu. Yediriyor, içiriyor, temizliyor, gezdiriyordu. Sabahtan akşama kadar onunla uğraşıyordu. Onu kucağına her alışında Patrick'i hatırlıyordu. Doğumdan sonra babası da oraya gelmişti. Kan koca kızlarını mutlu edebilmek için çırpınıp duruyorlardı. Ruth kendini dış dünyadan koparmış gibiydi. Sanki sadece oğlu için yaşıyordu. Andrew'den baŞka hiç kimse onu güldü-remiyordu. Doktor bunun doğum sonrası çoğunlukla karşılaşılan bir durum olduğunu söylemişti, ama onla: gerçeğin bu kadar basit olmadığım biliyorlardı.

Bir gün bebeğim uyuturken babası odasına geldi. Onun gözyaşlarını fark ettiğinde daha fazla dayanamayıp, Neyin var hayatım? diye sordu. Şu yaşlı babana derdini anlatmayacak mısın? Martin Devlin uzanıp kızının elini avcunun içine aldı. Ruth hıçkırıklarla sarsıldı. Başım babasının omzuna dayayıp ağlamaya başladı.

Oh, baba, diye haykırdı. Andrew'a bir baksana.

Nesi var kızım? Gayet sağlıklı, güzel bir çocuk. Kızının ne demek istediğini anlamamıştı.

Ruth çaresizlikle başım salladı. O Patrick'in bir kopyası baba. Ona her baktığımda Patrick'i hatırlıyorum. Doğumdan sonra hayatımda sadece bebeğim olacak sanıyordum, fakat Patrick'i unutamıyorum.

Martin Devlin birden ne diyeceğini toparlaya-madı. Kızından böyle bir itiraf beklemiyordu. Patrick Hagan'ı tamamiyle unuttuğunu sanıyordu. Oysa gerçek bambaşkaydı. Andrew'u alıp beşiğine yatırdı. Ruth'un sakinleşmesini beklerken hiçbir şey söylemedi. Hıçkırıkları kesildiğinde, Yavrum, Patrick Hagan şu an senin için ne ifade ediyor? diye sordu.

Ruth başım sallayıp konuşmak istemediğini belirtti.

Haydi kızım, ben senin babanım. Duygulara ne olursa olsun kabul edeceğim ve kırıcı konuşmayacağım. Fakat meseleye açıklık getirmemiz şart. Onu seviyor musun, nefret mi ediyorsun bilmek zorundayım.

Onu hâlâ seviyorum baba.

Martin Devlin bir an düşündükten sonra, Onun hakkında yanılmadım değil mi Ruth? diye sordu.

Genç kadın başıyla babasını onayladı. Şimdi ne dese haklıydı. Başında ona gerçekleri gösterebilmek için çok uğraşmıştı, ama Ruth onu hiç dinlemek istememişti.

Martin Devlin, Seninle hâlâ evlenmek isterse yine ona döner misin? diye sordu.

Bilemiyorum baba, bilemiyorum. Duygularım öylesine karışık ki. Onu seviyorum, ama evlenmek apayrı bir konu. Hem artık beni isteyeceğini hiç sanmıyorum O geceden sonra beni bir daha aramadı. Ona öylesine hakaret ettim ki, aramaması gayet doğal. Artık beni istemez, ben de ona geri dönemem, çünkü bunu yapmaya yüzüm yok.

Babası ne diyeceğini bilemiyordu. Kızının Patrick Hagan’la beraber olmasını hiç istememişti. Fakat onun ıstırap çektiğini görüyor ve buna da tahammül edemiyordu. Kolay kolay pes edecek biri değildi. Bir çözüm yolu mutlaka olmalıydı. Bence ona yazmalısın, derken kararlı görünüyordu.

Ruth duyduklarına inanamayarak babasına baktı.

Evet, ona yazmalısın kızım. Andrew’un varlığından haberi olmalı. Eğer senin anlattığın gibi biriyse hemen yanma koşacaktır.

Onun sadece Andrew yüzünden bana dönmesini istemiyorum. Eğer gelecekse beni sevdiği için olmalı bu. Merak etme baba. Bu günler de geçecek ve her şey yoluna girecek. Herhalde doktorun söylediği gibi lohusalık döneminin getirdiği bir bunalım, zamanla düzelirim.

Babası endişeyle ona baktı. Ruth ne olursa olsun bir çocuğu olduğunu öğrenmek her erkeğin hakkıdır. Ona yaz ve bekle, bakalım ne olacak? Er veya geç tavrını belli edecektir.

Bana biraz zaman tanı baba. Düşünmeye ihtiyacım var.

Fazla gecikmesen iyi olur Ruth. Zaman ilerledikçe yazman daha da zorlaşır.

Balbası haklıydı. Belki Patrick onu görmek istemiyordu, ama çocuğunun varlığından haberi olmalıydı. Bir aile sahibi olmayı istediğini defalarca söylemişti. Belki de Andrew hayatı boyunca sahip olacağı tek çocuğuydu. Belki hiç evlen-meyecekti. Belki gelip onları görecekti. Belki geldiğinde... Düşünceler peş peşe birbirini izliyordu. Boşuna ümitlenmek istemiyordu, ama yüreği kıpır kıpırdı.

Haftalar boyu Patrick’e birçok mektup yazdı, ama hiçbirini postalayamadı. Ne yazacağına bir türlü karar veremiyordu. Çöp sepeti mektup kâğıtlarıyla tepeleme dolup boşalıyordu. Ondan bebeği için hiçbir şey istemiyordu, bunu mektubunda açıkça belirtmeliydi.

Tergola’ya döndükten sonra nihayet istediği gibi bir mektup yazmayı başardı. Defalarca okuduktan sonra göndermeye karar verdi.

Sevgili Patrick,

Oğlumuz eylülün yirmi sekizinde dünyaya geldi. Ona Andrew adını verdim. Bebeğimin tüm mesuliyetini tek başıma üstlenmeye hazırım. Senden hiçbir şey beklemiyorum. Sadece bir zamanlar bana çocuk sahibi olmayı çok istediğini söylemiştin. Bu yüzden sana haber vermek zorunda olduğumu düşündüm.

Sevgiler Ruth Devlin

Güzel bir mektup olmuştu. Ne eksik, ne fazla. Düşüncelerini tam olarak anlatabilmişti. Ruth mektubu bir zarfa koyup postaneye gitti. Tam kutuya atacakken birden durdu. Acaba doğru mu yapıyordu? Son bir gayretle cesaretini toplayıp mektubu kutunun içine bıraktı. Artık bundan sonrası Patrick’e kalmıştı. Genç kadına sadece beklemek düşüyordu, o kendine düşen görevi yerine getirmişti.

Haftalar birbirini kovalamaya devam etti. Noel yaklaşıyordu. Patrick'den hiç ses çıkmamıştı. Ruth'un ümitleri yavaş yavaş yok olup yerini hayal kırıklığına bırakıyordu. Noel hazırlıklarıyla oyalanarak vakit geçiriyordu. Her şeye rağmen yine de mutluydu. Çünkü bu defa yalnız değildi. Yeni yıla bebeğiyle, 'Merhaba,' diyecekti.

Bölüm On

Israrla çalan telefonla uyandı. Yattığı yerden sıçrayıp 'komodine uzandı. Bu saatte kim, niçin arıyordu aca'ba? Andrew da uyanmış, ağlamaya başlamıştı.

Ahizeyi kaldırıp, Alo, dedi.

Ruth, sen misin?

Genç kadın konuşan sesi tanımıştı. Bir an nefesinin daraldığını hissetti. Tüm vücudunu ateş basmıştı. Patrick sen misin? diye güçlükle konuştu.

Evet, Avrupa'dan yeni döndüm ve mektubunu buldum. Oraya gelip seni ziyaret edebilir miyim?

Ruth farkında olmadan, Ne zaman? diye sordu.

Burada biraz işlerim var. Sanırım birkaç gün sonra orada olurum.

Genç kadının duyguları bir anda altüst olmuştu. Ne diyeceğini bilemiyordu. Onu hemen görmek istediğini hissediyordu.

Ondan bir cevap alamayınca, Patrick, Sence uygun mu? diye sormak gereğini hissetti.

Evet, eğer gelmek istediğine eminsen gel.

Mascot Havaalanına indiğimde seni ararım.

Genç adam bunları söyledikten sonra telefonu kapattı. Ruth elinde ahizeyle kalakalmıştı. Neler konuştuklarını hatırlamaya çalışarak telefonu kapattı. İki ya da üç gün sonra burada olacaktı. Demek mektubu yeni eline geçmişti ve okur okumaz onun yanına gelmek istemişti. Onun sesini duymak bile Ruth'u fazlaca sarsmıştı. Acaba yüz yüze geldiklerinde neler hissedecekti?

Yattığı yerden Patrick'in bir yıldır neler yaptığını düşündü. Acaba niye Avrupa'daydı? Kendisi onun için hâlâ 'bir şeyler ifade ediyor muydu? Herhalde onu unutmaya çalışmıştı, bu arada hayatında başka kadınlar olmuştu. Her ne olursa olsun Andrew'u hemen görmek istediği bir gerçekti. O Ruth'un olduğu kadar Patrick'in de oğ-luydu. Bunu aklından hiç çıkarmamaya kendi kendine söz verdi.

Gece boyunca bir sağa, bir sola dönüp durdu. Gözüne uyku girmiyordu. Onu hem görmek istiyordu, hem de bundan korkuyordu. Bu düşüncelerle boğuşurken sa/baha karşı uyuyakaldı.

Andrevv'un ağlamasıyla gözünü açtı. Kafası sepet gibiydi, uykusuzluktan başı ağrıyordu. Beşiğin yanına gidip bebeği aldı ve kendi yatağına yatırdı. Oğlunun gülücükler saçan yüzüne baktığın-da sanki Patrick'i görür gibi oluyordu.

Küçüğüm, biliyor musun kim geliyor? Baban bakalım seni görünce ne yapacak, neler hissedecek?

Andrew minik çenesini titretip ağlamaya başladı. Annesine süt vaktinin geldiğini bundan daha iyi hatırlatamazdı.
Ruth; Seni, küçük yaramaz, diyerek oğluna gülümsedi ve kucağına alarak emzirmeye başladı.
O gün saatler hiç geçmek bilmedi. Sabah bütün evi baştan aşağıya temizledi. Öğleden sonra da alışverişe çıktı. Patrick geldiğinde her şey tamam olmalıydı.
Ertesi gün yapacak hiçbir işi yoktu. Andrew da annesinin huzursuzluğunu hissedip huysuzlaş-mıştı. Onu evde oyalamaya çalışıp başaramayınca Ruth çareyi arabayla gezmekte buldu. Fakat yarım saat kadar dolaştıktan sonra Patnck'in arayıp onu evde bulamayacağı aklına geldi. Belki gündüz uçağıyla gelirdi. Hemen geri döndü. Saatler birbirini kovaladı ve nihayet akşam oldu. Telefon hâlâ çalmamıştı. Sonunda yatmaya karar verdi. Uyuyarak zamanın daha çabuk geçeceğini düşünüyordu
Sabah altı buçukta telefon çaldı. Ruth yattığı yerden sıçrayıp aceleyle ahizeyi kaldırdı. Patrick' in sesini duyunca rahatlayıp, derin bir nefes aldı.
Ruth, ben şimdi Mascot'tayım. Burada oyalanıp vakit kaybetmek istemiyorum. Sen oralarda bir motelde bana yer ayarlayabilir misin?
Kaç gün kalmayı düşünüyorsun?
İki haftalığına konuş. Daha sonra duruma göre davranırız. Eğe sen bu işi halledersen ben de hemen yola çıkabilirim.
Tamam, görüşmek üzere, deyip konuşmayı bitirdi. Heyecanının sesine yansımasına engel olmaya çalışıyordu.
Patrick, Peki, deyip telefonu kapattı
Ruth yataktan fırlayıp doğruca banyoya girdi. Duş aldı, saçını yıkadı. Ortalığı toparladı, yatağını düzeltti. Andrevv uyanınca hemen onun yanına gidip oğlunu kucağına aldı.
Babamn seni çok seveceğinden eminim. Sen harika bir bebeksin.
Yapılacak daha bir sürü işi vardı. Andrew un kamını doyurup giydirdikten sonra onu parkına koydu. Bebek annesindeki değişikliği hissetmişti. Evdeki mutluluk rüzgârlannaan etkilenip devamlı kahkahalar atıyordu. Ruth bıikaç yere telefon ettikten sonra eve yakın bir motelde yer bulup rezervasyon yaptırdı. Daha sonra mutfağa gidip ayaküstü bir şeyler atıştırdı.
Gözü devamlı saatteydi, dakikalar sanki bir gün gibi uzuyordu. Kapının önünde duran bir arabanın sesiyle yerinden sıçradı fakat kalkıp camdan bakamadı. Hayal kırıklığına uğramak istemiyordu. Kapı çalınınca şüpheleri yok oldu. Patrick gelmişti, bir an için kalbinin durduğunu sandı. Heyecandan nefes bile alamıyordu. And-rew'u kucağına alıp kapıyı açmaya gitti.
Karşılaştıkları anda hiç konuşamadılar. Genç adam bakışlarım ona dikmiş, put gibi duruyordu. Sonra bu bakışlar yavaş yavaş çocuğa kaydı ve yeniden Ruth'un üzerinde yoğunlaştı. Çok zayıflamıştı, saçlarındaki beyazlar fazlalaşmıştı.

Genç kadm kendini toparlayıp, Merhaba Patrick, diye mırıldandı. Sesi güçlükle duyuluyordu. İçeri gelmeyecek misin?

Genç adam elindeki valizi ne yapacağım bilmiyor gibiydi,

Ruth, Onu hole bırakabilirsin, diyerek yar. dımcı olmaya çalıştı.

Teşekkür ederim, çok iyi görünüyorsun.

Sen de savaştan çıkmış gibisin. Gel otur, biraz dinlen.

Haklısın, şöyle ayaklarımı uzatıp oturmak istiyorum. Çok uzun bir yolculuktu. Adım atacak halim kalmadı.

Ruth sakin görünmeye çalışarak, Kahve içmek ister misin? diye sordu.

İyi olur, sağol.

Genç kadın bebeği parkına koymak için eğildi, ğinde Patrick'in, Onu biraz kucağıma alabilir miyim? Merak etme dikkatli tutarım, dediğini duyup Andrew\ı babasına uzattı. Genç adam onu kollarına alıp pencereye yürüdü.

Biraz sonra kahvelerle geri döndüğünde bebe, ğin neşeyle ellerini çırptığım gördü. Patrick gülerek, Çok güzel bir çocuk, deyince Ruth da bunu onayladı. Haklısın, istersen onu alayım da kahvem rahat rahat iç.

Patrick, Andrew'u parka kendi koymak istedi. Ruth hiç itiraz etmeden onu seyretti. Baha oğu-lun birebirlerine gülücükler yaparak oynaması onu hislendirmişti.

Genç adam onun bu halini fark etmişti. Başım kaldırıp, Bana haber verdiğin için teşekkür ederim, dedi. O mektubu yazmanın senin için hiç de kolay olmadığım biliyorum.

Ruth bakışlarım ondan kaçırdı. Duygularını anlamasını istemiyordu. Yerine oturup kahvesini karıştırmaya başladı. Sessizliği bozmak için, Kahveni içsene, dedi. Biraz daha oyalanırsan buz gibi olacak.

Genç adam karşısındaki koltuğa oturup kahvesini yudumlamaya başladı. Ruth, Sana Seaview Motelde yer ayırttım, diye konuşmaya devam etti. Buraya çok yakın, beğeneceğini umarım.

Teşekkür ederim. Patrick bir süre hiç konuşmadan Andrew'u seyretti. Sonra bakışlarını genç kadına çevirip, Sana ilk telefon ettiğimde çok şaşırmış gibiydin, dedi. Arayacağımı tahmin etmiyor muydun?

Bu hiç beklemediği bir soruydu. Hazırlıksız yakalanmıştı. Nasıl bir tepki göstereceğini bilmiyordum, dedi. Hem mektubu yazalı çok olmuştu ve artık bu konunun seni ilgilendirmediğini düşünüyordum.

Aman Tanrım, ilgilenmemek mi? Peki benden cevap gelmeyince buna üzüldün mü, yoksa sevindin mi?

Ne üzüldüm, ne de sevindim. Kendi hayatımı Andrew'la beraber çizdim ben. Halimden memnunum. Başka bir beklentim yok.

Anlıyorum. Zaten mektubun da kısacık bir nottan ibaretti. Gelip sizi ziyaret etmeme izin verip vermeyeceğini bile anlayamamıştım. Geldiğime sevindin mi Ruth?

Bu neyi değiştirir ki?

Pek çok şeyi. Bana bir çocuk verdin ve tüm mesuliyetini tek başına taşıyamazsın.
Senden maddi, manevi hiçbir yardım istemiyorum.
Niye yazdın bana Ruth?
Onun balbası sensin, bilmeye hakkın vardı. Fakat bundan sonrası senin bileceğin iş. Onu kabul edersin ya da etmezsin.
Sözlerine cevap alamayınca başını kaldırıp Pat-rick'e baktı. Genç adam parkın içine eğilip And-rew'u kucağına aldı. Koltuğuna oturduğunda kollarındaki bebeği göğsüne bastırıp, Gözleri sana benziyor, dedi.
Evet.
Çok yordu mu seni Ruth?
Hayır, kolay bir doğum oldu.
Bir süre daha sessiz kaldılar. Genç adam kollarındaki bebeği yavaş yavaş sallıyordu. Ruth, Andrew'un uyuduğunu görünce alıp yatağına götürdü. Odada oyalanıp zaman kazanmaya çalıştı. Onunla karşılaşmak tüm duygularını altüst etmişti. Onun Andrew'a karşı tutumu çok sevecen olmuştu. Patrick gibi birinin böyle davranabileceğini hiç tahmin etmezdi. Kalbi deli gibi çarpı-yordu. Birkaç kere derin derin nefes alarak sakinleşmeye çalıştı ve oturma odasına geçti.
Patrick koltukta uyuyakalmıştı. Öylesine bitkin görünüyordu ki Ruth onu uyandırmaya kıyamadı. Yerine oturup onu incelemeye başladı. Genç adam bir yılda oldukça çökmüştü. Favorileri iyice beyazlaşmış, gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar belirginleşmişti. Öylesine masum bir yüzü vardı ki genç kadın uzanıp okşamamak için kendini zor tuttu.
Geldiğinden beri ziyaretinin sebebini hiç söylememişti. Devamlı Ruth'u konuşturmuş, kendisi sessiz kalmayı tercih ermişti. Acaoa gelecek iyin neler düşünüyordu? Sadece oğlunu mu görmeye gelmişti? İki hafta sonra çekip gidecek ve tama-miyle hayatlarından uzaklaşacak mıydı? Ruth'a karşı davranışları çok scğuktu. Hep oğluyla ilgilenmişti.
Andrew'un sesiyle düşüncelerinden uzaklaştı. Bebek avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Ruth saatine bir göz attı, öğlen olmuştu. Zamanın ne çabuk geçtiğini düşünürken yatak odasına gitti ve oğlunu kucağına aldı. Yatağının kenarına oturup emzirmeye başladı. Andrew annesinin göğsüne saldırmış, emip duruyordu. Ruth onu seyrederken, 'İyiki sen varsın yumurcak,' diye düşündü. 'Başka hiç kimse olmasa bile senin sevgin bana yeter.'
Duyduğu tıkırtıyla irkilip başını kaldırdı. Patrick odanın kapısına dayanmış onları seyrediyordu. Genç kadın birden nedenini anlayamadığı bir paniğe kapılmıştı. Andrew bu değişikliği fark edip ağlamaca başladı. Ruth bebeği sakinleştirip yeniden emzirirken Patrick'e, Fazla uzun sürmez. dedi.
Genç adamın bakışları çok yumuşakta Koyu renk gözleri yaşlarla dolmuştu.

Sen işine bak, diye mırıldandı ve gelip Ruth' un yanma oturdu. Sessizce oğlunu seyretmeye devam etti. Kusura bakma, uyuyakalmışım. Aslında seninle konuşmak istiyordum.

Konuşacak çok vaktimiz var, önce iyice dinlenmen gerek. İstersen seni moteline götüreyim. İyi bir uyku çektikten sonra yine gelirsin.

Andrew nihayet doymuştu, genç kadın onu yatağın üstüne koyup üstünü başım düzeltti.

Onun huzursuzluğunu hisseden Patrick, Hiç meraklanma, dedi Bebeğini emzirirken bile çok güzelsin.

Genç kadın hiç sesini çıkarmadan oğlunu yeri-ne yatırdı. Mutfağa giderken, Yiyecek bir şeyler hazırlayayım, diye mırıldandı. Acıkmışsın-dır.

Patrick onu takip etti. Tezgâha dayamp onun etleri kızartmasını, salatayı yapmasını seyretti.

Andrew'un soyadını ne yazdırdın?

Tabii ki Devlin, başka ne olabilirdi ki?

Senin için pek kolay olmamıştır.

Ruth kendinden bahsetmek istemiyordu. Çünkü konuşursa duygularını açığa vurabileceğinden korkuyordu. Konuyu değiştirmek için, Sen neler yaptın bu bir yıl boyunca? diye sordu.

Vakit öldürdüm. Birkaç kez yat yarışlarına gittim. Rüzgârın önünde sürüklenen bir yaprak gibiydim. Avrupa'yı gezdim. Nerede sabah, orada akşam, amaçsız bir yaşam. Havalar iyice soğuyunca eve döndüm ve senin mektubunla karşılaştım.

Ruth daha başka bir şey sormadı. Aslında merak ettiği çok şey vardı, ama susmayı tercih etti. Salatayı ve tabakları masaya taşıdı. Etleri ve sebzeleri servis yaptı. Hiç konuşmadan yemeğe başladılar. Sessizliği ilk bozan Patrick oldu. Sesi buz gibiydi.

Bir çocuğum olacağını bilmem en doğal hakkım değil mi Ruth?

Evet, öyle sanıyorum. vÖyleyse bana neden doğumdan önce haber vermedin?

Genç kadın çatalını, bıçağını tabağına bırakıp başım iki elinin arasına aldı. Ne söyleyebilirdi ki. Özür dilerim, fakat benim için çok zor günlerdi. Ne yapacağımı bile bilmiyordum. Sana defalarca yazmaya çalıştım, ama yapamadım.

Anlıyorum. Neyse bunlar artık geçmişte kaldı. Şimdi buradayım ve burada kalacağım. Sen de öyle ya da böyle benim varlığıma tahammül etmek zorundasın.

Bu sözler Ruth'u titretmeye yetmişti. Ne amaçla böyle konuşuyordu acaba? Çekinerek onun gözlerine baktı, hiç sevecen bir hali yoktu. Ona karşı hiçbir şey hissetmediği belliydi. Amacı ona acı çektirmek miydi? Yutkunup, Anlayamadım, dedi. Ne demek istiyorsun?

Oğlumu istiyorum Ruth. Bundan böyle yaşantıma Andrew yön verecek. Onun için mükemmel bir baba olmaya çalışacağım. Bana ihtiyacı olduğunda hep ben yamnda olacağım. Anlatabiliyor muyum? Sen beni dinliyor musun?

Genç kadm onun bakışlarındaki soğukluğü görmemek için gözlerini kapatmıştı. Sevdiği adam sadece Andrew'dan bahsediyordu, kendisiyle sanki hiçbir alakası kalmamış gibiydi. Yüreğinin acıyla buruldüğunu hissetti. Dinliyorum, derken sesi güçlükle duyuluyordu.

Bir yorum yapmayacak mısın?

Daha bitirmedin ki.

Söylediklerim çok açık değil mi?

Hayır.

İstediğim yaşamı gerçekleştirebilmemiz sadece bir yolla olur. O da evlilik. Evlenmeliyiz Ruth.

Genç adam susup ondan bir tepki bekledi, ama gelmedi. Ruth sadece Andrew yüzünden onunla evlenmek istemiyordu Evliliklerinin asıl nedeni birbirlerine duydukları sevgi olmalıydı. Genç kadının hayal kırıklığı büyüktü, oysa Patrick geliyor diye ne kadar heyecanlanmıştı. Aşklarmın yeniden filizleneceğine öylesine emindi ki.

Sessizliği bozan yine Patrick oldu. Benimle evlenmeye can atmadığını çok iyi biliyorum. Konuş, man ve hareketlerin bunu açıkça belli ediyor. Anlamaması için insanın kör olması lazım. Fakat şimdi kendinden çok oğlunu düşünmek zorundasın. Evliliğin ona getireceği avantajları bir düşünsene. Ayrıca merak etme, aramızdaki kanuni bağı senin aleyhine kullanmayacağım. Nasıl istersen öyle yaşayacaksın. Özel hayatına bir kısıtla, ma getirmeyeceğim. Sadece Andrew büyürken onun yanında olmak istiyorum. İkinizin de geleceğini garantiye almak benim görevim.

O susunca Ruth, Peki ya senin özgürlüğün ne olacak? diye sordu.

Genç adam umursamaz bir kahkaha atarak, Ne yapmak için? diye bir başka soruyla onu cevapladı.

Genç kadın konuşmadan sadece bakışlarıyla ona düşüncelerini anlatmaya çalıştı. Bunda başarılı da oldu. Patrick yeniden konuşmaya başladığında sesi oldukça yumuşamıştı.

Ne demek istediğini anlıyorum, ama artık hayatımın o bölümünü bir daha açılmamak üzere kapattım. Bundan sonra yaşantımda sadece dürüst sevgiye ve oğluma yer ayıracağım. Kırk yaşıma geldim ve Andrew tek çocuğum. Dünyanın her yerini gezdim, türlü çılgınlıklar yaşadım, ama artık bitti. Bundan sonra bir tek ailemi düşüneceğim. Lütfen beni bu zevkten mahrum etme.

Ruth suskunluğuna devam ediyordu. Bu sözlere inanabilmeyi çok isterdi. Fakat teklifini kabul etmesi de sorunları çözmeyecekti. Bu sadece defter üzerinde göstermelik bir evlilik olacaktı. Oy-sa-onun istediği başkaydı. Bana düşünmem için biraz zaman tam, deyip konuyu kapatmaya çalıştı.

İstediğin kadar düşünebilirsin. Hiç acelem yok, nasıl olsa buradayım. Bir yere gitmiyorum. Sen teklifimi kabul etsen de, etmesen de fikrimi değiştirmeyeceğim.

Bu ne demek oluyor anlayamadım.

Vatandaşlık için müracaat edeceğim. Eğer benımle evlenmeyi Kabul etmezsen, buraya yakın bir yerde ev satın alacağım. Böylece oğlum beni rahatlıkla ziyaret edebilecek Herhalde benimle görüşmesini engellemeyeceksin değil mi?

Ruth kanının beynine sıçradığını hissetti. Çevresindeki kıskaç gitgide daralıyordu Patrick onu iyice köşeye kıstırmışt.ı. Yumruklarını hiddetle sıkıp kendine hâkim olmaya çalışıyordu.

Andrew'un hayatını altüst edebileceğin hiç aklına gelmiyor mu? diye bağırırken artık sakin değildi.

Neden? Sen annesiysen, 'ben de babasıyım. Oğlumla beraber olmak en doğal hakkım.

Evet, ama iki ayrı ev arasında onun ıali ne olacak?

Bu da sana bağlı. Eğer benimle evlenmeyi kabul edersen en azından aynı evde oluruz. Çocuk da gereksiz yere duygusal bir karmaşaya düşmez. Genç adam iskemlesini geriye çekti ve ayağa kalktı. Yemek için teşekkül ederim Ruth, dedikten sonra gülümseyerek konuşmaya devam etti. Kenuimi çok yorgun hissediyorum. İzin verirsen biraz motelime gidip dinleneyim, bu konuyu daha sonra konuşuruz.

Tabii, dur ben seni götüreyim. Bu saatte araba bulamazsın.

Andrew yalnız mı kalacak9

Önemli değil. Yeni uyudu, bir saatten önce uyanmaz. Hem komşuma bizim eve göz kulak olmasını söylerim olur, biter. Seni bırakıp dönmem on dakika ancak sürer.

Başka konuşacak bir şey kalmamıştı. Ruth arabanın anahtarlarım aldı ve evden dışarı çıktılar. Arabaya binip yola koyuldular. Motele gelene kadar hiç konuşmadılar. Patrick inerken, Seni yarın sabah ararım, dedi. Bir işin var mı?

Yo, hayır. Kaçta istersen gel, ben evdeyim.

Genç kadın içeri girene kadar onu gözleriyle izledi. Kalbi heyecandan bir kuş gibi çırpınıyordu. Patrick, sevdiği adam geri dönmüştü, fakat onun neler hissettiğinin farkında değildi. Onu sevmiyor olsaydı yakınında yaşamasına tahammül edebilirdi, ama ona âşıktı ve yanında olup ondan uzak kalmaya dayanamazdı. Eğer Patrick onu sevmiyorsa evlilikleri bir azap olacaktı. Karar vermek çok zordu, hangisini seçse sonuçta acı çekecekti.

Genç adam bir zamanlar onu gerçekten sevmişti. Fakat o günlerde Ruth gereksiz kıskançlığıyla bu aşkı geri tepmişti. Şimdiyse Andrew vardı. Belki o aralarında bir köprü oluşturup yakınlaşmalarını sağlayabilirdi. Sonuç ne olursa olsun evlenme teklifini kabul edecekti. Küçücük bir ihtimal bile olsa Patrick'in onu yeniden sevmesi mümkündü. Ondan ayrı geçirdiği süre

boyunca her gün genç adamı unutmaya çalışmış, ama başaramamıştı. Sevgisi hasretle de birleşip büsbütün devleşmişti. Andrew'un doğumuyla birlikte duygulan iyice birbirine kanşmıştı. Şimdi bu çalkantılı dönemin ardından Patrick geri dönmüş ve ona evlenmelerini teklif etmişti. Eline geçen bu ikinci şansı sonuna kadar kullanmaya kararlıydı. Evlilikleri belki mükemmel olmayacaktı, ama en azından bundan sonra hayatını Pat-rick'le paylaşacak, onun yanında olacaktı.

Bölüm On Bir

Ertesi sabah Ruth yine erkenden kalktı. Gece boyunca gözüne uyku girmemişti. Duygulan kar-makanşıktı, acaba onunla evlenmekle iyi mi ediyordu? Genç adam belli ki artık kendisini sevmiyordu, sevgisiz bir beraberlik ne kadar sürebilecekti? Patrick'in hayatındaki boşluğu doldurmak için başka kadınlara kaçmasına dayanabilecek miydi?

Bu sorulan devamlı tekrarlıyor ve hiçbirine cevap bulamıyordu. Kalkar kalkmaz banyoya girdi. Belki ılık bir duş gerilen sinirlerine iyi gelirdi. Yarım saat kadar küvetin içinde kaldı. Odasına döndüğünde biraz olsun rahatlamıştı. And-rew'un uyandığım görüp onu kucağına aldı. Oturma odasına götürüp parkına koydu. Mutfağa gidip çayı hazırladıktan sonra dönüp onu emzirdi. Bebek kamı doyunca kendi kendine bir şeyler mırıldanıp parkın içindeki oyuncak kelebeklerle oynamaya başladı. Ruth onun sakin olmasını fırsat bilip kahvaltısını yaptı.

Günlük gazetelere kısaca göz attıktan sonra mayosunu giydi. Andrew'u da soyup havluya sardı ve bahçeye çıktı. Dışanda hava çok güzeldi. Güneş pırıl pırıl parlıyordu. Bebeğini havuzun kenarındaki şezlonga yatırıp kendi de yamna oturdu. Kapının çalmasıyla güneş banyoları yarıda kaldı. Gelen Patrick olmalıydı. Ruth üstüne elbisesini geçirdikten sonra bebeği havluya sarıp kapıya gitti. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Onu her görüşünde böylesine heyecanlanması hiç de normal değildi. Ayrıca bunu genç adamın hissetmesini de hiç istemezdi. Biraz oyalanıp sakinleşmeye çalıştı ve sonunda kapıyı açtı.

Pıtrick onlara gülerek içeri girdi. Ruth bu gülüşün sadece oğlu için olduğunu çok iyi biliyordu. Bugün yine her zamar olduğu gibi çok şıktı. Kot bir pantolonla spor bir gömlek giymişti. Düne nazaran daha iyi görünüyordu. Yüzünün yorgun çizgileri, bakışlarının donukluğu yok olmuştu. Ruth gerçek duygularını saklamak içm büyük bir çaba harcıyordu. Onun karşısında durup, kollarına atılmamak öyle zordu ki Sesinin titremesine mani olmaya çalışarak, Gelsenc Patrick, dedi. Andrew'a güneş banyosu yaptırıyorum. Sen de bize katılır mısın?

Sence bir mahsuru yoksa tabii.

Ne gibi bir mahsuru olabilir ki*?

Genç adam bu soruyu cevap1 amadan oğluyla ilgilenmeye başladı. Ruth bebeği ona uzatıp, Ben ahve yapana kadar onu tutar mısın? diye sordu.

Patrick, Andrew'u kollarına alırken, Memnuniyetle, dedi. Oğlunu seyrederken gözlerinin içi gülüyordu.

Bebeği ona verirken Ruth bedenlerinin birbirine temasıyla titredi. Fakat bu dokunuş genç adamı hiç etkilememişti, o Andrew'a gülücükler vermeye devam etti.

Ruth onları bahçeye çıkana kadar gözleriyle takıp ettikten sonra mutfağa geçti. Kahveyi ocağa koyduktan sonra pencereye yanaştı.

Buradan Patrick'le Andrew'u rahatlıkla görüyordu. Genç adam havluyu çimlerin üzerine özenle yaydıktan sonra oğlunu yatırdı. Müıicik ellerini, ayaklarım öperken kahkahalar atıyordu.

Bebek onun varlığından hiçbir huzursuzluk duymuyordu. Babasının kahkahalarına ellerini, ayaklarını çırparak cevap veriyordu. Ruth onların oluşturduğu bu tabloyu elinde olmadan kıskanarak seyretti. Patrick oğluna gösterdiği bu ilginin birazım da kendisine gösterse olmaz mıydı?

Kahve pişince, fincanları pastalan, bisküvileri tepsiye koyup bahçeye çıktı. Patrick gülerek yüzüne baktığında heyecandan bir an için nefesinin kesildiğim hissetti.

Ufaklık çok mutlu görünüyor Ruth.

Bezini açtığım zaman hep böyle oluyor.

Ruth elindekileri masanın üstüne bırakıp, fincanları doldurdu. Patrick'in bu halinin kaybolmaması için dua ediyordu. Dünkü gibi gerilimli bir gün yaşamak istemiyordu. Kahvem orada mı içeceksin? diye sordu.

Hayır, yanına geliyorum.

Genç adam masaya doğru yürürken Ruth koltuklardan birine yığılırcasına oturdu. Onun yarımdayken ayaklarının üzerinde zor duruyordu. Sanki bacakları ağırlığım taşıyamayacakmış gibi titriyordu. Patrick onun karşısındaki koltuğa oturup dikkatle yüzüne bakmaya başladı. Ne kahvesini içiyor ne de konuşuyordu. Genç kadın sinir bozucu sessizliği bozabilmek için, İyi uyuyabildin mi? diye sordu. Yine diken üstünde oturuyordu.

Evet, oldukça. Herhalde erkekler birkaç günden fazla uykusuzluğa dayanamıyorlar. Son günler kâbustan beterdi. Mektubun beni çok sarstı Ruth. Sanki sadece bir doğum ilanıydı. Ne sevinç, ne keder. Hiçbir şey belli olmuyordu. Ne hissedeceğimi bile bilmiyordum.

Ruth şaşırmıştı, bakışlarını Andrew'a çevirdi. Onun doğumunu hatırladı, ne kadar sevinmişti. Fakat Patrick yanında olmadığı için de acı çekiyordu. Nasıl karşılayacağını bilmiyordum, diye mırıldandı. Hem senden bir şey istediğimi sanmanı da istemiyordum.

Tanrım, bu ne demek! Benim çocuğumu dünyaya getirdin. Benden her şeyi istemeye hakkın vardı.

Genç adamın sesindeki ihtirası hissedince Ruth titremeye başladı. Acaba onun hakkında yanılıyor muydu? Patrick ona karşı hâlâ bir şeyler besliyor muydu? Bir açıklama yapması gerekiyordu. Kendini zorlayarak, Hiçbir şey

yapmak zorunda değildin, dedi. Unutma ki terk eden bendim. Bu durumda senden bir şey istemeye hakkım olmadığını düşünüyordum.

Uzun bir sessizlik oldu. Ruth cesaretini toplayıp ona baktığında genç adamın Andrew'u izlediğini gördü. Kollarıyla masaya abanmıştı. Bakışlarını bebekten hiç ayırmadan derin bir nefes alıp, Teklifime ne diyorsun Ruth? diye sordu. Herhalde yeteri kadar düşünmüşsündür.

Genç adamın sesindeki bıkkınlık ve yorgunluk ondan yine bir itiraz beklediğini gösteriyordu.

Genç kadın, Madem bu kadar istiyorsun, seninle evleneceğim, dedi.

Patrick'in rahat bir nefes aldığım gördü, ama genç adam yüzünü ona dönmeyip oğluna bakmayı sürdürdü. Evet, istiyorum, dedi. Sonra aniden ona dönüp, Bu evlilikte senden neler bekleyebilirim? diye sordu. Bir çatı altında yaşayacağız, ama iki dost olarak mı, yoksa iki sevgili olarak mı? Bunu öğrenmek zorundayım çünkü nefret ve tiksinti aramızdan çekilmeyecekse aynı evde yaşayabilmemiz hiç de kolay olmayacaktır.

Genç kadının gözlerinden ıstırap okunuyordu. Duygularım daha fazla saklayamayıp, Benim için bunları mı hissediyorsun? diye sordu.

Ben mi? Hayır, kesinlikle. Bana böylesine güzel bir hediye verdikten sonra senden nasıl nefret edebilirim? Hayatımın geri kalan bölümünde sadece seni ve Andrew'u mutlu etmek için yaşayacağım. Benim duygularım çok açık ve senin de aynı şekilde açık olmam istiyorum. Sence bunu bilmeyi istemem çok mu garip?

Bu cevap Ruth'un cesaretini yerine getirmişti. Senden nefret etmiyorum Patrick. Hiçbir zaman etmedim Şu son bir yıl boyunca neler olup bittiğini düşünecek çok zamanım oldu. Benim de hatam olduğunu kabul ediyorum. Sana o mektubu yazmadan çok düşündüm. Haftalar boyu çöp sepetim hep başlayıp da bitiremediğim mektuplarla doldu. Sonunda o kısa mektubu gönderdim. Onu postaya atarken gelmeni arzuluyordum, ümit ediyordum. Fakat seni gelmeye zorlayamazdım. Sadece kendi isteğinle geldiğinde bu bir anlam kazanacaktı. Ruth konuşmasını kesip derin bir nefes aldı. Yumruklarını öylesine sıkmıştı ki tırnaklan avcuna batıyordu. Ellerini masanın üstüne koyup, Bir aile olmamızı istiyorsan ben hazırım, diye devam etti. Bu sefer geçen seferki hatalarımı tekrarlamayacağım ve daha toleranslı olacağım.

Patrick cevap vermek yerine susmayı tercih etti. Bakışlarından ne hissettiğini anlamaya imkân yoktu. Sonunda, Çok akıllıca bir karar verdin, Ruth, dedi. Halbuki benimle yaşamaktan hoşlanmayacağım ve zorluklar çıkaracağını sanıyordum

Hayır, problem yaratmaya hiç niyetim yok. Sadece senden bir ricam olacak.

Tabii, ne istersen yapmaya hazırım.

Genç kadın bakışlarım Andrew'da gezdirdikten sonra Patrick'e döndü. Yanakları al al olmuştu. Kelimeler güçlükle dudaklarından döküldü. Eğer bir aile olacaksak Andrew'un tek çocuk olmasını istemiyorum.

Genç adam hızlı hızlı nefes almaya başlamıştı. Gözlerinde kıvılcımlar parıldıyordu. Duyduklarına inanamamış gibiydi. Konuşmaya başladığında sesi güçlükle duyuluyordu.

Yani yatağım benimle paylaşacaksın öyle mi? Evliliğimiz göstermelik olmayacak. Tanrım! Ruth beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin.

İstediğin bu değil miydi? Genç kadın bunu sorarken kalbi sıkışıyordu. Alacağı cevaptan korkuyordu. Onun bunları kendisini sevdiği için söylediğine bir emin olabilseydi.

Tanrım! Hem de nasıl. Fakat senin bunu kabul edebileceğine hiç ihtimal vermiyordum. Benimle aynı çatı altında yaşamayı sadece Andrew yüzünden kabul ettiğini düşünüyordum. Onun babasız büyümesine gönlün razı olmadığı için benimle evlenme fikrine, 'evet' dediğini sanmıştım.

Ruth başım sallayıp konuşmasım sürdürdü. Öyle bir beraberliğin sonu olmazdı. Sevgisiz bu hayat çok yavanlaşır. Bir aile olacaksak iyi ve kötü her şeyi paylaşmalıyız.

Bunu gerçekten istiyorsun değil mi Ruth? Yerine getiremeyeceğin şeyler için söz verme. Seninle fiziki bir beraberliğimiz olmasa bile Andrew'a yakın olmak bana yetecektir. Fakat beni kendine iyice bağladıktan sonra kapı dışarı etmen kapanmayacak yaralar oluşturacaktır.

Genç kadın bir sene önce ona söylediklerini ve terk edişini hatırlayarak sarardı. Artık kararı kesindi. Patrick'le evlenecek ve onun hayatını her yönüyle paylaşacaktı. Ben kararımı verdim ve söz veriyorum seninle evliliğimiz gerçek bir evlilik olacak.

Güzel, peki ne zaman evlenmeyi düşünüyorsun? Ne kadar beklemek gerekecek?

Hiç beklemeye gerek yok. Jirrong Adliyesine gidip hemen gerekli evrakları imzalayacağız. Bu akşamüstü 'bile gidebiliriz. Tabii sen istersen?

Kilisede evlenmek istemiyor musun?

Hayır, bakıyorum evlenmeden önce bir ay beklememiz gerektiğini unutmamışsın.

Nasıl unutabilirim. Hem bir ay, belki daha da uzun beklemeye hazırım şimdi. Yeterki senin fikrinden caymayacağına emin olayım. Bu hem senin hem de benim hayatımı etkileyecek bir karar. Hem bu bir ay süreyle benim varlığıma da iyice alışmış olursun.

Burada bizimle kalmayı mı düşünüyorsun?

Hayır, evlenene kadar motelde kalmaya de- . vam edeceğim. Bu her bakımdan daha iyi olacak. Bir de annenle ve babanla tanışmak istiyorum.

Neden?

Onların senin için neler ifade ettiğini biliyorum. Jirrong'a bugün gidersek onları da görebiliriz değil mi?

Ruth şaşırmıştı, Patrick'in dalga geçtiğini sanıyordu. Duyduklarının doğru olabileceğine hiç ihtimal vermiyordu. Fakat genç adam son derece ciddi görünüyordu. Zorlukla, Herhalde gidebiliriz, dedi. Babam emekli ve dışarıya pek çıkmazlar. Fakat yine de bir telefon edeyim de emin olalım. Genç kadm ayağa kalkıp, Andrew'u artık içeri alsam iyi olacak, diyerek bebeğin yanına gitti.

Onu havluya sarıp içeri girdi. Yatak odasına çıkarken Patrick de onu izliyordu. Ruth'un oğlunu giydirip uyutmasını seyretti. Bebek uykuya dalınca oturma odasına geçtiler. Genç kadm telefonun tuşlarına basarken elleri titriyordu. Konuşmanın tatsız olduğu her halinden belliydi. Şaşkınlık belirten birkaç soru cevaptan sonra telefonu kapattı. Annem bizi yemeğe davet etti, derken bakışlarını Fatrick'den kaçırıyordu. Derin derin içini çekti. Huzursuzdu, hiç de kolay olmayacaktı. Annesiyle babası Patrick'i dışlayacaklardı. Bunda da haksız sayılmazlardı aslında. Babası birçok soru soracak ve kesinlikle tatmin olmayacaktı. Hele evleneceklerini duyunca mutlaka isyan edecekti.

Fatridk ona yaklaşıp, Ne oldu? diye sordu.

Bir şey yok. Yemeğe davet ettiler dedim ya.

Pek iyi görünmüyorsun.

Onların seni iyi karşılayacaklarından emin değilim.

Bunu ben de beklemiyorum, ama onlara seni mutlu etmek istediğimi anlatmam lazım. Merak etme, onları yumuşatacağım.

Bir inanabilsem. Babam...

Baban benden nefret ediyordur.

Yo, hayır. Fakat pek hoşlanmadığı bir ger-çek.

Patrick, onu omuzlarından tutarak kendine çevirdi. Bak Ruth... diye konuşmaya başladı. Buraya gelirken amacım senin hayatım zorlaştırmak değildi. Sana yardımcı olmak istiyorum. Bundan sonra üzülmeyeceksin. Hayatında hiçbir soru işareti olmayacak. Annenin ve babanın senin için neler ifade ettiğini biliyorum. Ayrıca benim hakkımda iyi şeyler düşünmediklerini de biliyorum, ama zamanla bana alışacaklardır. Üzerimde yoğunlaşan kötü izlenimi yok etmek istiyorum. Bir yerden başlamalıyız artık. Birbirimizden kaçarak bir çözüm bulamayız. Kendimi affettirmem lazım. Evliliğimizin sağlam temellere oturmasında onlarrn büyük etkisi olduğunun farkındayım. Onların onayım alacağız, merak etme.

Ruth, Teşekkür ederim, derken gözleri dolu dolu olmuştu.

Bir an sanki Patrick onu öpecekmiş gibi oldu. Genç adamın omuzlarını tutan parmaklan etine gömülmüştü. Başını onun yüzüne yanaştırdı, gözlerinde kıvılcımlar çakıyordu. Sonra birden bakışları donuklaştı ve ondan uzaklaşıp saatine baktı.

Şimdi gitsem iyi olacak. Sen doğum kâğıdı, nüfus cüzdanlarınız gıibi gerekli evrakları hazırlarsın değil mi?

Tabii.

Ne zaman geleyim? Kaçta hazır olursun?

Andrew’un mamasını filan yedirip öyle gideriz. Saat bir buçuk gibi gel.

Tamam, gidip giyineyim, tıraş olayım. Saat bir buçukta görüşürüz.

Ruth’un bir şey söylemesine fırsat bırakmadan çıkıp gitti. Genç kadının tüm vücudu elektriğe tutulmuş gibi titriyordu. Patrick’in ellerinin bedenine teması gizlemeye çalıştığı tüm duygularını açığa çıkarmıştı. ‘Keşke beni öpseydi,’ diye düşündü. Acaba niye tereddüt etmişti? Yoksa hâlâ onu reddedeceğini mi sanıyordu? Ya da duygularından mı emin değildi. Ruth defalarca bu konuyu ortaya atmıştı, ama genç adam hep üstü kapalı konuşmuştu. Oğlunun annesi olduğunu söylemesi, ona bu açıdan yaklaşması gerçek duygularının ne olduğunu gizliyordu. Fakat ortada net olarak görünen şey Patrick’in sağlam bir beraberlik kurmak istediğiydi. Genç adam evlenene kadar aynı evde yaşamalarının bile doğru olmayacağını söylemişti. Bu da Ruth'u mutlu etmeye yetiyordu, ama yine de, ‘Keşke beni öpseydi,’ diye düşünmekten kendini alamıyordu.

Hazırlanması için fazla zamanı yoktu. Hayallerinden uzaklaşıp resmi evraklarım koyduğu çantayı buldu. Öğleden sonra kendilerine lazım olacakları çıkartıp bir zarfa koydu. Yemeğini yedikten sonra Andrew’u emzirdi. Bezini değiştirip, giysilerini giydirdi. Kendisi de hazırlandı ve beklemeye başladılar. Saat tam bir buçukta Patrick geldi. Ruth kapıyı açıp onu klasik gri renkli bir takım elbise giymiş, kıravat talkmış görünce ağzı bir karış açık bakakaldı.

Onun şaşkınlığım fark eden Patrick, Çok mu garip görünüyorum? diye sordu.

Yo, hayır. Hiç de değil, yalnız tahmin etmiyordum o kadar. Genellikle modaya uygun giyinirdin.

Genç adamın dudaklarında bir tebessüm belirdi. Ruth onun bir şey söylemesine fırsat bırakmadan, Ben hazırım, dedi. Andrew’un portbebesini sen taşır mısın?

Tabii.

Yamndan geçip oğlunu kucağına aldı. Ona gülücükler yağdırırken, Araba tutuyor mu onu? diye sordu.

Hayır, yola çıkınca hemen uyuyor.

Ruth kapıyı kilitleyip yanlarına geldi. Arabamn arka kapışım açıp onun bebeği yerleştirmesine yardımcı oldu. Ön kapıyı açıp anahtarları ona uzattı, ama Patrick yolu bilmediğim belirterek arabayı onun kullanmasını istedi. Yol boyunca devamlı ailesiyle ilgili sorular sordu. Yaşadıkları düzeni biraz olsun hayalinde canlandırmaya çalışıyordu.

Adliyede işleri uzun sürmedi. Gerekli formları doldurduktan sonra tören için başvurabilecekleri organizasyon firmalarının adreslerini ve isimlerini içeren bir liste aldılar. Devlinler'in evine vardıklarında saat üç 'buçuğa geliyordu.

Patrick bebeği arabadan çıkarıp kapıyı kapattı. Ruth'a bakarken dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı. Genç kadın ona yaklaşıp koluna girdi ve ona cesaret vermek ister gibi, Merak etme, bir terslik olmayacak, dedi. Onlar sadece benim mutlu olmamı istiyorlar.

Ben de bunu istiyordum Ruth. Bunu onlara anlatacağım.

Öyleyse biraz rahatla, baston yutmuş gibi yürüyorsun.

Tuffy her zaman olduğu gibi kapıda bekliyordu. Gelenlere havlamaya başladı, ama Ruth'u fark edince sakinleşip kuyruğunu sallayarak onun bacaklarına sürünmeye başladı.

Genç kadın, Patrick'e dönüp, Köpeklerle aran iyi galiba, dedi. Yoksa Tuffy tanımadığı birinin paçasını kapmadan bırakmazdı.

Henüz hiçbir dört ayaklıya bu şansı tanımadım.

Aman ona öyle hakaret etmeye kalkma. O bu evin kraliçesidir.

Annesi onları evin kapısında bekliyordu. Ruth, Teşekkürler anne, diyerek içeri girdi. Dütfen Patrick port bebeyi yere koy da Andrew'u kucağıma alayım.

Martin Devlin salonun kapısında belirdi. Bu sırada Ruth bebeği kucağına almış, annesiyle konuşuyordu. Anneciğim böyle ani gelişimizle sizi şaşırtmadık umarım, fakat Patrick bir an önce sizlerle tanışmak istedi.

Önemli değil. Sizinle tanıştığıma memnun oldum Mr. Hagan. Ruth sıçrayarak arkasına döndü. Babasının orada olduğunu fark etmemişti. Yaşlı adam bu ziyarete sevinmiş görünüyordu.

Patrick elini uzatıp, Ben de çok memnun oldum Mr. Devlin, Mrs. Devlin, diyerek her ikisiyle de tokalaştı.

Joyce Devlin onları salona alıp oturttuktan sonra, Ben gidip çay hazırlayayım, deyip dışan çıktı. Heyecandan ellerini ovuşturup duruyordu.

Ruth içini çekip annesinin arkasından baktı. Yaşlı kadm en küçük bir şeyden bile heyecanlanır ve eli ayağı birbirine dolaşırdı. Genç kadın bakışlarım babasına çevirdi. Martin Devlin gayet sakin piposunu yakıyordu. İşi bitince mavi gözlerini Patrick'e çevirip, Kızımızın telefonda konuşmasından onunla evlenmek istediğinizi anladım Mr. Hagan, dedi. Yanılmıyorum değil mi?

Ruth midesine bir yumruk yemiş gibi sarsıldı. Babasının konuşmaya böyle başlaması hiçte iyiye işaret değildi. Patrick'e kaçamak bir bakış atınca onun da diken üstünde olduğunu gördü. Genç adam, Evet efendim, derken yüzü ter içinde kalmıştı.

Andrew için mi?

Patrick bir süre susup daha sonra tane tane konuşmaya başladı. Andrew benim oğlum Mr. Devlin ve onun yanında olup ona babalık etmek istiyorum. O benim için çok özel biri.

Peki ya Ruth? O özel değil mi?

Genç kadının kalbi sanki durmuştu, atmıyordu. Nefesini tutup Patrick'in cevabım bekledi.

Onunla ilk karşılaştığım andan itibaren Ruth benim için özeldi. Buraya koşmam için beni çağırması yeterliydi. Fakat bunu yapamadı. Ben de istenmediğim yere gelemezdim. Ama şimdi bana bir şans daha tanıyor ve ona ne kadar isabetli bir karar verdiğini gösterebilmek için var gücümle onu mutlu etmeye çalışacağım.

Ruth'un kalbi şimdi çılgın gibi çarpıp duruyordu. Bakışlarını Patrick'e çevirdi, söylediklerinin doğru olması için her şeyini verirdi. Fakat genç adam bu bakışları görmedi. Tüm dikkatini Martin Devlin'e vermişti.

Yaşlı adam piposundan derin bir nefes çektikten sonra, Geçen yıl neler olduğunu hatırlarsak bu kadar acele etmenizin pek akıllıca bir karar olmadığı ortada, dedi.

Ruth, Baba lütfen, diyerek onun lafını kesti. Bu konunun daha fazla uzamasını istemiyordu.

Bak kızım, hayatının en önemli kararlarından birini veriyorsun. Patrick Hagan'la tanıştıktan bir hafta sonra evlenmeye karar veriyorsun. Beraber gidiyorsunuz ve ne oluyorsa oluyor ve iki gün sonra geri dönüyorsun. Ayrıldığınızı söylüyorsun. Şimdi Patrick Hagan yeniden çıkageliyor ve ertesi gün yine onunla evlenmek istediğini söylüyorsun. Biraz bekleyip duygularım tartsan olmaz mı? Ben ve annen bir daha senin acı çekmeni istemiyoruz. Bütün bir yılı uykuda gezer gibi geçirdin. Ayaklarının üstünde duracak halin yoktu...

Yeter, diye bağırarak Ruth ayağa fırladı. And-rew'u sıkı sıkı bağrına basmıştı. Bakışları Pat-rick'le babasının üzerinde gezinip duruyordu. Geçen seneki ayrılma kararı benimdi baba, onun değil. Bunu sen de biliyorsun, onu terk eden bendim. Şimdi de evlenmek istiyorum. Eğer bu bir hata ise bunu ben sineme çekeceğim. Lütfen bu konuyu daha fazla tartışmayalım. Evleneceğiz ve kararım kesin baba.

Geçen sene de böylesine emindin Ruth, fakat sonra bir yıl boyunca acıyla kıvrandığım, yaralı bir ceylan gibi yalnız başma can çekiştiğini gördük.

Ruth ne demek bu?

Patrick'in sesi öylesine dokunaklıydı ki genç kadın birden paniğe kapıldı. Babası çok konuşmuştu. Genç adam öne doğru eğilip bir şeyler daha demeye çalışırken o, Tamam artık bitti, dedi. Lütfen baba, bu hayat benim. Bırak kararlarımı kendim vereyim.

Bir an yaşlı adam itiraz edecekmiş gibi ağzını açtı fakat sonra içini çekip, Biraz beklesen ne olur Ruth, dedi. Hem sadece kendini değil And-rew'u da

düşünmelisin. Yaşlı adam elindeki son kozu oynamıştı, ama genç kadının tutumu değişmedi.

Daha fazla düşünmeme gerek yok.

Neden?

Çünkü karar verdik. Gerekli formları doldurduk bile. Genç kadm Patrick’in yüzüne bakamıyordu.

Martin Devlin susup bakışlarını onların üstünde gezdirdi. Sonra, Ümit ederim bu sefer pişman olmazsın kızım, diye konuştu. Artık söyleyecek bir şey kalmamıştı.

Tam bu sırada Joyce Devlin, İşte geldim, diyerek içeri girdi. Çay fincanlarını ve kekleri, pastaları, tabakları koyduğu servis masasını koltukların yanma kadar getirdi.

Ruth müteşekkir bakışlarım annesine çevirdi. Yaşlı kadının zamanlaması harikaydı. Kalkıp ona yardım etmeye başladı.

Babası, BUiyor musun Joyce birkaç güne kadar evleniyorlar, diye müjdeyi verdi. Ruth kimsenin yüzüne bakmadan tabaklan hazırlamaya devam etti.

Annesi, Ben sana söylemiştim Martin, dedi. Patriok’in... size isminizle hitap edebilirim değil mi? Evet, ne diyordum? Patrick’in geldiğini duyunca evleneceklerini anlamıştım. Yoksa geri dönmezdi. Bu arada sana kahve yaptım Patrick. Mutfakta Amerikalüann çaydan pek hoşlanmadıktan aklıma geldi. Eğer istersen krema da alabilirsin.

Teşekkür ederim, sade kahveyi tercih ederim. Bunları derken Joyce Devlin’e minnettar bir ifadeyle gülümsüyordu. Onun kendisini hemen benimsemesine sevinmişti.

Balbası, Kanmın en iyi tarafı her şeyi böyle hiçbir şey sormadan kabul etmesidir, diye iğneli konuşmaiktan geri kalmadıysa da Joyce Devlin,

Bizim bir şey sormamıza gereK yoK, diye kocasını susturdu. Onlar ne yaptıklarım bilecek yaştalar. Ruth sen çayım içene kadar Andrew'u ben alayım. Çok şirin bir bebek değil mi Patrick?

Kesinlikle.

Kolay kolay onu bıraıkıp gidebileceğini sanmıyorum.

Bu imkânsız. O gözleriyle beni kendisine öyle bir bağladı ki. Bu arada onları annesinden aldığım söylemem gerek tabii. Gözleri tıpkı Ruth’a benziyor değil mi?

Joyce bu sözlere gülüp, bebeğin yüzüne uzun uzun baktı. Haklısın Patrick, burnunu da senden almış. Neyse haydi biraz planlarınızdan bahsedin bana.

Ruth ne diyeceğini bilemediğinden Patrick’e baktı. Bunları hiç konuşmamışlardı 'ki. Genç adam yaşlı kadından aldığı cesaretle, Buna daha karar vermedik > dedi. Ama ben buralarda bir arazi almak istiyorum. Andrevv’un bir çiftlikte büyümesi iyi olacaktır. İstediği gibi hayvan yetiştirebilir, koşar, oynar. Ben çocukluğumu hiç yaşamadım, anne baba

sevgisinden uzak büyüdüm. Fakat onun her şeyinin olmasını istiyorum. Ruth' la beraber nasıl bir ev yaptıracağımıza karar veririz. Sen ne dersin Ruth?

Çiftlikte yaşamayı ben de. isterim.

Bu habere en çok sevinen Joyce Deviin ölmüştü.

Burada yaşamanız beni çok mutlu eder. Paul'ü zaten sık sık göremiyorum, sen de Ruth'u alıp götüreceksin diye üzülüyordum. Onun yokluğuna dayanamam.

Merak etme Joyce kızını uzaklara götürme, yeceğim.

Teşekkür ederim. Kekimden niye yemiyorsun Patrick? Ruth ona bir dilim kessene.

Genç kadın, Patrick'in tatlı sevmediğini bildiğinden onun tabağına kek koymamıştı. Fakat genç adam iştahla kendine uzatılan dilimi ısırdığında kendini tutamayıp güldü. Annesine yaranmak için Patrick neler yapıyordu.

Harika olmuş. Şimdiye kadar yediklerimin en güzeli.

Evde yapıldı da ondan. Dışardan alınan hazar kekler iyi olmuyor.

Babası boşalan tabağım Ruth'a uzatırken, Neden kilo aldığımı anlıyorsun değil mi? diye sordu.

Joyce hemen itiraz ederek, Hiç hareket etmiyorsun Martin, dedi. Suçu bende arayacağına kalk biraz yürüyüş yap... Senin kiloya ihtiyacın yok, ama Patrick oldukça zayıf görünüyor. Ona iyi bakıp şişmanlatmaksın Ruth.

Genç kadın gözlerinde biriken yaşları güçlükle tutuyordu. Annesinin sevdiği adamla bu kadar sıcak bir dialog kurabilmesi çok güzeldi. Gözyaşlarını görmemelerini istediğinden Andrev/'un mama saatini bahane etti. Bebeği annesinden alıp içeriye gitti. Joyce Martin de onu izledi. Bırakalım onlar erkek erkeğe konuşsunlar, derken Patrick'e göz kırpıyordu.

Çok hoş biri Ruth. Mutlu olmam dilerim.

Onu beğendiğine sevindim anne. Umarım babam da kısa zamanda ona alışır.

Oh, onu hiç dert etme. Baban saman alevi gibi birden parlar, ama hemen söner. Öfkesi uzun sürmez. Ben onu yumuşatabilirim. Aslında o sert görünüşüne rağmen çok hassas bir insandır. Bence Patrick de öyle biri.

Emin misin anne?

Evet, bu saçları değirmende ağartmadım ben. Ne diyorsam ona inan sen. Seni mutlu edecektir. Sana nasıl baktığını görmedin mi? Bakışlarında hep sevgi var.

Bu sözler Ruth'un aklım başından aldı. Patrick onu mutlu etmek istiyordu. Bu doğruydu, ama gerçekten kendisini eskisi gibi seviyor muydu? Evleneceklerine göre aralarında gizli saklı hiçbir şey olmamalıydı. Bu gece neler hissettiğini ona açık açık sormaya karar verdi. Onun sevgisinden emin olmalıydı.

Andrevv kamı doyduktan sonra hemen uyudu. Ruth salona dönerken içerde tatsız bir hava bulmamak için dua ediyordu. Onların birbirlerine isimleriyle hitab ettiklerini ve sakin sakin konuştuklarını duyunca derin bir nefes aldı.

Yemek boyunca da bu sıcak atmosfer devam etti. Patrick pek kendisinden bahsetmek istemiyordu, daha çok onların sohbetine katılıyordu. Özlemini çektiği aile ortamım yıllar sonra bulmuş gibiydi.

Joyce, Noel yemeğine yine Pauller'e gideceğiz, dedi. Siz de gelirsiniz değil mi çocuklar? Ailede herkesle tanışmış olursun Patrick.

Genç adam, Ruth'a bakıp ne diyeceğini düşünürken genç kadın, Sen bilirsin, dedi. Onu zorlamak istemiyordu.

Eğer sence bir mahsuru yoksa ben gitmek isterim.

O zaman gideriz.

Yine Noel alışverişine çıkarız.

Joyce, Yine mi? diye onların konuşmasına karıştı. Yoksa siz Noel için şimdiden alışveriş mi yaptınız?

Yo, biz Ruth'la geçen yıl beraber alışveriş etmiştik. O size Noel hediyeleri alacaktı, ben de zorla peşine takıldım. Benim sıkılacağımı sanmıştı, ama ben her anından çok zevk aldım.

Geçmişi anlatırken genç adamın bakışları sıcacıktı. Onun gözlerindeki bu ifade Ruth'un aklım karıştırdı. İçinde bir ümit ışığı yanmıştı. Patrick anılan böylesine duygulanarak anlatabiliyorsa kendisi için bir şeyler hissediyor demekti. Gülerek annesine, Biliyor musun daha önce hiç Noel alışverişine çıkmamıştı, diye anlattı. Çocuklara aldığım o elektronik oyuncaklarla yanm saat oynamış ve almam için ısrar etmişti.

Evet, o oyuncağı hatırlıyorum. Çocuklar ona bayılmışlardı. Bu Noel çok güzel olacak. Andrew ve Patrick ailemize katıldı. Oh, çok mutluyum Tannm.

Andrew'un adı geçince Ruth saatin ne kadar geç olduğunu hatırlayıp, Artık kalkmalıyız Patrick, dedi. Saat sekiz buçuk. Onu emzirdikten sonra gece uykusuna yatırmam lazım. Burada uyursa giderken uyanır. Uykusu bölünür.

Aslmda Ruth biraz da kendisi eve dönmek için sabırsızlanıyordu. Bir an önce Patriok'le baş başa kalıp onun gerçek duygularını öğrenmeliydi. Genç adam oturduğu yerden kalktı. Bana gösterdiğiniz yakınlığa teşekkür ederim, dedi. Bana insanın bir ailesi olmasının ne anlama geldiğini gösterdiniz. Bu beni çok mutlu etti.

Biz de seni tanıdığımıza sevindik, diye Joyce gülerek karşılık verdi. Bizim evimiz her zaman sizin evinizdir. Aileye katılman bizi çok mutlu etti, değil mi Martin?

Ah, evet evet. Joyce haklı. Benim endişelenmem çok yanlış, mutlu olacağınıza inanıyorum. Neden sanki senin fikirlerine hep şüpheyle bakarım Joyce?

Çünkü her şeyin doğrusunu bir tek kendinin bildiğine inanırsın.

Bölüm On İki

Annenler ıiarika insanlar Ruth. Evlerinde sevginin sıcaklığını hemen hissedebiliyor insan. Keşke... Patrick sözünü tamamlayamadı. Başım çevirip camdan dışarıya bakmaya .başladı.

Ruth gözünü yoldan ayırıp ona baktı. Genç adam rahatlamış gibiydi, ama yüzünden ne hissettiği belli olmuyordu. Genç kadın bir an önce eve dönebilmek için gaz pedalına bastı. Patrickie oturup konuşabilmek için sabırsızlanıyordu

Keşke ne Patrick?

Binlerce şey, neyse boşver Ruth. Beni böyle karşılamalarına sevindim.

Ruth yine hayal kırıklığına uğramıştı. Genç adam kendisiyle ilgili hayaller kurmuyordu. Ailesinin davranışını düşünüyordu. Belki de geçen sene onlarla tanışmamak için inat ettiğini hatırlayıp pişman olmuştu. Hatta onların Ruth’u caydırabileceklerini bile düşünmüştü. Şimdi ise bu tatlı ihtiyarlara haksızlık ettiğinden vicdan azabı duyuyor olmalıydı.

Genç kadın, Babam biraz ters davrandı, diyerek onu konuşturmaya çalıştı.]Takat Patrick sessiz kaldı. Ruth onun söylediklerini duymadığını zannederek, Beni .iinliyor musun? diye sordu.

Sorusu yine cevapsız kalınca merakla başım çevirip ona baktı. Genç adam esniyordu.

Patrick iyi misin?

Evet, tabii. Yalnız çok uykum var. Şu saat farkına daha alışamadım. Üzerimde bir uyuşukluk var.

Tabii anlıyorum.

Sen bir şey mi diyordun?

Genç kadm cesaretini yine kaybetmişti. İçini çekip, Yo, hayır önemli değil, dedi.

Eve gelene kadar hiç konuşmadılar. Ruth kendi kendiyle mücadele ediyordu. Acaba duygularını ona açmalı mıydı? Patrick hiç açık vermiyordu Ya onunla alay ederse, terslerse ne olurdu. Genç adam yine diken üstünde oturur gibiydi. Onun gerginliği genç kadını da etkiliyordu. Arabayı park edip ipdiler. Patrick arka koltuktan port bebeyi alıp eve yürüdü. Sanki bir an önce gitmek ister gibi bir hali vardı.

Ruth kapıyı açıp onun girmesi için kenara çekildi. Genç adam bebeği yatak odasına götürüp yatağına koydu. Andrew mışıl mışıl uyuyordu. Genç kadın, 'Onu şimdi emzirmesem de olur,’ diye düşündü. Patriok’le konuşması lazımdı, daha fazla bekleyemezdi. Genç kadın onun gitmesine mani olmak istiyordu, peşinden yatak odasına çıktı ve kapıyı kapattı. Daha bir şey söylemeden genç adam dönüp ona baktı. Huzursuzluğu yüzünden kolaylıkla okunuyordu.

Ruth...

Lütfen gitme.

Fakat ben...

Gitmeni istemiyorum.
Ama...
Seninle konuşmam gerek Patrick.
Benim istediğim de buydu.
Genç kadın derin bir nefes aldı. Rahatlamıştı, nihayet söyleyebilmişti. Gülümseyerek, Özür dilerim, dedi. Gidiyorsun zannetmiştim ve seninle konuşmak istediğim önemli şeyler vardı. Bir şey içmek ister misin?
Hayır. Genç adamın yüzünde belirsiz bir tebessüm olmasına rağmen bakışları hâlâ kuşku doluydu.
Sadece oturup biraz konuşalım. Bazı konuların belirginlik kazanması lazım.
Genç adam onu elinden tutup bir koltuğa oturttu fakat kendisi ayakta kaldı. Elleriyle saçlarım karıştırıp duruyordu. Sanki söze nasıl başlayacağını bilemiyor gibiydi. Onun koltuğundan birkaç adım uzaklaştı ve, Anlayamıyordum Ruth, diye konuşmaya başladı. Bana karşı niye bu kadar yumuşak, hoşgörülü olduğunu anlayamıyor-dum. Fakat bugün babanın söyledikleri beni hepten şaşırttı. Bu sene neler oldu Ruth? Ayrı olduğumuz günlerin senin için kolay olmadığını söylemiştin, ama ben bunu hamileliğine bağlamıştım. Oysa tabanın söyledikleri beni daha fazla bir şeyler olduğunu düşünmeye zorluyor. Yaralı bir ceylan tabiri çok şey ifade ediyor. Bu kadar mı çok incittim, kırdım seni?
Ruth önce onun şaşkınlığına bir anlam veremedi, ama bakışlarındaki şüpheyi fark edince donup kaldı. Patrick onun acı çektiğine inanmıyordu. Nasıl böyle düşünebilirsin? diye kekeledi. Senden ayrılınca hiçbir şey olmamış gibi yaşayabilir miydim? Bu yılın her günü bir kâbus gibi geçti. Her gün c.düm, öldüm dirildim.
Fakat Ruth neden beni hiç aramadın? Yolla dığın o kısacık mektupta bile neler hissettiğin belli olmuyordu. Tanrım, o .satırlar hâlâ gözümün önünden gitmiyor. Nasıl bu kadar acımasız olabildin? Hem beni hem de kendini mahvettin. Dokuz ay boyunca oğlumuzu kamında taşıdın ve bana haber vermedin.
Genç kadının kalbi suçluluk duygusuyla kavruluyordu. Özür dilerim Patrick. Beni hatırlatacak hiçbir şey istemediğini söylemiştin. Ber de eski hayatına dönüp o birkaç günü unutacağını düşündüğümden seni hiç aramadım.
Eski hayatım mı? Seni unutaJbileceğime gerçekten inandın mı Ruth? Beraber geçirdiğimiz o birkaç gün tüm ömrüme bedel. Bana yaşama amacı verdin. Senden önce akıntıya kapılıp sürüklenen bir dal parçasıydım. Senin sevginle yeniden doğdum, var oldum. Her an beni aşağılamana razıyım yeter ki yanında olayım.
Ruth kulaklarına inanamıyordu. Söyledikleri doğru olabilir miydi? Tüm yıl boyunca boşuna acı çekmişti. Ben de seni unutamadım. Seni çok seviyorum, diye fısıldadı. Çektiği bütün acılar bakışlarından okunuyordu.

Patridk, Tanrım, hayır, diye öfkeyle haykırırken duyduklarının yalan olması için bakışlarında yalvarıyor gibi bir ifade vardı. Yanına gelip diz çöktü ve Tüm bu aylar boyunca mı? Ruth, lütfen, diye sordu.

Özür dilerim Patrick, çok pişmanım, ama...

Genç kadının sesi çıkmıyordu. Başım onun göğsüne bastırıp ağlamaya başladı.

Suâ, hiçbir şey söyleme bir tanem. Sadece sana sarılmama izin ver Ruth. Senin sıcaklığım öylesine özledim ki.

Patrick arzuyla ona sarılmıştı. Sanki yine kendinden kaçmasını önlemek ister gibiydi.

Ruth onun kollarının arasında büzüşüp kalmıştı. Sevdiği insanın kendisine sarılması harikulade bir duyguydu. Ruth kollarını genç adamın boynuna dolayıp başım omzuna koydu. Bir yıldır boşu boşuna acı çekmiş ve çektirmişti. Kendisini hiçbir zaman affetmeyecekti. Fakat şimdi tüm kötü günler geride kalmıştı. İkisi beraberdiler ve birbirlerini sevdiklerini biliyorlardı.

Patrick dudaklarını onun saçlarına değdirdi. Genç kadın onun ilik nefesini hissedince ürperdi.
Kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Başını kaldırıp onu yanağından öptü.

Genç adam, Ruth, sevgilim, diye kulağına fısıldadı. San'ki zaman durmuştu. Dünyada sadece: ikisi vardı. Yavaşça başını çevirip dudaklarını ona uzattı. Öpüşmeleri sevgi doluydu. Genç kadm ona sıkıca sarılıp istekle bu öpüşe cevap ve.di. Başı dönüyordu, sanki zemin ayaklarının altından kayıp gidiyormuş gibiydf

Ruth, seni seviyorum.

Ben ae nayatım, ölesiye.

Artık kelimelere ihtiyaçlar* yoktu. Birbirlerini ninayet bulmuşlardı. Ayrı geçen ayıarın açlığını bastırmak ister gibi tutkuyla b'r daha sarıldılar.

Andrew’un ağlamasıyla düşler ülkesinden geri döndüler.

Patrick, Oğlumuz bizi çağırıyor, diye fısıldadı.

Evet, hayatım. Oğlumuz. Ah, beni affedebilecek misin?

Cevap yerine genç adam onun alnına bir öpü cük kondurdu.

Sana yeniden kavuştum Ruth ve seninle, oğlumla beraber yaşamaktan başka bir şev istemiyorum. Bu sefer hiç hata yapmayacağız. Sana söz veriyorum, o sahte, şamatalı dünyamı geride bıraktım. Zaten beni terk ettiğinden beri o insan larm şrasına karışmadım, aynı yaşamı sürdüre-medim. Bana kim olduğumu gösterdin Ruth. Gerçekleri görmemi sağladın, etrafımdaki sahte dostların gerçek yüzlerini ortaya çıkardın. Sana öyle çok şey borçluyum ki.

O a'kşam sana Sydney’de söylediklerimi unutamıyorum. Sana ne kadar haksızlık ettim.

Söylediklerin doğruydu. Sen hayatıma girene kadar sorumsuz, aklı bir karış havada, işe yaramaz biriydim. Beni öylesine doğru tanımladın ki kendi kendimle hesapiaşma gereği duydum ayn kaldığımız günler boyunca hep bunlan düşür düm ve sana gelmeye karar verdim. Ne istersen yapacak ve kendimi affettirecektim. Senin mektubunu aldığımda zaten sana dönüyordum.

Tanrım. Bir yıl boyunca sana yüzlerce mektup yazdım, ama hiçbirini postalayamadım.

Neler vazmıştın?

Sana ihtiyacım olduğunu, sensiz yaşayamayacağımı...

Genç adamın dudakları daha fazla konuşmasına mam oldu. Ruth ona sıkı sıkı sarıldı Ona sahip olmanın erişilmez mutluluğunu yaşıyordu.

Andrew yeniden ağlamaya başladı. Bebek artık bekleyemeyeceğini, çok acükt-ğını anlatmaya çalışıyordu.

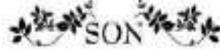
Patrick hemen ayağa fırlayıp, Onu getirebilir miyim? diye sordu.

Neden olmasın? Bir aile değil miyiz?

Evet, hayatım.

Genç adam içeri girip bebeği getirdi. Ruth onu errzirdikten sonra pijamalarım giydirdi. Bir süre onların baba oğul oynamaların seyrettikten sonra, Bu kadar yeter. Artık uyku vakti, diyerek Andrew'u yatırdı. Patrick de onunla beraber yatak odasına geldi. Bebek evdeki mutluluğu hissetmiş gibi etrafına gülücükler yağdırıyordu. Babası da karyolanın kenarına oturmuş ona agu-cuklar yapıyordu.

Ruth, John ve David'i hatırlayıp gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissetti. Fakat artık ağlamayacaktı. Bundan sonra Patrick ve Andrew için yaşayacaktı. Gözlerinden süzülen yaşları sildi. Kötü günler geride kalmıştı. Bu Noel o da sevdikleriyle beraberdi. Arzu ettiği aileye artık kavuşmuştu.

Beyaz Dizi

Olacakların önüne geçmek mümkün müydü?

Patrick Hogan, zengin, yakışıklı, kadınların peşinden koştuğu bir gönül avcısıydı ve Ruth Devlin'i istiyordu. Ruth ise aralarında sürekli bir ilişkinin olamayacağını biliyordu. Dünyaları öylesine farklıydı ki. Oysa Patrick reddedilmeye hiç alışkın değildi. Sonu gelmeyen ısrarlarıyla Ruth'u yumuşatmayı başardı, fakat Patrick'in bir kaçamağı kaçınılmaz sonu hazırladı. Acaba kırılan kalpleri onarıp ömür boyu sürecek bir beraberliğe kavuşabilecekler miydi?

Gelişim Yayınları 1500 TL.- (KDV dahil)